

b Délibáb

30
fillér

Grófal Franciska

(foto: Jancsó)

II évfolyam 45. szám
Budapest 1928. november 10.
Megjelenik minden szombaton.

Négy és fél kiló olvasnivalót küldünk 2 pengő 90 fillérért

Négymillió példányt osztanak ki Angliában az egyes testületek és társulatok tagjaik között képesujságokból és regényekből. Hírlapraktárunk túltömöttsége miatt ajánljuk ezt a páratlan kedvezményt. A négy és fél kiló olvasnivaló a következőkből áll.

1. Tíz pompás regény puhakötésben.
2. Huszonkét vegyesszámú Tolnai Világlapja
3. Tíz példány vegyesszámú Párisi Divat,

vagy ha nem kívánja, helyett nyolc példány Délibáb színházi hetilapot adunk különböző régi számokból.

Megrendelés esetén kérjük levélbélyegben a 2 pengő 90 fillért és postadíjra 60 fillért beküldeni. Amennyiben utánvétellel kívánja, úgy a 60 fillért díjon kívül még 40 fillért számít fel a posta.

Tekintettel arra, hogy a készlet feltűnően fogy, kérjük, hogy mielőbb küldje be megrendelést.

PETŐFI összes költeményei

Egész vászonkötésben, képekkel, 416 oldal terjedelemben, albumalakban.

Ára 1 pengő 90 fillér, portó 40 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább.

Verne Gyula művei

Egy-egy kötet ára díszkötésben 2 pengő, portó 40 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább.

Keraban a keménytejtű.
Öt hét a léghajón
Grant kapitány gyermekei I—II
Stropfó Mihály
Bégium ötszázmilliója
Dél esillaga
Győzedelmes Robur
Három orosz három angol kalandjai
Clovis Dardentor

Tíz pompás alkalmi kosztüm 12 pengő!

Ez ugyan reklámszerűen hangzik, de tovább olvasva meggyőződik, hogy miről van szó. — Egymillió úriúr vette igénybe a Párisi Divat (amely régebben „Bazár” cím alatt jelen meg) fennállása óta ruhaszabásait, amelyből egy teljes kosztüm szabásmintája 1 pengő 20 fillérbe került.

4 pengő helyett 90 fillér.

Kegyeskedjék beküldeni bélyegben, lapunkra való hivatkozással 90 fillért és küldünk a Párisi Divatból 5 különböző vegyes számot birtmentve. Ha csak egy mutatványszámot kíván, azt díjtalanul küldjük. Előfizetési ára 1/4 évre 4 pengő 0 fillér. A Párisi Divat kiadóhivatala: Budapest, VII. Dohány uca 12.

Az összes itt felsoroltak megrendelhetők a Tolnai Világlapja kiadóhivatalában Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 szám és minden könyvkereskedésben.

Budapesti, II. évtolyam

1928 november 10

45. szám

Délibáb

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

Rózahegyi Kálmán és Cselényi József
Nemzeti Színház — A csikós (Harsányi felvétele)

Bölcsődal

Meghatóan jó mindenki ebben a darabban, az egyetemi tanár, a barátja, a démon, a nővér, a tanársegéd, az anya, az apa, a gyerek. Szegény öreg Jókai egy életen át sem tudott annyi jó embert összeírni, mint amennyit Fodor ebben a darabban összezsúfolt. Ugy látszik nagyot fordult a világ, az idén minden víg-

játék után könnyes szemmel megyünk el a színházból, moráltültengésben szenvedünk és nem tudjuk nagy jószágunkban, hogy mit csináljunk.

Ezek nem hibái Fodor László darabjának, ez érdekes tünet, érdekes fejlődés, amelynek minden író engedelmeskedni kénytelen. A „Bölcsődal” jól megírt darab, minden és mindenki

a helyén van, a dialógusok ötletesek, vicei újak és jók és a közönségnek valószínűen tetszik is majd. A „Dr. Szabó Juci”-tól nagyon nagy út vezet a „Bölcsődal”-ig és ha Fodor így halad, akkor jövőre a Nemzeti Színház mutatja be legújabb sors-tragédiáját.

Miről szól hát a darab?

György (Törzs Jenő) egyetemi tanár, gazdag ember, szép barátnői vannak, jól és kellemesen él rózsadombi villájában. Barátnője Mici (Makay Margit), barátja Kornél (Góth Sándor) nyugalmazott ezredes társaságában Szilveszter éjszakáján búcsúzik az őszentendőtől. A társaság éjjel eltávozik és a tanár, mint minden évben, furcsa és különös véletlen folytán egyedül marad Szilveszterkor. Mint az élettan-professzorok általában, valóságos dolgokkal foglalkozik az évfordulón, amikor Isten

Zombory Mercedes
Vígsház — Böcsődal (Harsányi felv.)

l

megyünk
 engésben
 nagy jó-
 junk.
 ászló da-
 érdekes
 ró enge-
 öcsődál"
 mindenki
 n, a dia-
 tletések,
 és jók
 önségnek
 tetszik
 A „Dr.
 -tól na-
 út vezet
 l"-ig és
 y halad,
 e a Nem-
 mutatja
 o sors-
 hát a

(Törzs
 emi ta-
 ember,
 ői van-
 elleme-
 adombi
 Barát-
 Makay
 barátja
 h Sán-
 mazott
 saságá-
 ter éj-
 ücsúzik
 től. A
 l előtt
 a ta-
 minden
 és kü-
 foly-
 marad
 . Mint
 fesszo-
 , val-
 al fog-
 évfor-
 Isten

Somlay Artur és Varsányi Irén
 Vigszínház — Bölcsődal (Harsányi felvétele)

meghallgatja imáját és embert küld mellé, társat, egy kis csecsemő képében, akit a küszöbére téve talál. György boldogan fogadja az ég ajándékát és elhatározza, hogy a csecsemőt legalább néhány napig magánál tartja, amíg valahol elhelyezi. Telefonál a Vöröskereszt-kórházba és egy ápolónót kér a beteghez, az ápolónó, Klári nővér (*Zombory Mercedes*) megjelenik és gondjaiba veszi a gyermeket.

Már egy hete van Györgynél a gyerek, a tanár úr apának érzi magát, de elhatározza, hogy örökbe adja valakinek a gyermeket, mert ha barátnője, Mici hazajön egyhetes vidéki útjáról, a legnagyobb bajok lesznek. Már talált is egy becsületes baromfikereskedőt, Brunnhedert (*Mály Gerő*), aki örömmel venné magához a gyermeket, azonban Klári nővér György apai szívére hivatkozik és lebeszéli arról, hogy a gyermeket idegen kezekbe adja. György közben megszerette Klárit, hallgat a szép szóra és magánál tartja a babát. Megérkezik Mici is, Kornél is, de Klári nővér is azt hiszik, hogy a fiúcska, György gyermeke. Kornél és Mici elmennek, György be akarja vallani szerelmét Klárinak, a lány félreérti szándékait és visszautasítja közeledését. György elrohan

Törzs Jenő
Vigszínház — Bölcsődal (Harsányi felv.)

Rajnay Gábor
Vigszínház — Bölcsődal (Harsányi felv.)

otthonról és ekkor lép a színpadra a darab legszebben megkomponált figurája (ezt Fodor, a költő és nem Fodor, a vígjátéktíró írta) Mari mosónő (*Varsányi Irén*) és kiderül, hogy a kicsike az övé.

A mosónő a gyermeknél marad és György írt az apának, hogy szívesen ad Marinak hozományt, ha elveszi. Közben a legszebb egyetértésben szakít Micivel, a kertész megérkezik és elviszi Marit a gyermekével együtt, György és Klári pedig, boldogan ölelkeznek és tervezgetik a közeli esküvőt és a... keresztlőt.

Törzs Jenő, Góth és Makay Margit, erről a három nagyszerű színészről talán nem is lehet mást mondani, mint hogy újabb sikerrel gazdagították sorozatukat, mégis *Varsányi Irén* a legjobb az együttesben. *Somlay* és *Mály Gerő* két kis epizódszerepben nagyot alkottak, *Zombory Mercedes*, a színház új sztárja jó színész nő lesz, szép, talentumos, de még sok dolga lesz vele a rendezőnek. *Rajnay Gábor*, *Gárdonyi Lajos* és *Szerény Zoltán* komoly részesei a sikernek. A színpad szép volt.

Még csak egyet. A darab megdöbbentően hasonlít a „Fiaeskám”-hoz.

nyí felv.)
re a da-
ilt figu-
n Fodor,
ő (Var-
a kicsike

marad és
y szíve-
ha el-
yetérés-
sz meg-
mekével
lig, bol-
getik a
esztelőt.
Margit,
zínésről
ni, mint
lták so-
n a leg-
és Mály
nagyot
színház
, szép,
ga lesz
Gábor,
Zoltán
színpad

megdöb-
-hoz.

M. Makay Margit
Vígyszínház — Bölesődal (Harsányi felvétele)

A PARNASSZUS TETEJÉN

XXXVII. Forró Pál

Nehéz felkerülni a Parnasszus tetejére. Sokat kell harcolni, küzdeni, dolgozni, regényeket, színdarabokat írni, amíg valakiből Pesten „ismert író” lesz. Forró Pál azok közé a kevesek közé tartozik, akik mingyárt az első regényükkel bearriváltak. Harminckét éves korában kezdte csak ostromolni a Parnasszus tetejét, amelynek gyors bevételére csak azt az igazságot erősíti meg, hogy az írói tehetség előbb vagy utóbb feltétlenül érvényesül.

Most pedig átadom a szót Forró Pálnak, hogy ő maga mesélje el nekünk életét történetét. (Hölgyeim, lányok anyák, ne féljenek! Nem kell kiszakítani ezt a két lapot a „Déliabáb”-ból.

Forró Pál tízéves korában

Nyugodtan elolvashatják bakfislányaik is. Nincs benne erotika, ha pedig volna, akkor meg úgyis kölcsönkérnék mástól.)

— Harmadik elemista koromig semmi bajom nem volt. Akkor egyszerre verseket kezdtem írni. A háziorvos ezt idegbajnak minősítette és langyos fürdőket rendelt. Ezt száz költő közül legfeljebb egy bírja ki. Én kibírtam. Ennek köszönhetem, hogy első gimnazista koromban egy kötetnyi verssem volt.

A kötetet több példányban lemásoltam és azután szándékosan otfelejtettem egy-egy példányt valamelyik omnibuszon.

Szent meggyőződésem volt, hogy a véletlen szerencse folytán olyan ember fogja megtalálni, aki irodalmi tekintély és egyszerűsége fog fedezni. Erre az eshetőségre számítva, gondosan beletartam minden példányba a nevemet és lakásomat. Sajnos, nem ajánlhatom ezt a módszert kollégáimnak. Nem vált be. Persze, akkor még nem tudtam, hogy az irodalmi tekintélyeknek nem érdekük felfedezni a tehetségeket.

Első nagy sikeremet nyolcadik gimnazista koromban arattam.

Kacsóh Pongrác volt a fizika-tanárom,

aki akkor még ismeretlen, Erdélyből jött próbaéves professzor volt. De már akkor komponált. Az érettségi vizsgán, éppen mikor a matematikai témán elmélkedtem reménytelenül, ő jött be az osztályba ellenőrző tanárnak.

— Na, fiúk — kérdezte, — ki van itt költő?

Hát persze hogy kórusban az én nevemet kiáltották.

Kacsóh bizalmatlanul nézett rám. Rossz fizikus voltam, nem tételezte fel, hogy értek a rimfaragáshoz. De hát nem lévén választása, beletörődött a dologba.

— Egy
szí daira
dolta
Boldog
sára. G
konnyeb
(Melyet
segített a
Kacsóh
padsorok
a szöveg
Kacsóh
a Málna
kelték el
sok szép
kezdve r
és most
gyon kom
trjam me
Csak túls
a tervből
De bá
írás!

mégis e
jelent

a Diákko
tiz eszter
idő alatt
met a r
láthatni c
rákat, ak
a másik
zsinóra
nek, a s
ennyiféle
én is. M
regényem
legalább
novellám
tucat kab
(társaság
színműve
megfilmes
szcenáriu
száz irod
Pozsonyba
a vidék r
az Amalt
, Gyönyör
másik kö
adás alatt
érdekeseb
című reg
ugyanis m
regényét
kiadói sol
tetni a reg
hozzám k
azután m

— Egy Himffy-strófákban írt tavaszi dalra lenne szükségem! — mondotta.

Boldogan vállalkoztam a megírására. Gondoltam, ez mindenestre könnyebb, mint a matematikai tézis. (Melyet viszonzásul egy kicsit Kacsóh segített a megoldás révébe.) És mialatt Kacsóh két-háromszor végigsétált a padsorok között, már készen is volt a szöveg.

Kacsóh el volt ragadtatva. A dalt a Málnai-leányintézet vizsgáján énekelték el és jutalmul én is ott lehettem a sok szép lány között. Kacsóh attól kezdve rendkívül a kegyeibe fogadott és most már elárulhatom, hogy nagyon komolyan szó volt arról, hogy én írjam meg egyik operettjének szövegét. Csak túlságos fiatalságomon mult, hogy a tervből semmi sem lett.

De bármilyen korán kezdtem az írást.

megis csak harmincéves koromban jelent meg az első könyvem.

A Diákkor története. Azóta mindössze tíz esztendő mult el, de ez alatt az idő alatt ugyancsak kivettem részemet a munkából. A céllövődékben láthatni olasz muzsikust ábrázoló figurákat, akik egyik kezükkel verklíznak, a másikkal dobot ütnek, a lábukkal zsinórra erősített cintányért csörgetnek, a szájukkal sípot fujnak. Hát ennyiféle irodalmi munkát végeztem én is. Megjelent huszonhat eredeti regényem, húsz kötet fordításom legalább kétezér különböző cikkem, novellám és versem, színrekerült két tucat kabarédarabom, továbbá három (társaságban írt) egész estét betöltő színművem, énekelték szoncjaimat, megfilmesítették több mint negyven szcenáriumomat, tartottam több mint száz irodalmi előadást Budapesten, Pozsonyban, Kassán, Temesvárott és a vidék minden nagyobb városában, az Amalthea Verlag németül is kiadta „Gyönyörváros” című regényemet, öt másik könyvem most van német kiadás alatt. Írói emlékeim egyik legérdekesebbje Bettauer: „Kalandor” című regényéhez fűződik. Bettauert ugyanis megölték, még mielőtt ezt a regényét befejezhette volna. Bettauer kiadói sok íróval próbálták befejeztetni a regényt, de nem sikerült. Végre hozzám került a csonka mű és én azután meg is írtam a könyvnek

hiányzó egyharmadát. Mikor vagy egy évvel később a regény — most már kinyomtatva — hozzám került,

magam sem tudtam már megmondani, hogy hol hagyta abba Bettauer és hol folytattam én.

A legnagyobb büszkeségem, hogy minden eddig megjelent könyvem eljogott. Egyébként — ha már benne vagyok az őszinte vallomásban — korántsem érzem még magam a Parnasszus tetején. A tervek, akaráások tömege forr bennem. Most november derekán jelenik meg új regényem: *Ha mindenki megszépülne*. Ebben már sok írói becsüvényt sikerült megvalósítanom, körülbelül ez az a regényideál, amely felé törekszem. De fájdalom, a magyar író még a Parnasszuson sem talál elegendő dohányt és nagyobb terveit félretéve kénytelen a napi munka apróságaiban felőrlődni. No de nem baj! Az író szerencsére úgy van alkotva, hogy a legkisebb öröm sokszorosan megvigasztalja minden szenvedéséért. És minthogy az alkotás is öröm, ameddig dolgozni tudok, nem panaszkodom! Sz. Ó.

Forró Pál (Soltár felv.)

Eltörött a hegedűm

Az első felvonásban Nyéki föld-birtokos kúriáján vagyunk. Nyéki (Tolnay) és felesége Rózsika (Lábass Juci) boldog házasságban élnek már öt éve. Házasságuk harmóniáját semmi sem zavarta volna, ha Nyéki nem ismerkedett volna meg Kaligari grófnővel (Erényi Böske), aki a szomszéd

pusztán vett magának birtokot s akinek érdekes, extravagáns, nagystílű lénye teljesen megzavarta Nyéki eszét. Nyéki felesége egyszerű asszony, Kaligari grófnő pedig hódító és raffinált. Nyéki valósággal belebolondul ebbe a nőbe, akinek temperamentuma, mely rész öltözködése és ellentétben áll felesége egyszerű ruházkodásával.

Nyéki és felesége között elkerülhetetlen az összeütközés Kaligari grófnő miatt. Ez az összeütközés akkor robban ki, amikor Nyékiék házasságuk öt-éves évfordulójának ünnepségét akarják megtartani. Az ünnepség estélyén ugyanis meghívást kap Nyéki Kaligari grófnőhöz. Nyéki ennek a meghívásnak nem tud ellenállani, sőt a feleségét is arra akarja kényszeríteni, hogy vele menjen Kaligari grófnőhöz látogatóba. Nyékiné természetesen tiltakozik és a vége az, hogy Nyéki dühösen otthagya az asszonyt.

A második felvonásban, amely már Budapesten a Ritz halljában történik, egy igen színes, látványos képet kapunk. Itt ismerkedünk meg a híres Teddy Londonnal (Dénes Oszkár), a Jazz-királyal, aki különben Kaligari grófnőnek a barátja. Teddy London búcsúhangversenyét

Toronyi Imre és Tolnay Andor
Király Színház — *Eltörött a hegedűm* (Harsányi felvétele)

um

okot s aki-
 nagystilű
 yéki eszt.
 ony, Kali-
 s raffinált.
 ndul ebbe
 uma, me-
 tétben áll
 gyszerű ru-
 ával.
 és felesége
 erülhetet-
 összeütkö-
 ari grófnő
 az össze-
 kkor rob-
 nikor Nyé-
 sságuk öt-
 dulójának
 t akarják
 i. Az ün-
 estélyén
 meghívást
 Kaligari
 Nyéki en-
 ghívásnak
 lenállani,
 eségét is
 ja kény-
 ogy vele
 Kaligari
 látogató
 é termé-
 illtakozik
 az, hogy
 ősen ott-
 asszonyt.
 ik felvo-
 mely már
 a Ritz
 történi,
 ínes, lát-
 pet ka-
 ismerke-
 a híres
 ndonnal
 zkar), a
 al, aki
 Kaligari
 a barát-
 London
 ersenyét

Tolnay Andor és Erényi Böske
 Király Színház — Eltörött a hegedűm (Harsányi felv.)

tartja a hotelben. Ebbe a szállóba érkezik Kaligari grófné, aki Nyéki Sándor Pestre felkísért. Ugyancsak ide érkezik Nyékiné is, akit férjét keresi. Nyékiné Flórisst (Sziklay), a ház jóbarátját jött Budapestre. A férj és feleség találkozása persze elkerülhetetlen. A feleség megbocsátóan kéri a férjét, hogy jöjjön vissza hozzá, Nyéki azonban nem akar hazamenni, mert mint mondja, három nap alatt elfelejtette az ötévi házasságot. Nyékiné ösztörve roskad egy székre. Így találja meg Kaligari grófnőt, aki nem ismeri személyesen őt s akinek elpanaszolja Nyékiné szomorú sorsát. Kaligari grófnő persze nem tudja azt sem, hogy az ő lovagjáról van szó, éppen azért azt a tanácsot adja Nyékinének, hogy öltözzék ki nagyvilági dámának, s így vissza fogja hódítani elvesztett férjét. Nyékiné megfogadja a tanácsot, így ismerkedik meg Teddy Londonnal, aki egy-kettőre belebolondul.

Nyékinének tetszik az új gavallér, aki a gyakorlott Don Juan tempójában hódítja meg a nőt, aki már-már a karjaiba szédül... Belép a férj, aki már megbánt mindent, jóvá akarja tenni a hibáját s szinte frappirozva

Bársony Rózi és Feleky
Király Színház — Eltörött a hegedűm
(Harsányi felvétele)

Dénes Oszkár és Erényi Böske
Király Színház — Eltörött a hegedűm
(Harsányi felvétele)

áll meg a jelenet láttára. Most már ő kéri az asszonyt, hogy menjen vissza hozzá, de most már az asszony utasítja őt el dőlyfösen és Teddy London karján távozik.

A tipikus harmadik felvonásban bohózatot kapunk, amelyben a párok egymáséi lesznek. Elsősorban persze a férj és feleség találnak egymásra.

Zerkovitz muzsikája nagyon hatásos, sokszínű, a popularitásra igényt tarthat. A darabban háromféle zenekar is működik. A színházi zenekar Vincze Zsigmond vezényletével, a jazzzenekar Illiczky László dirigálásával és Vörös Jancsi cigánybandája. A legkedvet Sziklay József és Dénes Oszkár képviselték.

Egynéhány kedves figurája is van a darabnak. Latabár Árpád a szobapincér alakítója. Bársony Rózi és Feleky Kamill (bravúrosan táncolnak) a „rokonok” és a cigányprimás alakítója Toronyi Imre. Sok-sok népszerűsége számot tartható zeneszám van a darabban, amelyben különben Dankó Pista híres „Eltörött a hegedűm” dalát is muzsikálják. Innen a darab címe.

Sziklai József és Bársony Rózi
Király Színház — Eltörött a hegedűm (Harsányi felv.)

ky
hegedűm
Most már
jen vissza
zony utar
y London
ásban bo
a parok
an persze
ymásra.
on natá
ra igényt
éle zene
zenekar
el, a jazz
gálásaval
ja. A jó
es Oszkár
a is van
a szoba
rózsi és
táncol
yprimás
sok nép
eneszám
különb
a hege
Innen a

Vilmos császár sógora Pesten akart filmezni

Vilmos császár sógora, a híres Zubkov Sándor legújabbban színészi babérokra vágyik. Az idén fel is fog lépni az egyik párizsi cirkuszban — mint műlovar.

Szerepelni fog ezenkívül egy párizsi revüben is, legeslegújabb terve pedig az, hogy *filmszínész lesz*. El akarja játszani filmen a saját életét.

Zubkov ugyanezt a saját életét megírta emlékiratok formájában és a könyv: *Életem és szerelmeim* címmel nemrég jelent meg Németországban.

Ezzel a könyvvel kapcsolatban határozta el Zubkov a filmezést. Olyan formán, hogy életének regényéből filmszcenáriumot íratt és ő maga fogja játszani a film főszerepét.

Zubkovék menedzsere Párizsban próbálta megvalósítani ezt a filmtervet. Ott nem sikerült, Berlinben nem tűrik meg Zubkovékat, ezért felmerült az a terv, hogy

a Zubkov-filmet Budapesten fogják elkészíteni.

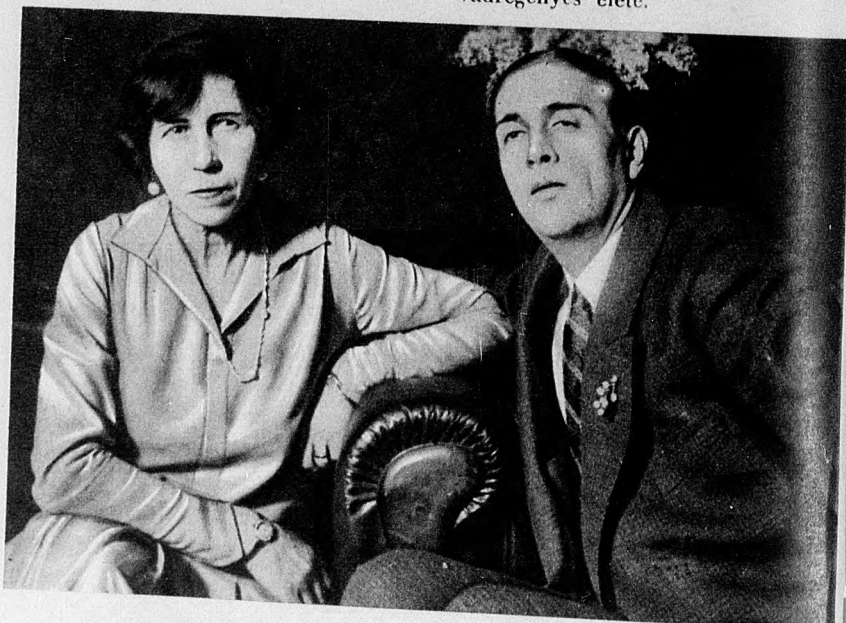
Budapest nagyon alkalmas erre, különösen pedig a Vár, amelynél klasszikusabb miliót el sem lehetne képzelni a film-mese számára.

Megindultak a tapogatózó tárgyalások: mit szólnának az illetékesek ehhez a tervhez.

Budapesten persze mosolyogva fogadták a kérdezősködést és mosolyogva adták meg a választ:

— *Szó sem lehet róla! Sőt! Zubkov mint magánember is aligha tehetné be a lábát Magyarországra. Maradjon csak Luxemburgban!*

Igy most Zubkovék másutt próbálkoznak. Újabb tervük szerint talán *Spanyolország* kies éghajlata alatt kerül filmre Vilmos császár sógorának vadregényes élete.

Viktória hercegnő és Zubkov

Ezzel
mult há
raszinh
vonások
fővelke
a legsik
mája ér
felépítés
a három
kereszt
natra s
darab m
jeleneté
dik, hog
lónak
van a
minden

„A tu
talembe
Albert,
bátyja é
ben seg
Bárán
Televén
gató bar
ja az üz
a megre
készült
átadja r
egyszer
egy fia
Magda,
gató titk
valami o
vásárolj
számára
megsajn
tal szeg
a banká
rendelt
szert adj
nak ham
sorként.
Den meg
da pedi

TULBUZGÓ FIATALEMBER

Ezzel a címmel mutatta be az elmúlt héten a Nemzeti Színház Kamaraszínháza Vitéz Miklós új háromfelvonásos vígjátékát. A premiérekben bővelkedő hétnek kétségkívül ez volt a legsikerültebb prózai darabja. Témája érdekes és fordultatos, a darab felépítése tökéletes és least not least, a három felvonáson keresztül egy pillanatra sem esik. A darab minden egyes jelenetén megérződik, hogy Vitéz Miklósnak a kisujjában van a dramaturgia minden szabálya.

„A túlbuzgó fiatalember“ Bárány Albert, aki nagybátyja ékszerüzletében segédeskedik.

Bárány Heddát, Televény bankigazgató barátnőjét várja az üzletbe, hogy a megrendelt és elkészült gyöngysort átadja neki, amikor egyszer csak belép egy fiatal leány, Magda, a bankigazgató titkárnője, hogy valami csekélységet vásároljon a maga számára. Bárány megsajnálja a fiatal szegény lányt és a bankár által megrendelt értékes ékszer adja el Magdának hamis gyöngysorként. A később megérkező Hedda pedig a hamis

gyöngysort kapja. Csakhamar minden kiderül és a cseréből nagy bonyodalom támad, de Bárány mindent elintéz. Olyan ügyes és olyan buzgó, hogy Televény maga mellé veszi őt a bankba. Bárány örömmel enged a bankigazgató meghívásának már csak annál is inkább, mert így többet lehet Magda

N. Tasnády Ilona és Mátray Erzsí
Kamaraszínház — Túlbuzgó fiatalember (Harsányi felv.)

*Pethes Margit és
Náday Béla*

közébe, akibe közben halálosan szerelmes lett. Annál rosszabb szemmel látja azonban, hogy Televénynek is megtetszett Magda. Bárány minden további túlbuzgósága azt a célt szolgálja, hogy Magdát ne engedje a többi titkárnők sorsára jutni.

A bankár szorakozottságában egyik tőzsde diszpozícióját fordítva adja le.

Csak később eszmél rá, hogy milyen hibát követett el, de a kiadott utasításon már nem lehet segíteni. Már-már azt hiszi, hogy katasztrofális veszteség érte és a csőd kikerülhetetlen, amikor kiderül, hogy Bárány remek üzletet csinált a várt összeomlás helyett. Ez volt különben utolsó ténykedése a túlbuzgó fiatalembernek Televény bankjában, mert Bárány visszatér régi foglalkozásához nagybátyja ékszerüzletébe, ahová magával viszi Magdát is — mint a menyasszonyát.

Ez a rövid története Vitéz Miklós új darabjának, amelynek címszerepét Uray Tivadar játssza, Bárány Albert

megszemélyesítésére a szerző keresve sem találhatott volna kitünőbb szereplőt. Magdát N. *Tasnády* Ilona játszotta utóérhetetlen finomságával és tökéletes művészettel. *Mátray* Erzszi Heddig föltétlen megérdemelte a közönség elismerő tapsait. *Náday* Béla Televény bankár szerepéből csinált pompás alakítást. *Kiss* Irén, *Vaszary* Piroška, *Pethes* Margit, *Bartos* Gyula, *Hajdu* József, *Pethes* Sándor, *Tapolcai* Gyula, *Gyergyi* István és *Foróács* Antal valamennyien számottevő részesek a „túlbuzgó fiatalember” sikerének.

Vitéz Miklós ezzel a darabjával megmutatta, hogy nemcsak a „Békeség” misztikus drámai bonyodalmához, hanem a vígjáték könnyed fordulataihoz is ért. Izléssel és irodalmi eszközökkel tud mulattatni. A bemutató óta a darab minden előadásán viharos jókedv uralkodott a nézőtérén, amelyet zsúfolásig töltött meg a közönség.

Hajdu József

Kiss Irén és Bartos Gyula
Kamaraszínház — Túlbuzgó fiatalember
(Harsányi felv.)

és keresve
bb szerep
a játszott
és tökéle
si Heddiáj
zönység el
Televény
más ala
Piroska
a, Hajdu
cai Gyula
ntal vala
ei „A túl

arabjával
ta, hogy
„Békes
ikus drá
rodalmi
n a vig
nyed for
is ért
s irodal
ökkei tud
A be
ta a da
en elő
aros jó
kodott a
amelyet
töltött
önység.

tember

Uray Tivadar
Kamaraszínház — Tűluzgó fiatalember (Harsányi felv.)

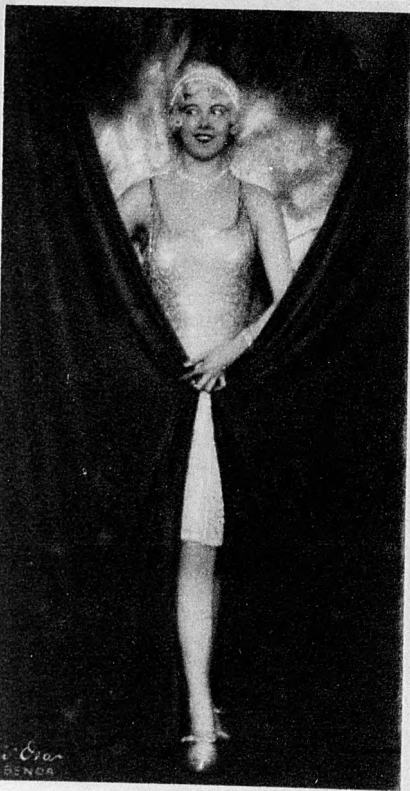
A TITOKZATOS TELEFONÁLO

Fenyvesi Emil egyszer telefonüzenetet kapott. Ismeretlen hang mondta be a kagylóba, ijedt, kétségbeesett hangon, mint egy ismeretlen jóakaró:

— A művész úr fiát most ütötte el egy villamos.

Fenyvesi Emil összeesett a hír hallatára és mire magához tért, otthon volt a fia. Épen, egészségesen. A szerencsétlenségéből egy szó sem volt igaz, ellenben Fenyvesi Emil attól kezdve ágyának dőlt és *utána rövidesen meghalt.*

Később az egyik színházhoz telefonált egy ismeretlen hang. Azt, hogy

Gypsy Rhouma-je a nálunk is szerepelt táncosnő (Foto D'Orá-Benda)

Darvas Lili lemondja az esti előadást. A színháznál zűrzavar, lőtás-futás helyettes után és az előadás kezdetére pontosan megérkezik — Darvas Lili. Egy szó sem volt igaz a telefonálásból.

Mi ez? Ki ez? Beteg ember, vagy gonosz ember?

Nem tudja senki. Csak azt, hogy néhány nap óta újra akcióba lépett a titokzatos telefonáló. Színésznőket, színészeket zaklat, színházakat molesztál. Újabb „sikerei” a következők:

1. Király Ernőt, mint ismeretes, megoperálták. Az operáció után következő nap *valaki* felhívta a népszerű bonviván kisleányát és azt telefonálta, hogy a „papa meghalt”.

Csak ezt — és Király Ernő kisleánya elájult.

Magához tért és a szanatóriumból azt jelentették, hogy „a papa jól van, sőt nagyon jól érzi magát”.

2. Titkos Ilona nevében apró szélhámosságokat próbál elkövetni a titokzatos telefonáló. Szűcsöknek, szabóknak telefonál a művésznő nevében és a minap az egyik szűcsőtől sikerült kicsalni három értékes szőrmét — a művésznő nevében. Titkos Ilona persze nem is sejtí, hogy mi történik az ő „megrendelése” körül.

3. Gorombaságokat mondanak be színésznőknek. Megszólal a telefon és erre valami férfihang bemozdítja sértéseit és utána leteszi a kagylót!

Nem lehet ellene védekezni és nagyon nehéz, majdnem lehetetlen leleplezni.

Legjobb — egyszerűen meghallgatni és azután nyugodtan letenni a kagylót. És főleg nem megijedni!

Valami oštoba ember éretlen vicce.

Bosszankodni sem érdemes rajta. De gondolkodni sem. Egyszer majd a véletlen le fogja leplezni.

Akkor lesz érdekes — hogy miért telefonálgatott. Addig nem szabad vele törődni...

* TÜZEK * AZ * ÉJSZAKÁBAN *

A közönséget minden darab érdekli, amely színházról, színészekről szól. És Shakespeare óta, aki a színészeket a Hamletben és Szentivánéji álomban színpadra vitte, mindig akadt író, aki a kulisszák színes, változatos világát öntötte drámába. A színész valahogyan más embernek számít, mint a civil és a festett falak mások, mint az igaziak. Ez a millió tehát már magában véve is leköti a közönséget. S lehet, hogy az a siker, amely *Földes Imre* darabjának előadásait kíséri, részben ennek a körülménynek tudható be. Vannak darabok, amelyeknek sorsát már a millió megszabja. Az „Esző” című nem rossz darab pesti bukásának például lehetséges, hogy a szokatlan légkör volt okozója. És még szá-

mos effajta példát lehetne felhozni.

Földes Imre tehát részben biztosra ment. A részeges kellékes, a bálványozott bonviván, a szende és primadonna, a karmester és sügő csupa hálás színpadi figura. Szinte sajnálja az ember, hogy a harmadik felvonásban, amikor egy tárgyalóterem előszobája a színhely, egyre kevesebbet kapunk a színházból és egyre többet a drámából.

Es ezen a ponton nyeri meg Földes a nagy ütközet másik részét; a szereplő személyek érdekességétől függetlenül is jó darabot írt, igazi drámát, amelyben hatalmas crescendók vannak.

Földes nagyon érti, hogyan kell epizódokat összerakni úgy, hogy a helyzetek a végsőkig kiéleződjenek. Minden felvonása a fokozás művészi

A színtársulat.

Balról jobbra: Orsolya Erzsé, Gonda, Bazsary, Kaszab Anna, Horváth, Justh és Harsányi Új színház — Tüzek az éjszakában (Harsányi felv.)

eredménye. A végsőkig feszíti a helyzeteket. A darab légköre fojtott, szünet nélkül izgató. Az egyes jelenetek vége nem csattan, hanem robban. A „Tüzek az éjszakában” egy igazi rakétadarab, amelyet a robbanások visznek előre.

De attól nem kell tartani, hogy a robbanások szétvetik a darabot. Hi-

szen a váza erős és ha nagy baj készül, Földes kinyit egy szelepet és kienged rajta egy kis szentimentalizmust.

A „Tüzek az éjszakában” iránydarab, de irányzata nélkül is megállja a helyét. És egy darab, amely nagyszerű színészi alakításokra ad alkalmat, nem is lehet rossz. Itt pedig a sűgónak és az

egyik színésznek igazán nagy szerep jut. Kár, hogy a hölgyeket kissé elhanyagolta a szerző és egészen passzív tevékenységet rótt rájuk.

Az előadás az Uj Színház idei legjobb munkája. A sok szereplő fegyelméletlen végzi feladatát. A rendező, *Bérczy Ernő*, különösen az első felvonásban végzett jó munkát. A másodikat viszont ő ejti le kissé azzal, hogy végig patétikus hangon engedti szereplőit beszélni!

Egyénileg messze kimagaslik *Harsányi Rezső* alakítása, aki a sűgő szerepében feledhetetlen figurát ad. Igen jó *Justh Gyula*, *Bazsay Lajos* és *Bondy József*; kellemesen lepett meg *Lengyel Vilmos* és *Gonda József* kitűnő szereplése. Feltűnt párshavas jelenetében *Gárdai Lajos*, aki rendkívül intelligensen játszotta meg kis szerepét.

A hölgyek közül a nagyon tehetséges *Orsolya Erzsébet* foglalja el az első helyet. *Kaszab Anna* is rokonszenves.

Upor Tibor a darabnak stílusos keretet adott.

Ez az előadás bizonyára meghozza az Uj Színház első nagy sikerét.

Kaszab Anna és Lengyel Vilmos
Uj színház — Tüzek az éjszakában (Harsányi felv.)

aj készül,
s kienged
must.
nydarab,
a helyél.
erü színé-
nem is
nak és az
zínésznek
y szerep
hogy a
kissé el-
a szer-
n passzív
get rótt

ás az Uj
i legjobb
sok sze-
mezeten
latát. A
örözy Er-
ösen az
onásban
munkát.
t viszont
sé azzal,
patéti-
engedi
beszémi!
messze
Harsó-
lakítása,
szerepé-
etlen fi-
Igen jó
Bazsaj
ndy Jo-
tesen le-
Lengyel
Gonda
jó sze-
únt pár-
metében
os, aki
telligen-
ca meg

x közül
tehetsé-
Erzsi
az első
ab Anna
ves.
or a da-
sós ke-

dás bi-
ghozza
az első

Orsolya Erzsi és Kaszab Anna
Uj Színház — Tűzek az éjszakában (Harsányi felvétele)

Ady Endre a főhőse Maday képviselő darabjának

Nemrégén adtunk csak hírt róla, hogy *Meskó* Zoltán darabot ír, a másik színműíró politikusnak: *Maday* Gyulának pedig néhány nappal ezelőt mutatta be háromfelvonásos drámáját a debreceni színház. Szerző a darabjáról, mint annyiszor máskor, most is hadd nyilatkozzék a *Délibáb* olvasóinak.

Maday Gyula országgyűlési képviselő a csöndes *Városmajor* ucca egyik legcsöndesebb házában lakik. Mikor intervjút kérünk tőle, zavart és elfogódott egy kiesit. Nem is csoda, hiszen ez az *első színházi interjúja*, amikor nem politikai kérdéseket szegeznek a képviselő úr mellétek.

Ezt mondja Maday képviselő úr:

— Tagadhatalan, hogy elfogódott vagyok egy kissé, amikor nem politikáról kell beszélnem az interjúvoló újságírónak. Dehát meg lehet ezt bocsátani nekem, hiszen ez az *első darabom*. Hogy pedig a témánál maradjak, elmondhatom, hogy *színdarabom*, „*A Bizáky-ház*” dráma és ha régi jó barátom, *Kürthy* Jóska, a *Nemzeti Színház* tagjának definícióját elfogadjuk, akkor

„az *első felvonást az agrár, a má-*

Maday Gyula

sodikát a politikus, a harmadikat a költő írta.”

Apák és fiúk harcáról van benne szó. A fiú a modern terme'ést akarja bevezetni a régi birtokon, ebből támad azután a harc, amely az egész darabnak a magva. De természetesen belejátszik más is, főképp pedig a szerelem, mert hát hol nincs szerelem a világon?

Van egynéhány igen érdekes figurája a darabomnak. Az egyik főhősében: *Zombor* Aladárban, elárulhatom, tulajdonképpen

Ady Endrét akartam megmintázni.

Azt az *Adyt* azonban, aki lett volna, ha továbbra is életben marad. A magára maradt zseni, aki szakít a környezettel, meghasonlik barátaival és önmagával és akit az apa hazavisz — *parasztnak*. A föld regeneráló őseroje azután a sápadt arcú ábrándozóból, akit az apának úgyszólván oda kellett költözni az ősi diófához, hogy otthon maradjon, egészséges, életerős férfit terem, aki a végén a *tejről* ír ünnept költeményt.

A *Bizáky-ház* első színdarabom. Azért adattam elő Debrecenben, mert

a darab annyira vidéki miliójú, a figurák annyira a magyar vidék emberei, hogy a fővárosi színházak publikuma talán meg sem értene.

Majd a legközelebbit, azt már Pesten hozzuk ki.

A *Bizáky-házat* igen nagy igyekezettel hozták színre Debrecenben és én igazán megvagyok elégedve az eredményekkel. A színház az utolsó helyig megtelt, még azokon az előadásokon is, amikor *Klebsberg* és én már nem is voltunk ott. A publikum nem azt a pikantiériát kereste a darabban, hogy a drámát egy képviselő írta, hanem tapsolt, a mondanivalóknak tapsolt...

ERNANI

A Városi Színház az elmúlt héten mutatta be Verdi „Ernani” című operáját. A nagy olasz zeneszerző első munkái közül való az „Ernani”, amely előfutárja volt későbbi sikereinek.

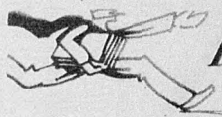
Ernani az aragóniai hegyek martaíócainak vezére és Elvira, Don Ruy Gomes de Sylva unokahuga szeretik egymást, de nagybátyja azt akarja, hogy az ő felesége legyen, aki már későbbiek is az esküvőre. Közben Don Carlos király is beleszeret Elvirába, aki azonban hallani sem akar róla. Don Carlos üldözi Ernani, akit Don Sylva rejt el és helyette túsul adja Elvirát. Csak a király távozása után tudja meg Don Sylva, hogy milyen szándéka van Don Carlosnak Elvirával. Közösen bosszút forralnak ekkor Don Carlos ellen. A király rájön az összeesküvésre és elfogatja Ernani, akinek azonban Elvira könyörgésére megkegyelmez, és egyben megengedi, hogy Ernani feleségül vehesse szerelmesét. Az esküvői mulatozást egyszerre csak Sylva megjelenése zavarja meg, aki emlékezteti Ernani arra az ígére- tére, hogy ő bármikor öngyilkos lesz, ha arra őt Sylva felszólítja. Ernani hiába kéri Sylvát, hogy mentse fel az adott szava alól, a spanyol grand hajt-

hatatlan. Ernani szivenszúrja magát.

A címszerepet Halmos János énekelte, aki a partitúra nehézségeit könnyűszerrel győzte le. Elvira szerepében Báthy Anna kivételes énektechnikája minden kritikát kiáll. Sylva megszemélyesítője Pajor Ödön, tökéletes alakítást nyújtott. Csóka Béla Don Carlosa viszont nem elégitett ki

Báthy Anna és Halmos János
Városi Színház — Ernani (Harsányi felv.)

Hogy lesz az ujságos fiuból színész?

Ne méltóztassék most Jack Smithre, a suttogó baritonra gondolni, aki tudvalevőleg szintén az élettermi frakkot cserélte fel a színpadi frakkért. Janiról van szó, azaz Dragon Jánosról, a suttogó ujságosfiúról, aki most maga is a hasábjaira sodródik annak a lapnak, amelyet oly sokszor hordott szét a kávéház vendégei között.

A Teréz körüli Színpadon Pásztor Árpádnak egy finom kis jelenetét játsszák: *Kenyeres* a címe. Szereplői: a kenyeres, a főúr, a törzsvendég és az ujságosfiú.

Ezen a ponton a színház szenzációs meglepetéssel szolgál: az ujságosfiút egy valódi, eleven, aktív ujságosfiú alakítja. Kicsi, fúrge és jó fényes kávéházi szmokingot hord.

Jani a főpróbán kissé rekedt volt az izgalomtól. Suttogott. Herczeg Jenő, aki a törzsvendéget kreálta (ez is könnyű szerep. Hiszen Herczeg egy született törzsvendég...), rá is szólt: — Hangosabban!

Ettől a kis incidenstől eltérek Dragon János remekül alakított. Fel-tétlenül megérett egy intervjúra.

Az Andrássy úti művész-kávéházban nagy a nyüzsgés délután. Az ujságosfiú úgy cikázik az asztalok között, mint egy jó formában levő villám. Azaz nem is — mint egy jó pesti pincér.

Mikor a páholyunkhoz ér, rászólunk: — Művész úr!

Remek. Jani már úgy beleélté magát a színpadi szereplésbe, hogy tudomásul veszi a megszólítást.

— Parancsol, nagyságos úr?

— Művész úr, megengedi, hogy első szereplése alkalmából írjak önéről?

— Ahogy tetszik, nagyságos úr. Én szívesen nyilatkozom.

— Hát mondja el, hogy lett színész.

— Én kérem szentesi vagyok és az ottani levente-színházban már sokszor játszottam. Itt a kávéházban a Herczeg főrendező úr figyelme terelődött rám. Ismerem jól az egész Teréz körüti: a Salamont, a Berkyt, a Gárdonyit. A Komlós úr jó barátom.

— Milyen gázsit kap?

— Még nem állapodtam meg végleg a direktcióval.

De napi egy pengőn biztosan felül. A kávéházból a főnök úr féltizkor elenged, akkor átszaladok, eljátszom a szerepet és tízre visszajövök.

— No és volt lámpaláza?

— Hát... nem mondom... kicsit. Berekedtem az izgalomtól. De később jobban fog menni, tessék elhinni.

— És most mit fog csinálni?

— Színész leszek, természetesen.

— Mit szólnak a sikerhez a kollégák?

— Sajnálják, hogy itthagytam őket.

— Ujságos!

Ezt már egy vendég ordította.

— Pardon! — szólt Jani és elugrott, a hóna alatt egy csomó hetilappal.

Közben felfedeztük, hogy ebben a kávéházban még egy pincér van: Tibor, aki csak arra vár, hogy egy kis tőkéje gyűljön egybe és ő is otthagya a színlap kedvéért az étlapot. És talán a kenyereslány is megirigyl a Bodó Ieát, aki olyan jól tud kenyeres lenni s megpróbálja, hogy tudna-e ő színészni lenni! És talán a főúr is át akar nyergelni apaszínészé.

Az ujságos rohan az asztalok közt és mikor legközelebb hozzánk ér, futtában odamondja:

— Nagyságos úr, talán jó cím lenne ez: „Hogyan lesz a kis pincérből nagy színész?”

Csakugyan ez jó cím.

Sz. D.

Dragon János

Külföldi színház épül Budapesten

Bendkívül érdekes terv megvalósítására készül Budapesten egy angol-amerikai pénzcsoport. Arról van szó, hogy

pazar színházat és mozi készülnek építeni Pesten — a külföldiek részére

A *Délbáb* munkatársának alkalma volt beszélni az egyik dunaparti hotelben a pénzcsoport egyik vezető személyisével, Calvele *Smiss-el*, aki a következőképpen nyilatkozott a külföldiek számára építendő színházról és mozi-ról:

— Mindenekelőtt, nehogy azt higgyék, hogy a létesítendő szórakozóhelyekre magyar embernek tilos lesz a bemenet. Ezt, úgy-e, nem is hitték — mondja és mosolyog.

— Hogyan jutott eszünkbe? Igazán nagyon sok ismerősünktől hallottuk, hogy Budapest gyönyörű város. Van ott idegenforgalom? — kérdeztük kételkedve. Van ott angol, német, francia? Hogyne volna — hangzott a válasz, — van sok.

— Az ember fejébe szöveget ütött — folytatja mister Smiss, — hogy vajjon mivel szórakoznak ezek a külföldiek Magyarországon?

— Hát bizony — kaptuk a felvilágosítást, — a szórakozási lehetőségek elég soványak.

— Hát így jöttünk erre a gondolatra, kérem, hogy angol, német és francia nyelvű színházat és mozi építsünk.

Egy millió dollárt szánunk a terv kivételére.

(Körülbelül 6 millió pengő.) A színházban egy nap német-, másnap francia-, harmadnap angolnyelvű előadások lesznek. Próza és operett. Kabaré. Revü. Mozi — ugyanígy. Állandó angol jazz.

angol vagy francia görölök gondoskodniak róla, hogy a művészet terén semmi világitrakciót jelentő esemény ne kerülje el figyelmünket. Azt hiszem, ezzel a megvalósítandó színházzal még

Budapest közönségének szórakozását is előmozdítanánk.

— Ha megfelelő nagyságú telket is kapunk, akkor egy klubot is berendezünk a külföldiek részére. És tánc-hely ségeket, meg mulatót.

— És Budapest melyik pontján gondolná ezt?

— Mindegy. Csak nem nagyon kívül. Egyébként telek iránt még nem tárgyaltunk. *Egyelőre az engedélyért dolgozunk, amit karácsonyra fogunk megkapni.* Akkor aztán komolyan hozzálátunk és remélem, jövőre ilyenkor már kész is lesz.

Smiss-ék egyébként nemcsak Magyarországon, hanem mindenhol, ahol nem német, francia vagy angol a lakosság nyelve, meg akarják azt valósítani.

Nekiünk, magyaroknak, nem fog ártani. Ha más haszna nem is lesz, de az idegenforgalom növekedni fog. És — mit lehet tudni, — talán még színészeinket is felfedezik. Itt helyben.

Ószi László

Összehasonlítás

— Nos, hogy tetszett a darab? — kérdezi az „Eltörött a hegedűm” főpróbája után egy rosszmájúságáról híres újságíró kollégánktól Lázár Odön igazgató.

— Jó, jó — szólott vállát vonogatva a kérdezt, — de mindhiába, Zerkovitz nem Saljapin.

— De, kérem — szólott csodálkozva Lázár, — hiszen Saljapin nem zeneszerző!

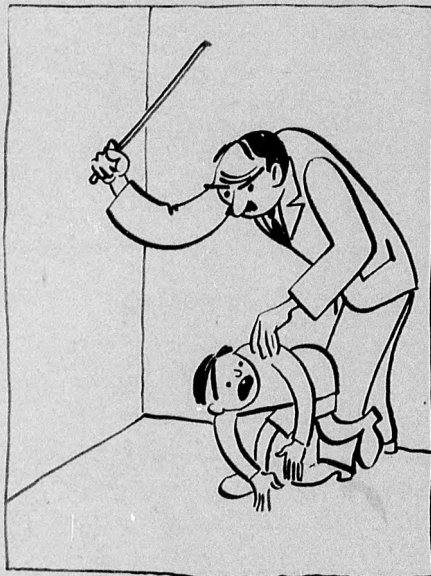
— *Stimmt, Zerkovitz sem.*

Miből lesz a Cserebogár?

A népszerűségnek egyik legalaposabb és legmegbízhatóbb fokmérője, ha egy színészt a publikum és a pályatársak becéző névvel tisztelnék meg. Az „Utolsó Verebély leány” hódítóan elegáns és talentumos „Deskéje”, aki Kertész Dezsővel azonos — kérésünkre — íme elmondja olvasóinknak pályájának néhány epizódját.

*

— Kapcsolatom a színészzel már nyolcéves koromban kezdődött. Az „En Ujságom” című gyermeklapban (akkor még nem „Déliab”-ot olvastam) Pósa bácsi „Kalap” címmel egyfelvonásos bohózatot írt. Fejembe vettem, hogy én ezt a bohózatot „színréhozom”, persze úgy, hogy a darab főszerepét én játszom.

Engem meg a szüleim vertek el

— Egész társulatot szerveztem, persze gyerekekből, úgyszintén összeszedtem a házon kívül és belül található kalapokat, hogy minden kellék meglegyen. A premiér óriási botránygal végződött. A szereplő „kollégákkal” egyáltalán nem voltam megelégedve és csúfosan elvertem őket egytől-egyig. Engem meg a szüleim vertek el keményen, mert az összes kalapokat bepiszkítottam.

— Mintegy két év múltán megint csak óriási „alakításra” nyílt alkalom. Szülőhelyemre vándortársulat érkezett s nekem mint úrifőnek sikerült bejutnom a színtársulat közé. Egy népszínműben egy kis lakatosinast kellett „alakítanom”. Az volt a baj, hogy túltengett bennem az ambíció. Ahány lakat csak volt a ház körül, azt én mind leszedtem, hogy minél kitünőbb „lakatosinas” legyek belőlem. Előadás után szüleim, akik persze ott voltak az előadáson, tekintve, hogy csak nagy

Ha Ön indiszkrétén benéz a kulcslyukon,

sokezer nőt fog szorgalmas munka közben meglepni. Mindegyik előtt a Párisi Divat szabásmintája fekszik és ez után készítik a legelegánsabb ruhákat. Ötezer szabónő veszi állandóan ezt a lapot. Párizsnak a legelőkelőbb modellrajzolóival szerződésel kötöttünk. Hatszáz csodaszép párizsi modellt és szebbnél szebb kézimunkát stb. foglal magában egy negyedévfolyamnak a tartalma.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot egy héttel a megjelenés után (tisztá visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 4 pengő 40 fillér helyett 2 pengő 20 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet ingyen és bérmentve küldünk. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány u. 12

nehézségek árán tudtak a lakatokkal történet komplikációk miatt bemenni — alaposan elverték.

— Így tehát, mint látható, első két fellépésem meglehetősen tragikus epilógusokkal fejeződött be.

— Pethes magánmővendéke voltam tizennyolc éves koromban. Megjegyzem, alig néztem ki tizennégy évesnek ekkor. Természetesen állandóan drámai és tragikus hőszöket akartam játszani s amikor Pethes jószágosan figyelmeztetett, hogy ahhoz még „zöld vagyok”, nagyon el voltam keseredve. Hamlet, Koriolanust, Othellót ambicionáltam, hiába magyarázták nekem, hogy azokat nem lehet olyan gyerekes külsővel játszani.

— Első szerződésemet vidékre kaptam. Bizony itt semmi „humoros epizód” nem történt velem kapcsolatosan. Ami mégis történt, az már mint vidéki színésszel — Pesten történt.

— Krecsányi társulata, amelynek tagja voltam, tudvalevően nyáron Budán játszott. Egy alkalommal a „Tanítónő”-t játszották. Fenyvesi, a Víg-színház tagja mint vendég lépett föl. Én a befejező tanítót játszottam. Fenyvesinek úgy látszik, nagyon tetszett a játékom, mert előadás közben nyílt színpadon félhangosan odaszólt nekem: „Mégis csak botrány, hogy te még vidéken vagy!”

— Ő általa kerültem aztán a Víg-színházhoz.

— A Víg-színháznál eleinte különösen bántak velem. Mivel a „Tanítónő” „tanító”-szerepe adta az impulzust az odaszereződésre, állandóan vagy egészen öreg szerepeket, vagy valami befejező kinézésű alak kreálását bízták rám. Én rá, az abszolút rózsásarcú fiatalomra. Mondanom sem kell, hogy nagyon úntam a dolgot. Állandóan torzszobor szakállakkal járkáltam a színpadon.

— De hogyan lehet ebből a szerepkörből kimászni — kérdeztem magamtól. — Sehogy! — adtam meg önmagamnak a választ.

— Végre is a Véletlen játszott közbe. Csontos Gyula megbetegedett s így az ő szerepeit kénytelenek voltak

reám osztani. De meg is szabadultam általa teljesen az „öreg” szerepkörtől.

— Életem legnagyobb drukkját a „Cserebere” című operett főpróbája előtt álltam ki. Ez volt az első eset, hogy kimondottan prózai színészekkel operettet mertek játszani.

— Mindenkinek nagy lámpaláza volt, nekem tán a legnagyobb. Hegedűs azt mondta, hogy a bukás katasztrófa lesz.

— Pont az ellenkezője történt. A siker óriási volt. Énekszerepemet jól megúsztam.

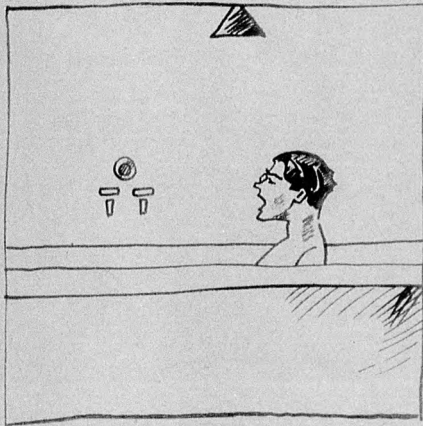
— A Víg-színházból a Belvárosiba kerültem. Itt igazán megtaláltam az ideális szerepkörömet és az ideális partnert Tilkos Ilona személyében. Nagyon szép sikereink voltak.

— Most pedig beleszóppentem az operettbe. Táncolok és énekelek. A multkor megkérdezte valaki, hogy kitől tanultam énekelni.

— A fürdőkádamtól! — feleltem vissza. Tudniillik odahaza a fürdőkádban szoktam énekelni...

A prózai színész Kertész Dezső tehát most operett-bonviván. És tréfásan felel, ha erre vonatkozólag megkérdezik őt. Ha megengedi, a sorok írója ezúttal nem kérdez, hanem felel.

— Nem hiszem, hogy „Dorozmány”-t valaki Pesten tudná olyan életlenül megjátszani, mint éppen ő.

A fürdőkádban szoktam énekelni

A Terezköruti Színpad új műsora

Faragó Sándornak, a tehetséges fiatal írónak ilyen címen egyfelvonásos színdarabját mutatták be, amely fajsúlyának, irodalmi értékénél fogva a Teréz körüti Színház új műsorának kimagasló eseményévé vált. A modell témája merész kézzel megírt erkölcsrajz a lipótvárosi kisasszony életéből, aki a szegény ügynököszködő zsidót emberi méltóságában akarja megalázní, de az élettől és gondoktól összetört ügynök alaposan visszaadja a kölesönt, a hisztérikus, könnyelmű, dölyfös úri kisasszonynak. Három pompásan meglátott figura van a darabban. Ezt a három figurát *Lengyel Gizi*, a nagyszerű *Gárdonyi Lajos* és *Várnay László* játszották kitiünően.

Kiemelkedő darabja még a műsornak *Lőrincz Miklós*, *Vili te kártyázol* című mulatságos bohózata. *Lőrincz Vilmos* ebben a darabjában újból tanúságot tett színpadi értékéről, intenciójáról. Darabjának hőse egy ruha-kereskedő, akinek persze nem megy jól az üzlete, dacára annak, hogy már

felesége parancsára legnagyobb szelvedélyéről — a kártyázásról — is lemondott. Lemondott? Csak megígerte, de titokban mégis kártyázott egyszer és — jellemző, pont akkor nyert egyezer pengőt. Csakhogy nem tud örülni a nyereségnek, mert nem meri bevallani a pénz eredetét. A hitelezők is hiába járnak a nyakára, a mi hősiünk kénytelen túrni a nyakára, a gorboságokat... fizetni nem mer, viszont feleségének sem meri bevallani „bűnét”. Végre rengeteg kalamitás után mégis csak kiderül minden s a feleség persze, hogy nem haragszik a kártyázásért. Mert a férj — nyert.

Salamon Béla, *Rajna Alice* a két főszerepben kifogyhatatlan humorukkal szórakoztatták a közönséget.

Nagyon kedves *Pásztor Árpád* kávéházi jelenete a *Don Juan* vendégről és a kenyeres lányról. A *Don Juan* vendég udvarol a lánynak, akinek szavaiból azt veszi ki, hogy — *Don Juan*-sors — a kenyeres leány elvesztett apját talán éppen öbenne találhatja meg.

Bodó Ica kedves kenyeres leánya, *Herczegh Jenő* fölüeny vendége pompás alakítások.

Vadnay László *Szerenád* című bohózata bevált, mulatságos helyzetekben, viccekben és ötletekben gazdag. Kabinetalakításokat mutatnak itt be a főszerepben *Salamon Béla*, *Berky József*, *Sárossy Andor*, *Rajna Alice*, *Bodó Ica* és *Komlós*.

Ez a négy egyfelvonásos adja a gerincét a Teréz körüti Színpad új műsorának, amelyben még több tréfa, magánszám, kis operett szerepel.

Rajna Alice, Herczegh Jenő és Salamon Béla
Terezkörüti Színpad — Vili te kártyázol (Amster foto)

MAGYAR DALT FOG ÉNEKELNI BUDAPESTEN A SUTTOGÓ BARITON.

A Városi Színház úgy találta, hogy a „Nizzai éjszaka” című operettnek nincsen olyan hatásos zeneszáma, amely népszerűségbe tarthatna igényt. Keresni kellett tehát ilyet. Kerestek és találtak — véletlenül.

A keresett zeneszámokat Bródszky Miklós komponálta, az a Bródszky Miklós, aki most már komponistája lett egy a Városi Színházban nemsokára színpadra kerülő operettnek is.

De most átadjuk a szót magának Bródszky Miklósnak, aki így mondja el a színházzal való kapcsolatának történetét:

— Az uccán véletlenül találkoztam Érczköny Lászlóval, a Városi Színház tagjával, akit már régebben ismerek személyesen és ő említette, hogy a „Nizzai éjszaka” című operetthez keresnek egy-két hatásos zeneszámot.

„Nem volna véletlenül egy-két zeneszámod készen?” — kérdezte tőlem.

Véletlenül ugyan nem volt, de hát egy-kettőre csináltam. Már másnap eljátszottam azt Érczkönynek, aztán Sebestyén Géza direktornak, akinek nagyon tetszeltek a számok.

A premiér után Sebestyén igazgató magához kéretett

és megbízott engem egy háromfelvonásos operett komponálásával.

A szöveggönyvet a színház adta kézen nekem. Ezt a szöveggönyvet én természetesen pár óra alatt átolvastam és át tanulmányoztam s azonnal bejelentettem, hogy nagy örömmel vállalom el a megzenésítését.

Én már úgyszólván kész is vagyok a komponálással, olyan gőzerővel dolgoztam. *Csupa jazz-számokat csináltam.*

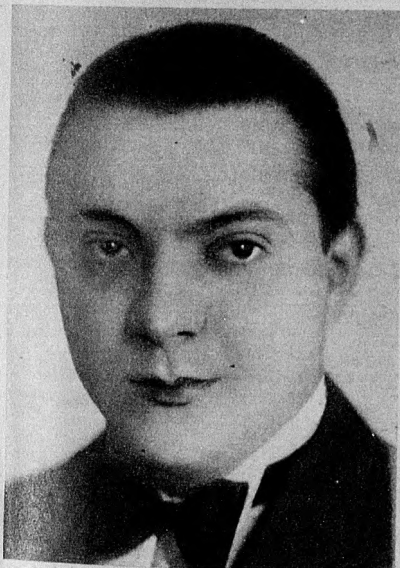
Megjegyzem, én az amerikai jazz-generációjában dolgoztam, sőt az első felvonás nagy nyitányához

egy amerikai jazzmodorban készült szimfóniát komponáltam.

Egyébként most vagyok huszonhárom éves és már tíz éve foglalkozom muzsikával. Akiket ez meglepne, azoknak azt mondom, hogy — szerénytelenség nélkül állíthatom — úgynevezett csodagyermek voltam. A zeneiskolát elvégeztem. Évek óta járom a világot. Berlinben, Párizsban, Londonban működtem mint zongorista és zeneszerző. Jack Smithel a világhírű suttogó baritonnal, Berlinben ismerkedtem meg. Melegen gratulált nekem a Jack Smith utánzatához és dedikált fényképpel tisztelt meg.

Az ő számára komponáltam egy dalt, amit nálunk magyarul fog előadni.

Nagy reményekkel várom a premiért, amely, remélem, más irányt fog adni életemnek. A kenyerem egvelőre mint zongorista keresem, de remélem, a közeljövőben már csak mint zeneszerző működhetem.

Bródszky Miklós

Hallja Smaga Skót...

hát már a kávéházban sem hagy békében? De ha már itt van, üljön ide melém és rendeljen valamit, mert itt nem szeretik a polya vendégeket. Mielőtt pedig távozik, nagyon kérem, ne feledkezzék meg arról, hogy fizetőpincér is van a világon.

Az elmúlt színházi hét szenzációja mindenestre az volt, hogy három színpadi szerző adoptált más szerzőknél már jól bevált témát. Nem tudja például, hogy az „Eltörött a hegedűm” meséje melyik régebbi színdarabhoz hasonlít feltűnően? Nem? Hát akkor maga az egyetlen egész Budapesten, aki ezzel nincs tisztában. Lengyel Menyhért „Antoniát”-jának története ez. Csak férjiban. Nem is tudom miért nem Antoniusnak keresztelték el a darabot. A másik szerző Zerkovitz Béla, aki indokolatlanul csinál reklámot „A régi nyár” és „Az utolsó Verebély lány” zeneszerzőinek. Senki sem értette meg a főpróbán, hogy miért kell a szereplőknek idegen operettekől énekelni zeneszámokat — más szóval, hiszen azért még mindenki ráismer a Ábrahám korabeli muzsikára. Ha tehát nem lenne sikere az operettjének, az csak az ő lelkén száradna. Talán még sírni is fog emiatt, de remélem — csak loppva. Most pedig térjünk át a harmadik szerzőre, Fodor Lászlóra, aki a „Bölcsődat” című új darabjával bizonyította, hogy Orbók Altília „Fiaeskám”-ja nem érdemelte meg sorsát. A „Bölcsődat” egyes figurái és jelenetei ugyanis tökéletesen egyeznek az Orbók darabjával. Így tehát a „Fiaeskám”, mint hamvaiból feltámadt Phönix újra életrekel a Vigszínház színpadán. Amint hallom azonban, Orbók Altília nem örül ennek a ténynek és

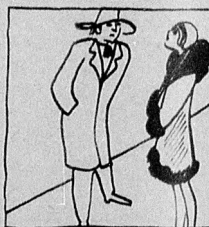
semmi körülmények között sem nyugszik bele, hogy Fodor László az ő örökösének tartsa magát.

Elvégre igaza is van Orbóknak, hiszen csak rokonok örökölhetnek.

Miután látom, hogy ez a történet nagyon tetszett magának, mesélek még egy hozzá hasonlót. Ennek a hősnője egy vöröshajú görll, aki egy lehetséges, de annál szegényebb festőbe volt szerelmes. Az ifjú pár zavartalan boldogságát egy nap a kövér báró úr megjelenése zavarta meg. Öméltóságának is megtetszett a vöröshajú lány és heves ostromot indított a szíve ellen.

A szív nem hódolt be ugyan, de az ész annál inkább...

És a görll fényes palotába költözött, ócska ruháit ragyogó estélyi toalettek váltották fel és több ékszere volt, mint egy primadonnának. A báró egyetlen feltételét is betartotta, mert a festővel többet szóba sem állt. Aztán egy szép napon, hogy, hogy nem, összetalálkoztak a Váci utcában. A fiú kopottabb volt, mint valaha. A nőben feltámadtak a régi emlékek és a szív könyörtelenül legyőzte az ést.

Önagysága a Váci uccából egyenesen hazarohant, visszavedlett a régi kis görllé és a palotát visszacsereverte a műteremmé kinevezett padlásszobáival.

A báró úr már csak az üres lakást látta viszont. A görll valószínűleg soha többé, mert a lány a festő egyetlen feltételét szigorúan betartja, hogy a báróval soha többé... Hisz a többi már úgyis tudja, ugye, édes öregem?!

De azt maga sem tudja, mint ahogy senki e világon, hogy az egyik legnépszerűbb primadonnánk hányadik évét tapossa e földön. Vidéki vendégzerapléseinek során hódolóinak seregével egy éteremben vacsorázott, amikor hirtelen az asztalukhoz lépett egy cigányasszony.

Addig-addig könyörgött, amíg a primadonna megengedte, hogy a cigányasszony jósoljon neki. A jósnőből csak úgy áradt a szó, amikor egyszerre csak megakadt. Hiába unszolták, hogy folytassa a jóslást, csak rázta a fejét. Végre mégis csak szótára bírták. „Nem akartam a rosszal megmondani a nagyságának — mondotta, — de hát ha annyira kívánják, elárulhatom, hogy

a nagyságát huszonhatodik születésnapján rettenetes baj fogja érni.

Mondanom sem kell, hogy a primadonna gazdagon ajándékozta meg a jóhiszemű cigányasszonyt. Hallatlanul boldog azóta, de nem mutatja. Fűnek-fának meséli kétségbeeselt arccal, hogy rettelénelesen jár a huszonhatodik születésnapjától. Mellesleg megjegyzem magának, hogy a primadonna rövidesen eléri a második huszonhat éves születésnapját.

Történnék ilyen kellemes tévedések az életben. A múlt héten, amikor még egy kicsit harcias volt a levegő Budapest utcáin, maga is tévedett volna, ha véletlenül a Blaha Lujza téren sétál. Két női láthatott volna futni, akít hatalmas tömeg kergetett.

Az üldözés nem sokáig tartott, a két nőt körülvette a tömeg, a menekülők útja el volt vágva.

A következő pillanatban futólépésben

jött egy szakasz rendőr a meglámpáztak segítségére. Ekkor derült csak ki, hogy az üldözött nők egyike N. Tasnády Ilona, akít autogramért rohantak meg üldöző hódolói, akik elől azért akart elfutni, mert minél előbb szeretett volna otthon lenni. A rendőrök a csoportosulást felszalták és Tasnády Ilona az öltöztetőnője társaságában nyugodtan távozhatótt. Beismerés nem történt.

Ha már a Nemzeti Színháznál tar-

tunk, van még egy történetem a Nemzeti Színház egyik művészeről, aki leginkább népszínművekben szokott szerepelni. Hősünk a szezon elején leszerződött mellé-foglalkozásként az egyik újonnan megnyílt kávéházba, ahol magyar népdalokat énekelt cigányzene, tányércsörgés, szivar- és cigarettajüst kíséretében. Így ment ez pár hélig, amikor egy nap

Hevesi Sándor felhívta magához pendlítő tagját és kijelentette neki, hogy szabadon választhat a kávéházi vagy a nemzeti-színházi tagsága között.

Az ifjú művész természetesen kávéházi szerepléséről mondott le, ami bizony valljuk be, tényleg összeférhetetlen a Nemzeti Színház tagságával.

Későre jár az idő, kedves barátom. Adjuk át a helyünket más vendégeknek, de még előbb elmondok magának egy pár rövid hírt.

Király Ernő a teljes javulás útján van, annyira, hogy a „Párizsi divat” jövő héten kezdődő próbáin már valószínűen részt fog venni.

Molnár Ferenc a napokban Budapestre érkezik, mert „A testőr” reprizén részt akar venni. Ugyanakkor fogja új darabját a Vígyszínháznak átnyújtani. Premiér januárban.

Páris Ilona erre a szezonra mégis a Városi Színházhoz szerződött. Ne felejtessen el neki gratulálni.

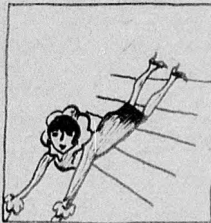
Fizetett már? Igen? Azért, mert különben nem meséltem volna el az alábbi viccet.

Gaál Francis-ka a minap elesett az öltözőjéhez vezető lépcsőkön.

— Ugy megütöttem a lábam, hogy alig bírtam a sarkamra állni — panaszkodott

később a Fővárosi Operettszínház egyik férfitagjának.

— Az semmi — volt a felelet. — Én mióta megnősültem, nem tudok a sarkamra állni.

ténel na-
még egy
nője egy
éges. de
zerelmes.
ágát egy
zavarta
etszett a

A báró
mert a
ztán egy
szelalál-
ropoltabb
máttak a
lenül le-

egye-
lett a
issza-
ezett

s lakást
ten soha
feltételél
wat soha
is tudja,

nt ahogy
legnép-
dik évél
gszerep-
ével egy
hirtelen
asszony.

Magyar fiú az új Jackie Coogan

Új magyar filmsztárt fedezett fel — természetesen — egy külföldi filmgyár. A berlini Detu az európai Jackie Coogant vélte megtalálni az ötéves magyar „fiatalember”-ben, Berkler Rudolfban, akít az említett neves német gyár egyelőre

egy évre szerződtetett le egyelőre havi 4000 márka gázsival.

Négyezer márka havonta — nem kutyá. És Jackie Coogan utódjának lenni sem rossz. Örülne ennek sok felnőtt öregember is. (Nemcsak azért, mert még egyszer ilyen fiatal lehetne.)

Elmentünk megintervjúolni a fiatal művészt.

Csuda közvetlen fiú.

— Kezicsókolom — mondja, — máris a kabátomba kapaszkodik és az ifjúság hevével kezdi ráncigálni rólam.

Temperamentumos. Azt már lehet látni.

— Hallottam, hogy filmezni fog?

— Igen — mondja, pedig biztos, nem érti ezt a kifejezést. — Én nagyon szeretem a filmeket, a *Jancsival* lehet cserélni.

Úgy. Ez igen figyelemreméltó körülmény a film értékességének szempontjából.

Drága pöttöm kis srác ez a magyar Jackie. Nagyon okosan tud nézni azokkal a nagy szemekkel.

— Örülsz, hogy Berlinbe utazol?

— Persze, én nagyon szeretem a vacsatot. Te nem?

Már mint én.

— Dehogyan nem — mondom. — És örülsz, hogy filmszínész leszel?

Berkler Jackie mereven elzárkózott a további nyilatkozatok elől. Ebben szerintem nagy része van annak a hi-

zonyos *Jancsinak* is — igazi pesti gyerek, aki többrendbeli dobozokkal belibegett és:

— Nézd, milyen szép barnám van — felkiáltással — Rudi figyelmét maga felé irányozta.

Barna — mint utóbb megtudtam, — a film színére vonatkozott. *Itt szín szerint megy a film.*

Kedves fekete hajú, középkorú hölgy a *Rudi mamája*. Természetes, hogy nagyon örül a gyerek, jobban mondva a szülők szerencséjének.

— Tavaly nyáron Berlinban voltunk és itt egy kirándulóhelyen meglátta fiamat egy idősebb úr, aki *Walther Herz*-nek, a Detu-vállalat igazgatójának mutatkozott be. Hogy okvetlenül jöjjünk ki a gyárba, próbafelvételt csináltatni a gyerekről. Akkor valahogy nem is gondoltunk az egészre és *anélkül, hogy az illető urat meglátogattuk volna, visszautaztunk.* Hogy a pesti címünket hogyan tudta meg ez az úr — az egy rejtély. Elég az hozzá, hogy innen küldtem neki képet, aztán kivittem a fiamat Berlinbe,

a próbafelvétel nagyszerűen sikerült

rögtön megkötöttük a szerződést. Most visszajöttünk csomagolni, aztán az egész család Berlinbe megy, December 1-én kezdődik *Rudi* számára munka.

— *Ő fogja eltartani apját, anyját, testvérét* — mondja Berkler mama, miközben könnyes szemmel nézi Jackie-jét. — Ezt a szerencsét!

Az is szerencse volt, hogy figyelte *Rudit*. Mert a művész úrnak *nézeteltérése támadt Jancsival*, a barnák és a zöldek csereértéke felett és épp egy nagy tükröt készült betörni. A következmények igen lesújtóak voltak. A magyar Jackiet *alapoosan elverte a mamája.*

Ó. L.

A FÉNY SZERELMESE

Irta: SACY VON BLONDEL

Ernst Tátray, a világhírű berlini magyar filmrendező a „Bánat asszonya” című új filmjéhez szírt keres Budapesten és felfedezí Dénés Verát. Vera árvalány, de jó módban van és nagynénje, Tilda néni neveli. Vera Berlinbe jut és eljártssa a „Bánat asszonya” főszerepét. Ettől a filmtől függött a Phoebus filmgyár sorsa, mert ha Brown, aki elfött a bemutatóra, nem veszi meg, akkor megbukik a gyár. De az amerikai filmkirálynak megletszik a film és megmenti a gyárat. Közben szemet vel Verára, aki azonban nem enged a kísértésnek, mert ő úgy érzi, hogy szereti Tátrayt. Olaszországba mennek a „Nero” című film felvételeinek elkészítésére. Brown ide is követi Verát, leánya, Mary társaságában. Vera féllékeny Maryre, mert úgy veszi észre, mintha Tátray foglalkozna a kislánnyal, de Tátray nem gondol komolyan a nőre. Az egész társaság Nápolyba rándul. A szerelmes Brown megbizca Hansot, hogy kémkedjen Vera és Tátray után. Vera és Tátray kirándulásra mennek és Hans hamis irányt mond Brown-nak. Hajnalodott, mikor Verák visszaindultak.

És könnyed, bátor lépésekkel futott a hegyi úton lefelé, egyedül, minden segítség nélkül. Tátray alig tudta utolérni.

Vígós reggel volt, mikor a hotel halljába heléptek. Vera legszívesebben a föld alá bújt volna szegyenében e pillanathban, de már késő volt! Csaprészeg társaság fogadta, a részeg portás hangos csuklások között üdvözölte, Évi rendetlenül a Brown ölében ült, Lehnert és Hans üres üvegek között az asztalra borulva böhiskoltak.

— Csakhogy megjöttek! — örvendezt Brown, — ez az ostoba Bredt a Paradisóba vezetett el maguk után, mondhatom szép kis séta volt, hiába! De a jó sors kárpótolja mister Brownnt, Lehnert és Évi ott akartak inkognitóba mulatni. Kedves Tátray! Kioktathatná ezt a kezdőt, őket találtuk meg maguk

helyett, nagyszerűen mulattunk, úgy-e, Évikém? — Alig tudott ültéből felállani. Aztán, mintha hirtelen kijózanodott volna, hivatalos komolysággal fordult Verához: — A művész nő lesz szíves holnap délben, helyesebben ma délben engem hivatalos ügyben fölkeresni — és búcsú nélkül olt hagyta az egész társaságot.

Évi értelmetlenül bámult utána.

Tátray a dühtől egész testében remegett.

— Csak okosan, kedves Ernst, látja, hogy részeg... holnap, mire kijózanodik, megint gentleman lesz és én majd a magam módja szerint fogom elintézni ezt az ügyet. Te meg, Évi, szégyeld magad, hiába — Meránból sohase lesz Capri! Jöjjön, Ernst, még meglát benünket valaki az ilyen népség között, úgy látszik, Brown Nérónak képzei magát és bacchanáliákat rendez hirtelesen.

Ahogy délben Vera Brownhoz bekopogtatott, az már kivasaltan várta őt. Rideg volt és előkelő.

— Hát Tátrayval igen! és velem nem? Ezt érdemeltem én magától?

— Ez nem hivatalos ügy! — felelte Vera. — Ha csak erről van szó, kár volt idefárasztania — és már fel is állott, hogy eltávozzék.

— Szóval mint ellenség akar tőlem elválni? Ám lássuk, ki lesz erősebb! Csak üzze tovább kis játékát, én magával szemben előzékeny akarok lenni, mert nagyon szeretem — a hangja itt akaratlanul is ellágyult, — adok időt, hogy kiélje a szeszélyeit, várok türelmesen, csak mondja meg meddig, de ha azt hiszi, hogy a végletekig engedem magam az orromnál fogva vezetni, akkor nagyon csalódik. Brown tud építeni, ha kell, lassan is, de ha kell, rombolni is tud, még pedig pillanatok alatt! Hát csak ezt akartam magának elmondani, kedves Vera, én pakkolok és utazom!

Vera kipirultan, szótlánul jött le a lépcsőn. Odalenn már várta Tátray.

— Mit akart ez a vénember?

— Az amerikai szerződésekről beszélt. Megsértődött, hogy nem sietünk az a'írással, pedig — amint mondja — más száz kézzel kapna utána. Megmondtam neki, egyelőre Berlinbe maradjunk, mert más terveink vannak. Úgy-e helyesen cselekedtem?

— És a ma reggeli viselkedésről nem beszélt vele?

— Nem, úgy láttam, már nem is emlékszik semmire.

Karongóva, szorosán egymáshoz simulva indultak el a hoteljük felé.

Brownék búcsúzás nélkül utaztak el s estére már a Phoebus-filmársaság karavánja is türelmetlenül várta a vonat elindulását.

IX. FEJEZET.

Mary.

Brownék Nápolyból egyenesen Párizsba utaztak, noha Mary erőnek erejével a Phoebus-társulattal együtt Berlinbe akart visszatérni.

Ideges, türelmetlen volt az elutazáskor, az egész hosszú úton kurtán-furcsán bánt mindenkivel, az apjának pedig valósággal ellensége volt.

— Baj van ezzel a lánnyal — gondolta Brown, — bizonyosan Tátrayba háborodott bele. Csinos ember, az már igaz, szemrevaló, bálvány a nőknek, veszedelmes ellenfele a férfiaknak.

— Baj van az apámmal! — állapította meg Mary. — Dühöng a kalandja sikertelenségén, nem parirozott neki Vera Denise, ezért állt most rajtam bosszút. Én jól ismerem, egészen bizonyos, hogy Tátrayt fogja folytatni! Csakhogy ebben csalódik — fűzte tovább a gondolatait, — ezt már nem! Tátrayt nem engedem. Tátray az enyém! Milyen büszkeség lesz lebegni a karján.

A Claridge-hotel első emeletén külön apartamentje volt Marynek, körülötte egész személyzete — az apja a második emeleten lakott.

A harmadik nap éjjelen a szokottnál is későbben került haza. A levél boríték-

ján, melyet a portás nyújtott át neki, megismerte az apja frását:

Te csúnya rossz gyermek! Amint hazaérkezel, jöjj azonnal a szobámba. Már két napja gyöngékedem, még az ölebeddel is jobban bánasz, mint szerény, szerencsétlen, beteg apáddal.

— Rendben vagyunk már! — mosolygott Mary, — én nyerem meg a csatát!

Kopogtatás nélkül nyitott be az apjához és hangosan robogott be a hálószobába:

— Szégyelje magát, mister Brown, már kórházi-különítménye is van Párizsban! Én meg abban a hitben élek, hogy a Montmartre valamelyik ragyogó csillagával turbékolja a búfelejtőt! Hát ennyire megfogott bennünket ez a Vera Denise? ...

Brown, mintha láthatatlan erők támasztották volna fel, felült az ágyában: az előbb még fáradt és ráncos arc kisímult és kipirult, az ágyban elpuhult test minden izma megfeszült és röplüni szeretett volna egyenesen vissza, Berlinbe.

— Te vagy a világ legokosabb csitrije, olyan raffinált vagy, mintha a saját nagyanyád volnál... Hol szerezted össze ezt a sok ravasztságot?

— Még kérdezed? Nem vagyok a lányod?!

— Igen, igen! — válaszolta Brown.

— Mit csináljak Tátrayval? — nyögte az öreg.

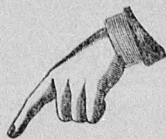
— Házasítsd meg!

— Megházasítani? ... De hát az ördögbe is — kivel? Nem vagyok én házasságközvetítő!

— Pedig most az egyszer az lesz, apukám!

Brownnal forogni kezdett a világ! Valami derengett az agyában, félt, hogy végiggondolja... nem mert a lánya szemébe nézni, ott sejtette a veszedelmet. És amikor kis idő múlva mégis csak Mary felé sandított, megdermedt az ijedségtől, az előbb még fölényeskedő, ravaszkodó és okos Mary helyett zavart, fiatal lány állott előtte, aki nem tudja palástolni, hogy nagyon, de nagyon szerelmes...

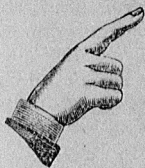
GYÖNYÖRŰ
KARÁCSONYI
AJÁNDÉK LESZ A

PESTI HIRLAP
 1929. ÉVI
NAGY NAPTÁRA

Szülők és gyermekek, laikusok és hozzáértők egyaránt csupa érdekeséget és szépséget találnak majd benne. Aki a nemes szépirodalmi olvasmányokat szereti, aki emelkedett szellemi szórakozást akar, aki a tudását gyarapítani óhajtja, aki együtt akar haladni a korrallal, aki történelmi elmélyedésben leli örömeit, aki egy mindentudó, hasznos tanácsadót szeretne a házában, az mind felleli vágyait e remekművetben. Az 1929. évi Naptár természetesen szerves folytatása lesz a leggondosabban megtervezett és legszebben megvalósított könyvsorozatnak, a Pesti Hírlap Könyvtárának, melynek eddigi Kincesház és Naptár kötetei oly osztatlan nagy tetszést arattak az egész országban. Külső pompában, kiállításában gazdagságában még fölül is múlja elődeit ez az új, példátlanul vastag kötet. Több mint hatszáz kép teszi pompás panorámává a nagyszabású mű teljes képét. Azok, akiknek az előző kötetek már birtokukban vannak, az új kötetrel különösképp fogják gyarapítani a lexikális értékű, könyvtárrá növekvő gyűjteményüket, aki pedig most először jut az 1929. évi Naptár alakjában Pesti Hírlap Könyvtár-kötethez, az is egy majdan szép könyvtár alapját szerzi meg ezzel

Az új Pesti Hírlap
Naptárát a lap min-
den előfizetője meg-
kapja

Tehetetlenül esett vissza párnái közé és a kínos csendben hallani vélte egyetlen leánya hangos, gyors szívverését.

— Hát így vagyunk?! Igazad van! Megbűntetett az Isten. Igazi sorscsapás ez, kikerülhetetlen és jóvá nem tehető. Én ismerem a Brown-okat, törhetetlen és hajlíthatatlan valamennyi! Könyörülj meg rajtam, édes Marykém!... Ne zúdítsd fejemre ezt a szégyent... ne engedd, hogy ország-szerke kicsúfoljanak... csak nem akarsz filmrendezőnek — a ripacsok főmesterének — felesége lenni?

— Nemesak hogy akarok, de az is leszek! És vedd tudomásul, ez nem flört! Ez nem múló szeszély! Eddig még soha nem érzett szenvedélyem ez. Ha Tátray nem lesz a férjem, akkor én — nem élek tovább!...

Ellágyulása csak addig tartott, amíg elmondta ezt a vallomást. Most megint a régi fölényes Mary volt, még az apjánál is okosabb és ravaszabb!

— Ez az oka annak, ha én néked, aki mindezt előidézted, véd- és dacsövetséget ajánlok fel: te minden erőddel, hatalmaddal, mindenáron megszerzed nekem Tátrayt, még itt Európában a felesége akarok lenni... én pedig elviszem utadból biztos győzelmed egyetlen akadályát — az én férjemet — és te Verával olyan boldog lehetsz, amilyen boldogok csak a Brown-ok tudnak lenni!

Hangja erős volt, szavaiból kicsendült a szilárd elhatározás.

Itt nincs menekvés! — elmélkedett Brown, — ne mérgesítsük el a dolgot, egyelőre menjünk bele a játékba, talán az idő — a világnak ez a legtudósabb professzora — majd meggyógyítja ezt a sebet is.

— Nem tudok én néked ellenmondani — te boszorkány! Jól van, megyünk Berlinbe, de jegyezd meg magadnak, csak térted, csak a te hőbortodért, a magam dolgából már kigyógyultam s köszönöm néked, hogy ehhez mostani beszélgetésünk alatt éppen te segítettél hozzá.

*

Tátray referált Millernek az utazás munkásságáról, eseményeiről s arról is, hogy Brown búcsúzása nélkül, hirtelen hagyta ott őket.

— Ebből baj lesz!... Egyelőre nem tudok intézkedni, még nem kaptam semmiféle értesítést. Köszönöm.

De Miller tudta e hirtelen harag okát. Vera Denise van a játékban — ezt gyanította, — ez a hősszerelmes Tátray persze mindenütt akadály, minek is engedtem, hogy Brown utánuk utazzék, Tátray jelenlétében kárbevész minden fáradság. Félt az amerikai elégedetlenségétől, a filmgyár részvényeinek majoritása van a kezében, ha szerelmes szeszélye bosszúra változik, mindenki repül innen — egyszerűen becsukja a boltot, — a Phoebus is, a Grotta-bank is kezdek elülről, rövid ideig tartó pünkösdi királyság után.

— Bizonyosságot kell szereznem — gondolta végül s becsöngette a titkárat.

— Lehnert direktor urat kéretem. Lehnert az atelierben volt, az Évi öltözőjéből kerítették elő — az Évi „külön“ öltözőjéből, melyet kívánságára egy nap alatt rendeztek be. Természetesen Veráé volt a minta, de még annál is szebbet, kényelmesebbet követelt — még rádió is volt benne.

— Beszélj! Beszélj! Azt hiszem, tudod miről van szó?

— Persze, hogy tudom, de nálamnál is jobban tudja Hans — nem, nem Hans! Most már Bradt úr — e'ső belső titkos tanácsosának nevezte ki Brown! Én csak annyit tudok, az elutazás előtti éjszakán Brown és Bredt elesíttek bennünket — tudod, az Évit és engem — Anna-Capriban, ahol el akartunk bujni a kíváncsi szemek elől, hogy zavartalanul élvezhessük a „mészesheteinket“ he-he-he! — Jól csináltam, úgy-e? — A fü'e búbjág belém van bolondulva a kicsike!... Hát szóval kérlek, beállítanak a bárba, mi ketten már nagyon jókedvűek voltunk, de annál dühösebb volt Brown és halál-sápadt Hans, bocsánat. Visszatértünk a szállóba, Brown bömbölt. Felforgatta az egész szállótát alaposan, de egyszerre csak forgott a bejáró, és forogni

kezdett velem a hall! Vera és Tátray állott előttünk! Nagy meglepetés volt. Brown egyszerre kijózanodott, azt hiszem, keményen odamondogatott Verának és Tátraynak, aztán hirtelen felugrott, délelőttre magához rendelte Verát és otthagytott bennünket a faképnél.

Miller elgondolkodott. Látszólag meg volt elégedve az olasz út eredményével. Hm... Évi a Brown ölében? Nem rossz dolog. — Ez az Évi, úgy látszik, okos nő, ezzel lehet rendelkezni; kiosztja neki Brownt, vonja a bűvkörébe, hálozza be tökéletesen, legyen a hivatalos barátnője! És akkor... egyelőre rendben lesz a Phoebus ügye.

Az audiencia véget ért. Miller kényelmesen elnyújtózott a fotójében és furcsa, csucsorított szájjal bodor füstkarikákat fújt a levegőbe.

Sokáig ült így gondolataiba elmerülve, majd hirtelen a telefónkagyló után nyúlt.

Berregett a telefon.

— Áhá, ez Tátray lesz. Maga az, főrendező úr? Mennyire vagyunk — még nyolc nap? Tessék egy kicsit jobban sietni, kifogyunk az időből... Hogyan? A legközelebbi filmszcenáriómán még legalább kétheti munkája van? Nem lesz semmi, úgylis azt határoztam, most közben megpróbálkozunk néhány vígjátékkal; az amerikaiak nagyon forszírozzák ezeket... Hogy nincs megfelelő sztárunk? Majd szedve maga, különben azt hiszem, nem is kell a szomszédba mennünk, próbáljuk meg az Évi Vogttal. A figurája, a huncutkás kis pofája, azt hiszem, meg fog felelni. Hogyan? Nem ismeri a képességeit? Nem erről van szó, a mi Tátraynak mesteri keze a döntő! Paulolja csak be és én meg vagyok róla győződve, jobb lesz bárkinél! Tudja, van ebben részemről egy kis előrelátó bölcsesség is. Jelentették a kémeim, hogy Évi milyen helyrén ült Capriban a Brown ölében, lássa be, elég jó bölcső egy vígjáték-primadonának!

Tátraynak megdobbant a szíve!

— Igaza van, elnök úr, állók a rendelkezésére. Ha ideje lesz, valamelyik nap megbeszélhetjük a dolgot.

Mikor rendezői asztalához visszatért, szeme Évi Vogtot kereste, hálásan tekintett rá. Ez a mindenre kapható, elszánt tacska talán megszabadítja Brown tolakodásaitól. Igen, ebből vígjátéksztárt fog csinálni, nagyot és hirtelen, a filmkirály hiúságának tökéletesen megfelelőt...

*

Brownék éjjel érkeztek meg Berlinbe.

Másnap délelőtt az eléje siető titkárnak az ujjával intett csendet, odaállt Miller ajtaja elé... és szélesen kitért. A hatás teljes volt. Miller ijedtében még csak dadogni sem tudott.

— Jes, kedves Miller, persze, maga azt hitte, már vihar dobálja hajómat az óceánon. Tévedés, itt vagyunk és itt is maradunk sokkal tovább, mint ahogy maguk szeretnék...

— Bocsánat, elnök úr, ezt még gondolatban se merjük... Ünnepnapunk, ha az elnök úr köztünk van!

Barátságosan kezét szorítottak, Brown még meg is ölelte Mil'ert.

— Elnök úr, mondja meg a titkárnak, én nem vagyok itt és maga se!

Miller kiszólt, azután magukra zárta az ajtót:

— Hallgatom, elnök úr, tessék parancsolni!

— Az én Marym fejébe vette, hogy e'veszi Tátrayt! Igen, így: el-ve-szi! Beleszeretett, és most már a mi feladatunk, hogy szállítsuk neki. Ez a lány nem ismer tréfát, az akaratát keresztülviszi taktikával és ravaszsággal, de ha kell, erőszakkal. Párizsból fordított vissza, már a hajójegyünk is megvolt. Hát most itt vagyunk! Megakadályozni, Tátrayt eltüntetni, elkergetni — gondolni se szabad. Ugy kell kormányoznunk az eseményeket, hogy Tátray meglegyen fogva, ő akarja, ő merészelje ezt a házasságot, én meg majd hallani sem akarok róla, megjátssom a köszívű apa szerepét s a végén — engedek. A tervemet titokban tessék tartani, csak magát avattam be... legyen segítőársam...

(Folytatjuk)

Ki is az a Ben Johnson ?

A Belvárosi Színház legközelebbi külföldi újdonsága Ben Johnson „Volpone” című darabja lesz, amelyet Emőd Tamás fordított németből magyarra. A darabról és a szerzőről Emőd Tamás a következő érdekes dolgokat mondta el a „Délbáb” olvasói számára.

Ben Johnsonról, a „Volpone” szerzőjéről nálunk Magyarországon csak nagyon kevesen és azok is nagyon keveset tudnak, pedig azok közé a kevesek közé tartozik, akik örök büszkeségei a világirodalomnak. Ben Johnson *Shakespeare* kortársa és legjobb barátja volt és őrajta keresztül maradt meg minden, amit ma tudunk *Shakespeare*ről.

A „Volpone” szerzője iskolaszolga volt Oxfordban.

Szegény, mint a templom egere, rongyos ruhájú és lyukas cipőjű. Rőla mesélik, hogy egyszer az egyik tanuló egy pompás új cipőt csempészett be a szobájába könyörületből. Ben Johnson kezébe vette a cipőt, megsimogatta és kidobta az ablakon. „Szegény vagyok és rongyos” — mondotta — „de alamizsnát nem fogadok el”.

A híres *Hableány*-kocsmában ismerkedett meg *Shakespeare*rel, ahol mingyárt át is nyújtotta első színdarabjának kéziratát, a „*Sejanus*”-t. *Shakespeare* társulatának tagjai minden áron le akarták beszélni a nagy angol költőt, hogy ezt a darabot előadja. *Shakespeare* azonban ragaszkodott hozzá és neki lett igaz, mert a „*Sejanus*” nagy sikert aratott. Ekkor peccételődött meg barátságuk, amely *Shakespeare* haláláig tartott.

Sőt *Shakespeare* halálának közvetett okozója Ben Johnson volt,

aki egy ízben meglátogatta őt Stratford-i otthonában. *Shakespeare* ennek öröme nagy lakomát csapott és ennek a nagy eszem-iszomnak lett a következménye, hogy még aznap éjjel megütötte a guta.

Carlyle, a nagy angol történész írja Ben Johnsonról, hogy ő volt a legnagyobb angol szellem. „A legszelebb látókörű ember, ötödfél garas napi-díjjal.”

A „*Volpone*”-t 1607-ben mutatta be *Shakespeare* a themseparti *Globes* Theatreban. A darabot több mint háromszáz év múlva *Stefan Zweig* ültette át német nyelvre és a *Burgtheater* mutatta be. Ez volt az egyetlen hely New-Yorkon kívül, ahol a többszázéves darab eddig színre került.

Szerintem a „Volpone” a legshakespeare-ibb vígjáték.

Telve van a legfurcsább és a legnagyobb emberi mélységekkel. A fordítás rendkívül nehéz feladatokat rótt rám, mert *Stefan Zweig* oly kiváló szóművész és nyelvújító, hogy bizony egy-egy teli kifejezésért sokszor hozzá kellett nyúlnom *Ballagi* és *Szinyei* nagy magyar szótáraihoz. A legalaposabb filológiai tanulmányokat kellett végeznem, hogy a fordítás tökéletes legyen.

Beöthy László saját bevallása szerint élete legnagyobb produkciójának tekinti a „*Volpone*” előadását.

A darab előjátékát maga *Beöthy* írta és adja elő a „Volpone” minden előadásán.

Egy hatalmas rokokó-láda áll majd a színpadon, amelyből *Beöthy* egyenként fogja előhúzni a darab egyes szereplőit, akiket bemutat a közönségnek. Nagy szeretettel és rajongással dolgozik *Beöthy* a „*Volpone*” bemutatásán és azt hiszem, hogy nem hiábavaló munkát végez.

„Ne koplalj, de légy karesú!”

A helyes táplálkozás szabályai. Teljes étlap kalória-táblázattal, gyönyörű illusztrációkkal

Kapható kiadóhivatalunkban (VII, Dohány u. 12). Ara 1 pengő 80 fill. Póztán bérmentve 1 pengő 90 fillér. Az összeg bélyegekben is beküldhető, utánvétellel nem küldjük

Intervjú, mi nem történet meg

A pósta riportot hozott a számunkra. A riportot

Litauszky Pál nevű békéscsabai rikkancs írta.

Kisérő levelében megírja, hogy végighallgatta Fedák Sári és dr. Szilágyi Imre csabai hangversenyét s ebből az alkalomból intervjút szeretett volna csinálni Fedák Sárral... de csak szeretett volna, mert még közel menni sem mert a nagy művésznőhöz.

A feladat azonban nem hagyta nyugodni. Éjszaka, a napi szaladgálástól fáradtan, homályos villanylámpa mellett megírta a riportot, ahogyan elképzelte: hogyan folyt volna le az intervjú, ha merete volna megszólítani Fedákat. Ime a riport:

Miután vasárnap este nincs semmiféle lap, gondoltam egyet és elmentem a színházhoz, hogy megnézem én is az „Isteni Zsazsa” előadását. Igen ám, csak hogy: ember tervez, Isten végez. A pénztárnál tábla volt kitéve: „Minden jegy elkelt.”

Kerülök jobbra, kerülök balra, de jegyhez nem juthatok. Összetalálkoztam Kenéz András úrral, a színház felügyelőjével, ki rendes vevőm s így meg mertem kérni arra, hogy segítsen hozzám valami úton-módon, hogy az előadást én is élvezhessem. Ő aztán megtett engem... jegyszedőnek.

Ugyanis olyan telt ház volt, hogy az orkeszterbe is állítottak egy sor székot. Hát idekerültem én jegyszedőnek. Éppen szokásos tűzbiztonsági vizsgálatot tartották. (Azt hiszem, a madridi színházé és őta még fokozottabb az elővigyázat a csabai színházban.)

Mikor az előadás megkezdődött, belopóztam a színpadra s egy kulisszahasadékon át élveztem, amit látni lehetett. Egyszerre egy merész ötletem támadt: mi lenne, ha a művésznőt meginterjúvolnám? Megpróbálok, gondoltam magamban s mikor kijött a színpadról odamentem hozzá:

— Nagys... művésznő...

— Most nem érek rá — felelte Fedák, — most nem adok autogramot.

— Én... én nem is autogramot óhajtok — dadogtam zavartan.

— Nem? — nézett rám esodálkozva.

— Hát akkor mit óhajt tőlem?

— Intervjút.

— Intervjút? — kérdezte a művésznő.

— Aztán melyik lap bízta meg magát ezzel?

— Egyik sem, én ugyanis nem vagyok riporter, de ha volna szíves válaszolni, beküldeném a „Délbáb”-nak, mert ez a lap istápolja a kezdő névteleneket.

— Mi a maga foglalkozása?

— Rikkancs... lapterjesztő.

— Hát ez nem rossz. Kérdezzen, de okosan.

— Először is, mi indította a Művésznőt arra, hogy a már régen elfelejtett, régi, magyar dalokat interpretálja?

— Egészen jól kezdi (itt elmondja azokat a dolgokat, amelyeket a napilapok erről a kérdéstről leköszöltek, majd így folytatja) ... így született meg aztán „Az 500 éves magyar dal”. Hát most kérdem: van szebb a magyar dalnál?

— Kétséget kizáróan nincs. Hanem miután ennyi lelkesedéssel nyilatkozott a magyar dalról, engedje meg, hogy a „jazz-band”-ről is kérdezzem.

— A jazz-band, az valami más — mondotta Fedák, — az egy nemzetközi valami, mint például az esperantó nyelv. Mert úgy-e, hiába tanul valaki esperantóul, mégis csak szüksége van az édes anyanyelvre. Hát a jazz-band-del is így áll valahogy a dolog. Az ember hallgatja, megszokja, élvezi, de azért a szép magyar dalokat nem lehet elfelejteni.

Előadás után a Művésznő tiszteletére társasvacsera volt a Művésznő tiszteletére. Én is ott voltam — mint rikkancs.

— Nini, a riporter-rikkancs — nevelt Fedák, amikor meglátott.

Az egyik lapra autogramot is írt. A lapot itt küldöm, de visszakérem, mert a Művésznőtől ez az egyetlen emlékem.

A „Külső zaj“

A „külső zaj“ megrázó hatását ismerik a színpadi szerzők és okkal-móddal, többé-kevésbé rendszeresen élnek is vele. Azonban a színpadtechnikának ez az eszköze igen kétélű fegyver, amely helytelenül alkalmazva visszafelé sül el. Ha magának a cselekménynek nincsen magva, akkor legveszekedettebb „külső zaj“ is csak üres puffogatás, a legmegkapóbb fényeffektusok is csupán értelmetlen, görögöttzé válnak, míg kellőképpen előkészített drámai feszültség esetén egy kopogtatás vagy zárcattanás jobban megrázza a nézőket, mint hogyha 5 kiló puskaport durrogatna el a színpad mögött a kellékes.

A külső zaj karmestere az ügyelő, aki a színpad mögött figyel, intézkedik, hogy a színészek pontosan vég-szóra lépjenek be a színpadra, a világosítók idejében csináljanak hajnalt, verőfényt vagy napnyugtát, úgy, amint azt a szerző előírta vagy a rendező meghatározta. Ő dirigálja a színpad mögötti kutyaugatást, amelyet csekély felléptidő ellenében rendszeren tehetséges növendékek végeznek. Ugyan-csak az ügyelő dirigálja az elégedet-len néptömeg félelmetes moráját, inté-sére a kellékes egyik kezével ostort pattogat, a másikban csengőket ráz és a nézőtérben ülő jámbor publikum lelki szemeivel tisztán látja, amint a tüzes csikók a ház elé kanyarodnak a szánnal és a hősnő kipirult arccal ugrik ki belőle és felszalad a lépcsőnkön.

A harangzúgás, mennydörgés, villámcsapás, szélzúgás, esőzés és egyéb konzervatív „külső zajok“ mellé a modern színpadtechnika, az új életformák, új gépek, új zajok egész orkeszterét állította szolgálatába. Megváltozott a nagyváros uccáinak zenéje, a lóvasutak és postakocsik kürtje helyett. Villamos csilingelés, motorkattogás, a mentők és tűzoltók szirénája adja az új metropolisok uccáinak ritmusát. A levegőben repülőgépek berregnek, a háborúkat nem előlított pisztolyok, kard és pajzscsen-géssel, ha nem sebesen pergő géppuskákkal, tömpán döbbenő pokoli aknákkal és gyilkos óriáságyúkkal vívják meg.

Ennek következtében az ügyelő kéz-intésére működésbe lépő színpad-mögötti, láthatatlan zenekar hangszerei

és megváltoztak és ha kell felhangzik a modern nagyváros uccáinak kakofóniája a repülőterek jellegzetes zaja, az óceán-járó gőzszirénája, a herobogó expressz- vonat fülsértő kattogása, az autó, a motorkerékpár, a rádió, a gramofon és ha kell a gőzturbina sístergése.

Hogy az ezeryi újfajta hangot, lármát élethűen utánozhassák, a színpad karmesterei a zseniális szerkezetek és trükkök egész sorát eszel-ték ki és bizony szinte odavan a csodákozástól az a laikus, akinek alkalma nyílik a kuliszák mögötti világba egy pillantást vetni, amikor ezek a furcsa gépezetek éppen működésben vannak. A legmeglehetőbb a dologban az, hogy sokszor a legkülönösebb zajokat és hangokat a legegyszerűbb eszközökkel a csalódásig híven lehet reprodukálni, míg az aránylag egyszerűnek vélt hangeffektusokat sokszor csak rendkívül komplikált szerkezetek segítségével lehet csak elérni.

A külső zaj zenekara kitünő hangulatfestő, de ha karmestere, az ügyelő nem áll hivatása magaslatán, akkor sokszor tönkretetheti az egész előadás sikerét. Vidéki színészek között még ma is sokat emlegetik azt az esetet, amikor a debreceni színház egy népszínmű előadásán az ügyelő nem vette észre, hogy a színész vetélytársára szegezte a pisztolyt és kétszer is elmondta a végszót „Most meghalsz“! Szegény színész, miután csak nem akart a színpad mögött felhangzani az akkor esedékes pisztolylövés, kétségbeesetten tekintett körül. Réveteg pillantása egy favágó bak mellé állított baltára esett. Örömben majd táncra perdült. Elhajította a pisztolyt és felragadta a baltát. Így megmentheti az előadást és szerepe szerint végezhet vetélytársával. Feje fölött vészesen megcsóválta a fejszét és a másikra rohant. „Most meghalsz nyomorult!“ ordította. Ezt már meghallotta az ügyelő is és jelt adott a kellékesnek, aki elsütötte a pisztolyt. Így esett meg Debrebenben, hogy baltával lötték agyon a népszínmű-énekest. A szegény ügyelő, amikor meghallotta drámai feszültségben tartott közön-ség hirtelen kifakadt falrengető kacagását és megtudta, hogy mi történt, kinyírtában. szegényében elbujdosott.

(Mikol
szólóft
d

A tan
lép
gye
spe
leg
cím
val
egy
vel
pár
am
átó
ról
pro
W
má
em
val
áll.
Én
nye
van
Én
nag
kez
szö
esz
Én
vég
rég
az
túl
kür
Mig
vel
Én
Én
van
test
kép

* FIG
ÉN, ak

A LÉLEK KULISSZÁI

Nikoláj Jevreniov monodramája. Fordította: Tiszai Andor

Történik az ember bensőjében, fél perc alatt. Jobb és bal nézőtől.

Az előadás joga a Délbáb szerkesztősége útján szerezhető meg

(Mikor a függöny felgördült, fekete szólófüggöny előtt nagy iskolai tábla áll, mellette szivacs és kréta.)

A tanár (belép, meghajol, a táblához lép és kezébe veszi a krétát): Hölgyeim és uraim! A napokban egyik specialista kollégám keresett föl legújabb munkájával, melynek címe: „A lélek kulisszái”. Be kell vallanom, hogy az első pillanatban egy kissé kételkedve fogadtam, mivel azt hittem, hogy munkája csupán populáris jellegű munka. De annál inkább meglepődtem, mikor átolvastam és meggyőződtem arról, hogy a legújabb lélekkórtani problémákat fejtegeti. Ugyanis Wundt, Freud, Theofil Ribeaup és mások azt bizonyítják, hogy az emberi lélek nem feloszthatatlan valami és hogy többfajta „ÉN”-ből áll. Vagyis (felírja a táblára): $ÉN_1 + ÉN_2 + ÉN_3 = ÉN$.*) A lényeg az, hogy az ÉN három ÉN-ből van összetéve. (Táblára írja.) ÉN-ÉN. Ebből az következik, hogy a nagy ÉN, a központi Én a következő három részre osztható: először a Gondolkodó Én-re, vagyis az eszünkre; másodsor az Érzelmi Én-re, mely érzéseinket fejezi ki, végül a Tudatalatti Én-re, melyet régen örökkévalónak neveztek. Ez az Én érzéki határaink küszöbén túl fekszik és halhatatlan része lelkünknek: Ő a pszichikai energia. Míg az előbbi két Én életünk végével megsemmisül. Tehát e három Én-ünk alkotja együtt a központi Én-t. (Felírja.) $ÉN_1 + ÉN_2 + ÉN_3 = ÉN$. De lássuk, hogy hol is vannak ezek az Én-ek elhelyezve testünkben, hol lakozik tulajdonképpen lelkünk? Az ó-korban azt

hitték, hogy a lélek a májban van! Descartes azt állította, hogy az agyvelőben, míg a legújabb lélekkórtani tudományos munkák föltevése szerint lelkünk valóban testünkben van és pedig mellünk azon részében, amelyik önkénytelenül megremeget, ha fájdalom ér bennünket, avagy igazunk van. Ilyenkor azt szoktuk mondani: úgy fáj a lelkem, hogy marcangolja valami a szívemet és így tovább. Ezért, hogy jobban megértsék, így rajzolhatom föl a lélek kamráját (színes krétával négyzetet rajzol, melybe bele-rajzolja a következőket): A felső érmedencénél, az aorta közelében függ a szív, amely percenként 55—125-öt ver. A szívtől jobbra és balra fekszik a tüdő, melynek redőzete percenként 14—18-szor emelkedik. A közepén levő hátgerinc mögötti térség alján látjuk továbbá az idegrendszer kicsi, sárgás telefónját, amely idegszálaival az agyba vezet, míg a rekeszizom fölött ott remegnek s mint hárfahúrok feszülnek rá a szervezetre a halovány, sápadt idegszálak. Tehát ilyen nagyjából, hölgyeim és uraim, a három részre osztott Én-ünk, vagyis a lelkünk színtere. Az Egyed, az Ember pedig — akiről később szó lesz — valami életűnt, Ivanov nevű úr, aki alaposan leissza magát és így, egy tisztességes jellemhez csöppet sem illő helyiségben, mondjuk egy tánclokálban találja magát. Most már, kedves hölgyeim és uraim, vegyüek figyelembe azt, hogy a tudomány nemesak okosabbá tesz minket, hanem sokszor meg is nyugtat, nem elégszik meg azzal, hogy például szárazon konstatálja azt, hogy a Központi Én valamelyik rész-Énje, valamilyen ostoja cselekmény folytán megbomlott, hanem azt is

* Fichte azt bizonyítja, hogyha az Én = ÉN, akkor a világ nem ÉN. Mondjuk, hogy igaz.

igyekezik kikutatni, hogy ebben a szellemi katasztrófában a 3. Én közül melyik volt a hibás. Ha a második, vagyis az érzelmi Én az előidőzője ennek, úgy az egész ügynek nincs komolyabb jelentősége addig, míg a gondolkodó Én rendesen működik. Ugyanígy nincs döntő befolyással lelkünk egyensúlyára a bennünk szunnyadó tudatalatti Én sem addig, amíg át nem lépi a tudat küszöbét, Veszélyessé csak akkor válik, ha az első Én, a gondolkodó Én betegszik meg, illetve ha valamilyen módon felmondja a szolgálatot! És ez az eset, sajnos, a mai túlfeszített korunkban gyakran előfordul. Most azonban befejezem előadásomat, a darab színterét már ismerik és helyet adok a szerzőnek, a színészeknek és mindenekelőtt helyet adok önöknek, akik ennek a rendkívüli darabnak szemlélői, de egyúttal hivatott bírálói is lesznek. Nagyon kérem Önöket, hogy igazságosan ítéljék meg ezt az érdekes darabot. (Belép a függöny mögé.)

(A szín elsötétedik, a tábla eltűnik és a szétnyíló szőlőfüggöny hasadásában előtűnik teljes egészében a Tanár táblára rajzolt négyzete, benne a rekeszizom, a szív stb. Előtte látható a három Én, melyek nagyon hasonlítanak egymásra. Ruhájuk vasalt, de különböző fekete ruha. Az Én-1 redingote-ban, az Én-2 fekete festőköpenyben, fekete nadrágban, nyakán hatalmas fekete-piros pettyes nyakkendő, az

A világhírű író, WILDE OSZKÁR

egyik leghíresebb színdarabjában azt írja, hogy: „először a modor, azután a morál!“. Ez valóban így is van, mert a társadalmi forma és érintkezés már sok ember karrierjének vetette meg alapját. Az Athenaeum kiadásában most megjelent

DÁMA ÉS GAVALLÉR

című füzet kimeríti mindazokat a formákat és szokásokat, melyek a társadalmi érintkezésben a jó modornak és biztos fellépésnek elengedhetetlen kellékei. Ára 1 pengő 80 f., bértmentve 1 pengő 90 f. Megrendelhető kiadóhivatalunkban (VII. ker., Dohány u. 12)

Én-3, pedig fekete utazókabátban. Közöttük a különbség csak annyi, hogy az első Én egy kissé sápadt, szemüveges, de jól fésült, tarózkodó modorú ember; a második Én: fiatal, borzas férfi, nagy piros szájjal, széles mozdulatokkal, míg a harmadik Én-en fekete fédlarc, mellette hatalmas bőrönd, ami feje alatt a vánkost helyettesíti. Egész előadás alatt rajta alszik, mint ahogy fáradt utasok a vonaton.)

(A tudó, a műj, a szív és a többi szervek már nagyban működnek. A cselekmény mintha folytatódna.)

Én-2 (a hátgerincnél áll és a telefonba beszél): Halló! Mi az már megint? Nem hallja? Hiszen elég hangosan beszéltek... Hogy mondja? Zúgnak a fülei? Jó. Ezt a fülzúgást lármázza túl. Kissé kimerültek az idegei? Nem baj. Igyon több konyakot... Azt mondtam: Igyon több konyakot. (Leteszi a kagylót.)

Én-1 (Rosszalva, miközben a szív erősebben kezd dobogni): Ez már a harmadik üveg. És mind ön miatt! Mintha csak egyedül volna. Hallja, hogy a szegény szív hogy dobog?

Én-2 (idegesen): Persze, maga szerint a szívnek egész életen át úgy kéne tespednie, mint ahogy az ott! (A tudatalatti Én-re mutat.) Hát élet ez?

Én-1: Pszt! Hagyja csak békén. Ellenben figyelmeztetem, hogyha a szívet továbbra is megerőlteti, úgy nem sokáig bírja.

Én-2: Istenem, igazán mindegy, akár előbb, akár később mondja fel a szolgálatot.

Én-1: Lássa, maga is elismeri, hogy igazam van.

Én-2 (nemtörődőséggel): Miért ne? Egyszer! Némelykor maga is ellálthatja az igazat. (Játszani kezd az idegeken, melyek ujjai érintésétől szaggatottan zengenek. Gúnyolódva énekel.) Ámde csak némelykor, némelykor...

Én-1:

kel.

tam

Én-2 (

nek?

így I

költő

lem,

így n

földön

és tel

val, I

Mert

vedély

számu

házi.

Én-1 (n

jen a

Én-2:

(Szűn

ez az

hogy

Én-1: I

maga

Én-2:

De es

akasz

unaln

Én-1: C

den

egyed

zony,

kedve

senki,

lump.

laha a

a sza

ség, c

Én-2 (

jon r

köles

Én-1: M

engen

Én-2: I

művé

Én-1: v

„Gonl

Én-2: I

sajnál

az ide

Én-1: I

Már

Én—1: Ne játsszon folyton az idegekkel. Hallja?! Hányszor megtiltottam már önnek!

Én—2 (felfortyanva): Megtiltotta? Kinek? Talán a szolgája vagyok, hogy így beszél velem? Én, kedvesem, költő vagyok. Én vagyok a szerelem, a tűz, a forradalom! Velem így nem lehet beszélni. Nélkülem a földön minden kriptaszagú volna, és tele lenne rothadással, pókhálóval. Nem volna más, csak temető. Mert ha hiányzik életünkben a szenvedély, úgy az élet itt a földön számunkra nem más, mint siralomház!...

Én—1 (méltsággal): Ugyan ne fecsegen annyit!

Én—2: Én csak az igazat mondom. (Szünet.) De mondja, tudja-e, hogy ez az Ivanov miért iszákos? Tudja, hogy ki hibájából iszik?

Én—1: Legyen nyugodt, tudom, hogy maga kényszeríti erre.

Én—2: Úgy van! Én kényszerítem! De csak azért, mert már régen felakasztotta volna magát a maga unalmas tanácsaitól. (Hátat fordít.)

Én—1: Ostobaság! Ellenkezőleg: minden baját és szerencsétlenségét egyedül magának köszönheti. Bizony, csakis magának! Mert maga kedves „Érzéki Én” egy utolsó senki, egy menthetetlenül elveszett lump. Mondja, gondolkodott ön valaha azon, hogy mit jelentenek ezek a szavak: etikai érték, mértékletesség, erkölcs? Mi?

Én—2 (kezét tördelve): Ugyan hagyjon már békét, maga kóborló erkölcsösöz.

Én—1: Maga, uram, nem sérthet meg engem! Maga ahhoz nagyon kicsi.

Én—2: És maga még kisebb. Mert én művész vagyok!

Én—1: Vegye tudomásul, hogy én a „Gonlolkodó Én” — megvelem önt!

Én—2: Én, az „Érzéki Én” pedig le-sajnálom önt! (Éles akkordot fog az idegeken.)

Én—1: Istenem, milyen utálatos lény. Már megint az idegeimen habrál?

Én—2: A maga idegein? Há! Nagyon jó! De megengedi, kelves Gondolkodó Én úr, hogy megjegyezhessem: tudtommal nekünk közös idegeink vannak és így, ha véletlenül megpendítem az ön idegeit, annyi, mintha a magaméval tenném ezt. És ha szíves engedelmével az ön idegeim megbénulnának és olyan lennék, mint egy tuskó, akkor talán hasonlítanék is magához. De nem! Én megpendítem az idegeket, ettől felpezsdülnek az erek és e nagy feszültség láttán dicshimuszti játszok a szabadságról. (Játszik az idegeken, a szív mind hangosabban dobog. Majd hirtelen felugorva, belekiált a telefonba.) Halló, kérek konyakot!

Én—1 (kiszakítja kezéből a kagylót): Brómot kérek!

Én—2 (félretolja a másik Ent, beleordít a telefonba): Konyakot, az ördögbe! Hallja?

Én—1 (idegesen beszél a telefonba): Mi az, nem tudja, hogy hol a bróm? A mellényzsebhen! Mi az, nincs ott? Úgy nézze meg a szemüveg-tokjában. Keresse csak. Na végre! Úgy-e, hogy megvan! Vegye csak be, Most pedig egy pohár vizet rál! Úgy! Rendben van. (Leteszi a kagylót és megnyugodva fel- és aljárkál a színpadon. A következő párbeszéden meglátzik a bróm hatása,

Csókok

nem kellemesek, ha festéknyomokat hagynak

„KHASANA” csókálló
arc és ajakrouge

NEM JÖN LE CSAK SZAPPANOS VIZEL!

Mindenütt kapható

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
Mihály Ottó Gyógyárna-üzletkereskedése
Budapest, VI. Podmaniczky-u. 45.

Ajak: { AJAKROUGE..... P 240.
.....CSAVAROS..... 470
.....BETÉT..... 250
ARCKROUGE TEGELY..... 320

mindkét Én sokkal higgadtabban beszél. A szív is nyugodtabb, a Tudatalatti Én még mélyebben alszik.)

Én—1 (összetalálkozik a másik Énnel):

No mi az? Csenedesebb lett?

Én—2 (békésen): Hm! És ön?

Én—1: Amint látja. (A Tudatalatti Én felé mennek.)

Én—2 (fejszóvalva): Hogyan alszik. Mit gondol, hogy érzi magát?

Én—1: Maga a megtestesült nyugalom!

Föltétlen nyugalomra van szüksége. (Én—2 le akar hajolni hozzá.)

Az istenért, ne nyúljon hozzá! Ha fölébred, menthetetlenül el vagyunk veszve. Inkább jöjjön és nézze,

hogymit csinálok. Magát is érdeklí. (A telefonhoz megy és belebeszél.)

(A telefonhoz megy és belebeszél.) Halló? Na, — hogy hatott a bróm?

Úgy-e jól?! Most pedig kérem utoljára próbálok a lelkére beszélni.

Tulajdonképpen nem értem, hogy miért is zavarodott meg ennyire uram! Jó, jó, tegyük fel, hogy ez az

énekesnő tehetségével, — már amennyire ezt tehetségnek lehet

nevezni — és szépségével elcsavarta az ön fejét. Ezt megértem, de hogy

ezért egy férj elhagyja feleségét és gyermekeit... Élesen az Én—2-re

szól, aki bele akar szólni a telefonba.) Bocsánat, még én beszélek.

(A kagylóba)...uram erre nincs semmi mentség! Ha csak nem áll

olyan alacsony szellemi nívón, hogy

többet érnek önnek a gömbölyű vádlik a lélek templománál.

Én—2: Te jó Isten, milyen korlátozott hangzik: A lélek temploma! Ha, ha,

ördög vigye a maga templomát! Én húst és vért akarok! És ő is. Óh,

milyen imádandó a táncosnőm kis teste. Ugyan ki fog még itt fontolgatni?

Én—1: Az állatok valóban nem gondolkodnak. De az embernek megvan az a tehetsége, hogy érzéseit fel tudja logikusan bontani...

(A telefonhoz megy.) Halló! Szívjon el kérem egy cigarettát, de nikotinmenteset. Ez meg fogja nyugtatni.

Igen. És kérem, a jövőben csak rám hallgasson. Értette? Jól van.

(Leteszi a kagylót.)

Én—2 (sóhajtván): Istenem, milyen unalmas ön. Rettenetes, hogy ilyen száraz lényhez vagyok láncolva,

mint ön, uraságod.

Én—1: Valamikor másképp beszél!

Én—2: Valamikor ön is szimpatikusabb volt nekem. Akkor karonfogva jártunk együtt. Sohasem fogom elfelejteni szolgálatát, hogy annak idején, átgondolva a helyzetet, segített nekem, mikor szerelmes lettem

Anjutába. Zseniálisan győzte meg a hitetlenkedő kis szívizikét!... és milyen nehezen tudtuk kijátszani

éber szüleit... em'lekszik? Óh, abban az időben tökéletes gazember volt, valódi kéjenc. De most, amióta megnősültem, maga nemesak,

hogy nem csinál semmit, hanem olyan érzéketlen, akár egy fenetlen borotva.

Én—1: Köszönöm a bókot... egyébként nem veszem magát most komolyan, mert lázas.

Én—2: Ön nem érti ezt és azt sem érti, hogy a mostani kis táncosnőm, az istennők istennője! Tudja, hogy milyen gyönyörű ez a nő, milyen érdekes és milyen törekeny?...

Hogy kabaréénekesnő? Ez nem jelent semmit és nem bizonyít semmit sem ellene. Maga még nem látta teljes szépségében és így nem is tudhatja elképzelni, hogy milyen szép. De mit jelentenek ezek az

Csokolajja meg
Magát, ha

"KHASANA" csókálló arc, vagy
ajakrouge-t használ!

Meglátja nem jön le /
Mindenüzt kapható!

Magyarországi központ:
Mihály Ottó Gyógyszer- és Kereskedés
Budapest, VI. Podmaniczky-u. 43.

Árak:	AJAKROUGE	P 2.40
	" " CSAVAROS	" 4.70
	" " BETÉT	" 2.50
	ARCROUGE TÉGELY	" 3.20

gömbölyű
ánál.

korlátoltan
ma! Ha, ha,
plomát! Én
s ő is. Óh,
cosnóm kis
itt fontol-

nem gon-
nek megvan
rzséit fel
... (A te-
Szívjon el
e nikotin-
nyugtátni.
Eben csak
Jól van.

a, milyen
hogy ilyen
láncolva,

Beszélt!
zimpatiku-
aronfogva
fogom el-
y annak-
etet, segí-
nes lettem
te meg a
étl... és
kijátszani
? Óh, ab-
gazember
most, ami-
nemesak,
hanem
fenetlen

egyéb-
most ko-

azt sem
cosnóm,
lja, hogy
milyen
eny?...
nem je-
t semmit
em látta
nem is
milyen
ezek az

üres szavak a valósághoz képest?
Inkább bemutatom. (Bevezet jobb-
ról egy gyönyörű szép nőt, ami-
lyent maga elé képzelt.) Énekelj,
ahogy tegnap, énekelj úgy, mint ma
egy hete, vagy mint most vasárnap!
Chantez, je vous en prie. Könyör-
gökl! Kérlek, énekelj, hogy halljam
a hangod. (A Gondolkodó Én felé.)
Apropó, uram, jó lesz, ha ön is
megtanul egy kissé franciául, mert
e nyelvre a szerelemben mindig
szükség van.

Az énekesnő első képe (francia nyelven
előnekel egy rövid kis sanszont,
utána táncol. Előadását a vidáman
dobogó szív kíséri).

Én—1 (ütéssel): Engem hi-
degen hagy!...

Én—2 (telkesen): Nagyszerül... Ó, a
világ nem érdemel ilyen örömet!...
Istenem, talán mégis csak van e
földön legalább egy olyan szőnyeg,
amelyik megérdemli ezeket a pa-
rányi lábacskákat és lesz olyan em-
ber, aki sírni fog rajtuk... Ó, tán-
colj keresztül rajtam, táncolj be-
lém... Áraszd magadból tested il-
latát, anyagi nő! (Vadul csókolja
a táncosnő lábait, karjait és száját.)

Én—1: Micsoda ostobaság... hagyja
abba... hagyjon fel ezzel a mó-
kával... Nem érti? Ez a nő nem
az, akinek ön hiszi!... A festéket
csókolta csak arcán és álhaját sí-
mogatta... Önagysága már negy-
venéves!... Nem érti, hogy hagy-
jon fel ezzel az ostobasággal...
Íme, itt láthatja igazi alakjában!
(Amikor beszélni kezd, az énekesnő
első képe eltűnik a jobboldalon.)

Én—1 a beszéd végén elővezeti az
énekesnő nevetségesen karikírozott
második képét.) Figyeljen ide, ha
meg akarja ismerni a valóságot!
Nézze ezeket az „isteni” lábakat
ezekkel az elnyomorodott ujjakkal
és hatalmas tyúkszemekkel... És
ezt a valóságos borjúfejét, paróká
és szépfűszerek nélkül. (Főlemeli
az énekesnő második képének ál-
haját és megmutatja kopasz fejét.)
És végül mutasd csak meg, hogy mi
van a szádban? (Kiszedi az énekesnő

hamis fogsorait.) Most pedig éne-
kelj, ha tudsz! (Nevet.)

Az énekesnő (sipító hangon énekel és
groteszkül táncol).

Én—2: Nem, ez nem igaz, ez nem le-
het... Ó nem ilyen! Maga meg-
babonázta! (A kép felé kiált.) El
innen! (Kiüzi, a kép eltűnik.)

Én—1: De kedvesem, nyugodjék bele...
végre is nem magának van igazaza...

Én—2: Örültségl!

Én—1: Nagyon jól tudja, hogy az ön
szépe még arra sem méltó, hogy
megoldja sarúit ennek az asszony-
nak, akinek romlását előidézte.
(Balról lassan elővezet egy gyermeket
ringató anyát, akinek nyugodt,
madonna-arcú van.) És miért van
kétségbeesve? Azért, mert ebben a
nőben csak jóság és szeretet van
őn iránt? Talán azért, mert ez az
anya babusgatja kicsinyét? És őrzi
a bölcsőt? Ó, az bizonyos, hogy al-
tatódala nem olyan, mint az éne-
kesnőé, de azért hallgassa csak...
Hallgassa meg, ha önnek egyáltalán
van érzéke az ilyen ártatlan dalla-
mok iránt... Igaz, hogy csak hal-
kan énekel, de ez már a harmadik
álmatlan éjszakája... három nap
óta folyton énekel... És magára
vár, csak magára, uram!

A feleség első képe (halkan):

(Mozart bölcsődala.)

HA CSÓKOL, NE LEGYEN BIZONYÍTÉK

HASZNÁLJON KHASANA
Csókálló arc és ajakrouge-t

Víz nem viszi le. Abszolút jó!
Mindenütt kapható!

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
Mihály Ottó gyógyszerüzemgyártókereskedés
Budapest VI. Podmaniczky-u. 43.

Árak: { AJAKROUGE P. 2.40
" " CSAVAROS " 4.70
" " " BETÉT " 2.50
ARCROUGE TEGELY " 3.20

„Aludj kicsikém szépen, álmoldj szépet,
Az álom édes pillangói szálljanak reád...
Aludj kicsikém, én dalolok neked,
Altatódalt dudol most neked, a te
anyukád...”

Aludj picikém, álmoldj édeset...
Félsz a mumustól? Ne félj! Elker-
getem, drágaságom... Bizony!...
Mondd, mi van neked, kicsikém?
Egy kis apucid!... És hol van az
apuci?... Némsokára jön, haza-
jön... Mert az apuci most dolgo-
zik, bizony, de hoz majd neked já-
tékot, a legszebbet, ami csak van...
Talán lovacskát szeretnél? Mondd
csak, mert az apukád nagyon jó
ember ám...

En-2 (durván): Elég legyen ebből a
komédiából!... Ez mind hazug-
ság, vásári komédia, szemfényvesz-
tés. El innen! (Elűzi az anyát. —
Az balra el.) Hm... micsoda hősnő!
Micsoda pátosz! Nem, uram, ez
nem igaz! En nagyon is jól ismerem
ezt az asszonyt... Tönkretette az
életemet! Nincs benne semmi köl-
tészeti, semmi szeretet, csak köz-
nap, anyagias pózolás... Mert ez
a nő nem más, mint egy fecsegő
szakácsnő!... Nézze csak! (Beve-
zeti a feleség második képét: csúnya,
öreg kerítőnő kinézésű, visító kol-
dusasszonyt, akinek kúszált haja

KHASANA PARFÖM

Utata a kelet buja légkörének tiffka!

Mindenütt kapható!

Ára:		
1 kis üveg	.....	P 360
közép "	.....	720
nagy "	.....	1460
mintá "	.....	180

MAGYARORSZÁGI KOZPONT:
Mihály Ottó Gyógyár-utca 43.
VI. Podmaniczky-utca 43.

szemébe lóg és kávéfoltos hálóing-
szerű öltözéke gyűrötten lóg alá.)
A feleség második képe (fülsértő han-
gon): Na, hát ez is szerenese, hi-
vatalnok feleségének lenni? Szép
élet, hozzá ilyen gazemberrel. Oh,
ha az én szüleim tudnák, hogyan
kínoz az a gazember férjem... Cso-
dálom, hogy még nem dobták ki az
irodából a részeg disznót. A nélkül
az átkozott pálinka nélkül nem jár
már az agyveleje sem... Azelőtt
legalább szerette egy kicsit a gyere-
keit meg engem, de most — most
mást szeret!... Azt állítja, hogy a
színművészetet szereti! Talán in-
kább a kabarét! Oh, az aljas gaz-
ember. De mit csinálhatok vele?
Ha én nem lennék, rég a szemét-
dombon rothadna... Már nem is
imádkozik, a szentségtelen... Olyan
buta, akár egy dugóhúzó, de azért
beletolja mindenbe az orrát... Azt
mondja, szabadság kell a polgárság-
nak! Talán pálinkaivászatit szabad-
ság! Mi? Majd megmutatom én neki,
hogy milyen is az a híres szabad-
ság... (Dünyögve odébb áll.)

En-2: Íme, itt van ez a híres hősnő,
akit ne hagyjak el? Hogy ahhoz
csatlakozzam (elővezeti Az énekesnő
első képét), aki ilyen varázslatos
szűrőn keresztül részegít le, hogy
igazolja az én lételem...

Az énekesnő első képe (énekelni és tán-
colni kezdi az előbbi kuplét, közben
hátraléki A feleség második képét.
De hirtelen elhallgat és visszavonul
a jobbról előlépő A feleség első
képe elé). Az szembe jő vele, arc-
vonásain mélységes bánat.)

A feleség első képe (fájdalmas arccal
a táncosnőhöz): Menj kérlek innen,
ahol neked semmi keresnivalód.

En-1: Úgy van.

A feleség első képe: Te nem szereted
úgy, mint én, te nem tudnál érte
áldozatot hozni. És nem is ismer-
heted úgy őt, mint én... a te szá-
modra ő csak egy a sok közül —
míg számomra ő minden! Ne dönts
kétségbeesésbe, ne akard vesztetel,
ha van benned még egy csöppnyi
becsületérzés... Ne idegenítsd el

tölen
jától

Az éne

gásse
ejtés

Az éne

teten

ben

Az éne

nyeg

mír

lábai

keme

lán

olyan

pezs

En-2

Az éne

reg,

pénc

Az éne

jas

mer

Az éne

más

doba

szív

utols

nyeg

féke

él.

köz

kába

azut

sebb

első

kesn

kont

Végn

tát.

térd

hely

dob

ség

meg

kor

arcu

sen

lad,

tigris

feles

ben)

En-2 (

tölem... Ne szakítsd el a család-
jától...

Az énekesnő első képe (ezüstös kaca-
gással): Ha, ha, hal (Idegenszerű ki-
ejtéssel racsosolva.) Milyen fellengős
szavak!...

A feleség első képe: Utoljára figyelmez-
tetem, menjen innen, mert külön-
ben a legvégsőre kényszerít!...

Az énekesnő első képe: Még maga fe-
nyegtet engem? Ugyan, mondja meg,
miért?!... Talán azért, mert szép
lábaim vannak? Vagy azért, mert
kemény kis mellem van? Vagy ta-
lán azért, mert kacagó hangom
olyan gyönyört okoz, mint a habzó
pezsgő?...

Én—2 (tapsol): Nagyszerű! Kétfőző!...

A feleség első képe: Neked, te aljas fé-
reg, nem kell más, csak a férjem
pénze (Elfordul).

Az énekesnő első képe: Mi?... Én al-
jas féreg?... Vond vissza rögtön,
mert különben... (Nekimegy.)

A feleség első képe: El innen!... (Egy-
más hajába kápnak. A szív hevesen
dobogó ütemére verik egymást. A
szív úgy sipol, zakatol, mintha
utolsó óráit élné. Szitkozódás és fe-
nyegetőzés hallatszik. A két nőből
fékevesztelten tör ki: aljas... ingyen-
élő... átkozott... stb. Verekedés
közben a háttér jobboldali, sötét sar-
kában eltűnnek egy pillanatra, de
azután annál hangosabban és dühö-
sebben rohannak elő. A feleség
első képe kezében tartja Az éne-
kesnő parókáját, míg az A feleség
kontyát markolja. Örült káosz.
Végre az énekesnő nyert meg a csa-
tát. A feleség eszméletlenül esik
térde, Az énekesnő diadalmasan
helyezi nyakára lábát és egy poiltát
dob az Én—2 felé! Kacag. A fele-
ség sirva elvonsszolja magát. Én—2
megtapsolja a jelenetet. Ugyanak-
kor Én—1 megvető mozdulattal
arcul vágja Az énekesnőt. Az éle-
sen felsikkt, majd a háttér felé sza-
lad, mint egy megsértett nőstény-
tigris és a hátgerinc mögé bújik. A
feleség első képe eltűnik a háttér-
ben).

Én—2 (Az énekesnő pofonjától feldü-
-

hözve elszánt, csúszó lépésekkel kö-
zeledik a Gondolkodó Én felé. Ki-
nos szünet, a szív üteme kihagy.
Mindkét Én önkéntelenül, egyszerre
a szívre pillant. Majd hirtelen
Én—2 ráveti magát Én 1-re és foj-
togatni kezdi. A szív néhány pilla-
natra felmondja a szolgálatot, két-
három ideg szétpattan, csend. Én—2
miután meggyőződött arról, hogy
ellenfele meghalt, feltérdei és az
énekesnő lábai elé veti magát): Óh,
királynő... Királynőm!... Ma-
radj itt... Most már te uralkodsz
itt egyedül.

Az énekesnő első képe (félvállról): Azt
már nem, tubicám! Tudd meg, hogy
csak játszottam veled! Első a guba,
és csak aztán jön a szerelem...
Te meg bizony nem nézel ki valami
gazdag pasasnak!... Honnan is
tudnál pénzt szerezni?... Szó sines
róla. Nem leszek a babád. De azért
ne vedd annyira a szívedre, hogy
csak froeliztam veled... Ha, ha!...
(Megricskázza Én—2 orrát, majd
eltűnik kacagva a jobboldali ho-
mályban.)

Én—2 (megdermedve, lehorgasztott
fejvel áll. Messze, messze, valahon-
nan jobbfelől, alig halható, zavaros
ének hallatszik — míg a baloldalon
előtűnik a beteg gyermekével szinte
összenőtt anya, bölesödött dúdolva

EGY PRÓBA CSÓK MEGGYŐZI ÖNT!

hogya "KHASANA"
arc és ajakrouge csókálló!

VÍZ NEM VESZILE! NEM PISZKIT!

A TESTEN PIROSODIK!

Mindenütt kapható!

Magyarország központ:
Mihály Ötös Gyógyárna Gyógyeszkészítés
Budapest VI. Podmaniczky-u. 43.

Árak:	{ AJAKROUGE	P 2-40
	{ " " CSAVAROS	" 4-70
	{ " " " BETÉT	" 2-50
	{ ARKROUGE TEGELY	" 3-20

és végtelen szomorúsággal tekint rá. Úgy tűnik fel, mintha fejét vádlólag ingatná feléje, majd lassan eltűnik. Én—2 nem tud magán tovább uralkodni, a telefonhoz ugrik izgatottan): Elég volt... Gyorsan... Mindennek vége... Az erőm elhagy... és akkor... A revolver... a jobbsebemben... igen, ott van... Csak, gyorsan... gyorsan... Nem hallja? Nagyon rosszul vagyok... Jól célozni... A harmadik és negyedik borda közé... Igen... Oda... Oda le... Csak semmi félelem... Egy pillanat az egész!... Most!...

(Pillanatnyi szünet.)

Én—3 (jőlébred, nyugtalanul körültekint, mintha aggódna valamiért. Ebben a pillanatban agyüdörejszerű lövés hallatszik, ami a lélek iverete alatt hangzik el. A szív tájékán hatalmas tok tétong, melyből szalagszerűen patakzik a vér.)

(A szín elsötétedik.)

Én—2 (görcsösen megvonaglik a szív alatt s elsüllyed lassan a vörös hullámtengerbe. A szív már nem dobog többé és a tudó is felmondta a szolgálatot.)

(Szünet.)

Én—3 (megremeg és nyugtalanul körülnéz.)

A kalauz (égő lámpával, sietve belép): Ivanova Nova... Átszállás... (Odalép az ébredező Tudatalatti Énhez.) Hé, uram, magának át kell szállania... Tudatalatti Én... hé, Tudatalatti Én... szíveskedjék leszállni... Ön átszáll egy másik Ivanovba. Értelte? (indul) Ivanova Nova... Indulás!...

Tudatalatti Én (álmosan nyújtózik): Egy új Ivanovba? No nem bánom, hát legyen. (Lassan feltápáskodik.) Megpróbálhatjuk evvel is. A vége mégis csak mindig ugyanaz! (Fölté teszi kalapját és bőröndjét fogva, ásitva követi a kalauzt.)

(Függöny.)

MINDENBEN

ELSŐ A

PESTI NAPLÓ

Délibáb

aglik a szív
a vörös hul-
nem dobog
ndta a szol-

atalanul kö-

elve belép):
s... (Odalép
Énhez.) Hé,
szállania...
Tudatalatti
állni... Ön
ba. Értette?
Indulás!...
nyújtózik):
em bánom,
pász kodik.)
s. A vége
naz! (Föl-
djét fogva,

Dorothy Sebastian és Gwen Lee
amerikai filmszínésznők új szerepükben (Foto M—G—M)

Öszintén...

Alfred Kerr az egyik legnagyobb német lapban igen érdekes nyilatkozatot adott le a minap. Eszerint tiltakozik az ellen, hogy egy berlini színház új darbjáról olyan kommunikéket adjon le, amelyek Kerrnek az új darabról szóló kritikájából néhány félmondatot kiragadnak. A félmondatokból ugyanis az tűnik ki, mintha Kerr dicsérte volna

Helene Eld-német színésznő
(Foto Rasmussen)

a darabot, pedig ő levágta, amit most megismétel és kikéri magának, hogy a színházigazgatói iroda hamis-reklám-céljaira használja fel az ő bírálatát.

Az eset magábanvéve is érdekes, de külön pesti érdekességet az kölcsönöz a dolognak, hogy a hamisan reklamizozó berlini színházgató: Bárdos Artúr.

Bárdos Artúr most a „Palästenhaus” című színházat igazgatja és Heinrich Mann darabjával bukott meg. De az ügynek egészen pesti hangulata van. Kitalálhat-e más ilyen trükköt, mint egy Budapesten edződött direktor? Hogy például, a kritika azt írja: „Érdekes, hogy milyen hülye ez a darab”. Mire a kommuniké ezt közli: „Érdekes... ez a darab”.

A kommuniké etikája nálunk meglehetősen ismeretlen fogalom. Azt a darabot, amely a premieren úgy megbukott, hogy nyolc előadást van hivatalba megérni, épp olyan elánnal hirdetik, mint valamely komoly darab nagy sikerét. A felkiáltójelek hemzsegek és a dicsérő jelzőkből származás nélkül használják fel pár tonnányit. Manapság a színházi titkár költő kell, hogy legyen s a közönség az ujdonságokról nem tájékozott, hanem rapszódíut olvas.

Ez a módszer azonban, azonkívül, hogy erkölestelen, üzletileg is rossz. A közönséget ugyanis be lehet csapni tisztes, hűszszor — de végül mégis rájön a közönség arra, hogy mit kell a kommunikékékből kiolvasnia.

Egészen groteszk olvasmány egy lap színházrovata, mikor a kritikus két hasábon gyilkol meg egy darabot és a harmadik hasábon a színházi iroda ezt jelenti: „A bemutatón tomboló sikert ért el...” Szordinót kellene tenni a kommunikéké harsogására. Úribb, komolyabb, bizalomkeltőbb dolog a szerény hangon megírt ismertetés, mint a vásári kikiáltókra emlékeztető becsalogatás. Tegyen a színház maga különbséget az elsőrangú és másodrangú sikerek között; a színházi titkárok pedig hagyjanak békét Petőfi szellemének. Különben nemsokára megérjük, hogy a könyvesboltok X. Y. színházi titkár öszszegyűjtött kommunikékéit fogják árulni.

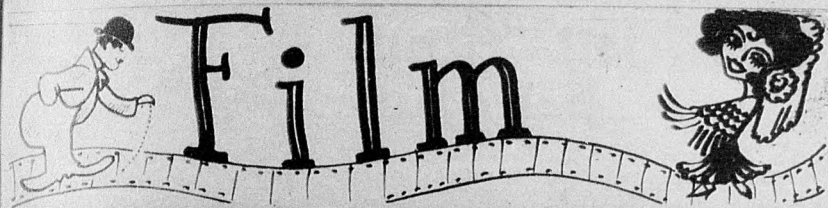
amit most
ak, hogy a
is- reklám
irátatát.
rdekes, de
ölesönöz a
ektamirozó
Arlár.

irnenhaus"
Heinrich
eg. De az
ulata van.
köt, mint
direktor?
ja: „Érde-
a darab”.
„Érdekes

nik meg-
n. Azt a
ágy meg-
van hi-
nnal hir-
ly darab
ek hem-
öl számo-
önnányit,
öltő kell,
ujdonsá-
i rapszám-

zonkivül,
rossz. A
apni fiz-
jis rájön
a kom-

egy lap
kus két
bot és a
roda et
s sikert
tenni a
íbb, ko-
a sze-
mint a
becsalo-
különb-
jú sike-
pedig
mének.
hogy a
cár ösz-
arutni.

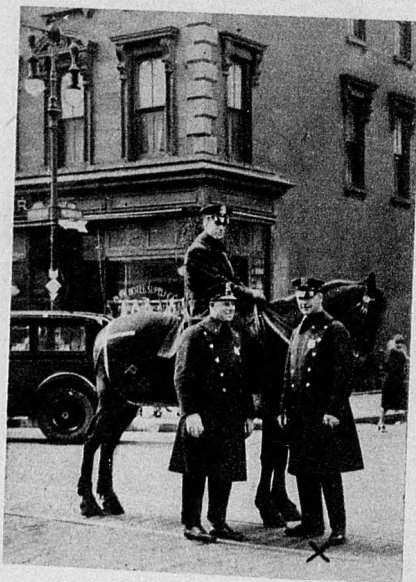
Putty Lia (Foto Rasmussen)

William Boyd különös fogadása

William Boyd, a népszerű filmszínész, két héttel ezelőtt New-Yorkba érkezett és itt részben szórakozással, részben legközelebb felvételre kerülő új filmje színhelyének tanulmányozásával tölti az idejét. Ittartózkodása alatt felkereste régi barátait, akikkel néhány kellemes estét töltött a legelőkelőbb klubokban. Néhány nappal ezelőtt az egyik klubban arról folyt a vita, hogy *milyen kellemetlen lehet egy híres filmszínésznek a népszerűség, amely valósággal üldözi a pihenni vágyó sztárokat.*

— Én ezt nem igen érzem — mondta William Boyd, — mert a legtöbb filmszínészt az életben alig ismerik meg az emberek... A film annyira nem az igazi arcát mutatja a filmszínésznek, hogy hátran mehet az uccán, nem ismerik fel...

— Ez lehetlenség — szólt közbe a filmszínész egyik barátja, — hiszen ezek szerint te akár beülhetnél egy

William Boyd (a + -tel megjelölt) mint rendőr Newyorkban

zsfolt bárba és az emberek közül senki sem ismerne meg téged...

— Ezt nem mondom — felelte William Boyd. — Lehetségesnek tartom, hogyha az emberek alaposan a szemeim közé néznének, akkor talán megismernének, de nem igaz az, hogy az ember nem teheti ki az uccára a lábát, anélkül, hogy meg ne ismernék...

— Az én véleményem az — szólt közbe ismét az előbbi barát, — hogy ha te például végigmennél New-York egyik forgalmas uccáján, akkor félórán belül egészen biztosan megismerne valaki és ujjal mutatna rád...

— Ezzel szemben le merem fogadni — mondta most már igen komolyan William Boyd, — hogy bátran állhatnék a város bármelyik forgalmas pontjára, tíz óra alatt sem akadna ember, aki felismerne...

— Ötszáz dollárral lefogadom! — mondta a barát, mire a filmszínész máris a tenyerébe csapott...

Másnap találkozott a három barát, William Boyd elment két kísérőjével az egyik kerületi rendőrhivatalba, ahol rövid tanácskozás után megállapodott a hivatal vezetőjével.

És öt perc múlva a filmszínész már rendőrruhában, egy őrmester kíséretében kiment a Sixth Avenue és az 54-ik ucca sarkára és megkezdte a szolgálatot...

Tíz órán keresztül állt az útkereszteződésnél a filmszínész és ezalatt megszámolta, hogy a járókelők közül kilencvenöt ember kért tőle felvilágosítást és ezek között egy sem volt, aki a rendőrruhában felismerte volna.

A két ellenőrző barát mindvégig a járdán állt és figyelte a filmszínészt, de meggyőződött arról, hogy nem hogy csoportosulás támadt volna, hanem egyetlen ember sem állt meg az uccán, hogy a rendőrt megbámulja. Tehát tényleg senki sem ismerte fel a filmszínészt.

A tíz óra letelt és William Boyd megnyerte a fogadást. Ezzel azonban nemcsak az ötszáz dollárt nyerte meg, hanem elhatározta, hogy legközelebb egy olyan filmben fog szerepet vállalni, amelyben majd egy new-yorki rendőr alakját fogja vászonra vinni.

társaságban sokan mondták, hogy filmre való vagyok, nekem is mindig leghőbb vágyam volt filmszínészőnek lenni és így egy szép napon bepakoltam és edesapám kíséretében kijöttem Berlinbe, ahol senki ismerősöm nem volt, csak a zsebeim voltak tele ajánló levelekkel. Apám hamar elutazott, egyedül maradtam és elkezdődött a nehéz küzdelem a sikerért.

Ajánló leveleimmel nem sokat értem, nem adtak egy körömyi kis szerepet sem sehhol sem, mert egészen kezdő voltam, minden színészi képzettség és rutin nélkül. Mint statisztát sokhelyütt szívesen láttak volna, de én már eleve elhatároztam, hogy

nem és nem statisztálok,

Nagy Kátó legújabb szerepében

Körülbelül egy év telt el így, amikor egyszer éppen egy stúdióban jelentkeztem, hallottam, hogy egy kisebb szereplő megbetegedett és keresnek egy fiatal lányt a szerepére. Rögtön ajánlkoztam még vagy húsz másik leánnyal együtt, hogy én majd eljátszom a szerepet. Végigmustráltak minden oldalról, majd kijelentették, hogy bár *nem igen hiszik, hogy alkalmas leszek egy ilyen fiatal leány szerepére*, mindenesetre csinálnak próbafelvételt rólam is. Így is lett és magam csodálkoztam legjobban, mennyire lámpaláz nélkül álltam a gép elé.

Két nap mulva értesített a vállalat, hogy a vagy

húsz próbafelvétel közül az enyém^{et} találják legmegfelelőbbnek

és szerződletnek a szerepre. Természetesen minimális gázsival. Így eljátszottam életem első szerepét és azt hiszem, ebben a kis szerepben is nagy sikerem kellett hogy legyen, mert ezután már sorban kaptam különböző vállalatok ajánlatait. A berlini Greenbaum-film ajánlatát fogadtam el és az ő kötelékükbe tartozom ma is. Férjem szintén ennek a vállalatnak a rendezője és ő rendezte legutolsó filmemet, a „Bakfisköztársaság”-ot is.

Nagyon sajnálom és egyben nem is igen értem, hogy filmjeim miért nem értek el még Budapestre. Alig várom már, hogy első filmem odaérjen és megtudjam, hogyan fogad a budapesti publikum. Szeretnék már nagyon bemutatkozni Pesten.

Garai József

Hugh
rikai

Lot

Brooklyn
született
Első fe
Lucie
sége G
felesége.
hónapos
az óceán
ban és
nagyon
Tizenh
lást, ma
kor azo
ezt az é
Ekkor
a színp
lathoz
tanulta
De nem
utazásá
torl ke
gának
hard-h
ta. Rein
előadott
tel és az
színház
szemébe
felfedezt
nings
színházi
ségét. S
és ettől
kezdve p
fél éve
ország é
minden
színpad
szerepel

Hughes, Lloyd (e. : Lojd Hjujz), amerikai filmszínész, 1899 október 21-én,

Lloyd Hughes

Bisbee-ben (Arizona) született. Nős, felesége Gloria Hope színésznő. Egy fia van.

Mae Murray-vel a „Valencia” című filmben nagy sikert aratott. Szeme szürke, haja barna, 180 cm. magas. Címe: First National-Studio, Burbank, California.

Huru, lásd Madson, Harald.

Jannings, Emil, német filmszínész,

Brooklynbán, 1885 szeptember 23-án született. Eddig két feleségétől vált el. Első felesége Hanna Ralph, második Lucie Höflich volt, míg mostani felesége Gusy Holl, Conrad Veidt elvált felesége. Mindhárman színésznők. Hat-hónapos korában a szülei áthajóztak az óceánon és ettől kezdve Németországban és Svájcban éltek. Emil Jannings nagyon kalandos természetű fiú volt. Tizenhét éves korában megunva a tanulást, matrónak állt be egy hajóra. Amikor azonban Londonba ért, meglegte ezt az életmódot és visszatért a szüleihez. Ekkor már egyetlenegy vágya volt, a színpad. Bedült egy vándor színtársulathoz és városról városra járva, megtanulta a nélkülözés minden fajtáját. De nem esüggedt el és amikor kalandos utazásából visszatért Berlinbe, protektort keresett magának, aki Reinhardt-hoz ajánlotta. Reinhardt előtt előadott egy jelenetet és az tzig-vérig színházi ember jó szemével azonnal felfedezte - Jannings hatalmas színjátszási tehetségét. Szerződött és ettől a perctől kezdve pályája fel-felé telt. Németország és Ausztria minden jelentősebb színpadán sikerrel szerepelt. Egy na-

Emil Jannings

pon Lubitsch azzal az ajánlattal kereste fel, hogy vállaljon el egy filmszerepet. Ebben az időben már divatban volt az, hogy nagy színpadi színészek és színésznők filmszerepet is vállaltak, mert ezt sokkal jobban megfizették, mint színpadi működésüket. Jannings hosszas kapacitálás után elfogadta Lubitsch ajánlatát és szerepet vállalt a „Madame Dubarry”-ban. Ebben Pola Negri partnere volt. A film nagy sikert aratott. Jannings nem bánta meg, hogy a színpadot jaképnél hagyta a filmért, mert játéka, kitűnő karakterfigurái és nagy művészele azt bizonyították, hogy filmszínésznek született. „Boleyn Anná”-ban VIII. Henriket, a „Quo Vadis”-ban Néro császárt alakította. „Az utolsó ember” című filmben olyan nagyszerű alakítást nyújtott, hogy az amerikai filmgyárosok ajánlatokkal árasztották el. Jannings két évvel ezelőtt elfogadta a Paramount ajánlatát és azóta Hollywoodban filmezik. Legutóbbi amerikai filmjei: az „Elsodort ember”, „Az utolsó parancs”, „Oroszország”, „Az apák bűne”. Ma Amerika egyik legnagyobb filmszínészének tartják. Haja sötétszőke, szeme barna, 182 cm. magas, 90 kg. Címe: Paramount—Famous—Lasky-Studio, 5451 Marathon Street, Hollywood, California.

Jolson, Al (családi nevén Asa Joelson), amerikai revűszínész. Orosz származású. Apja kántor volt és belőle is azt akart nevelni. Amikor az egész család Amerikába ment, Al revűszínész, négerutánczó művész lett. Ezzel fantasztikus összeget keres. A filmgyárosok fényes ajánlatokkal halmozták el, ő azonban nem akar megválni a színpadtól. Az

Al Jolson

egyik filmgyár megírta az élettörténetét és ennek a filmnek a főszerepét aztán kénytelen volt elvállalni. Eddig két filmben szerepelt, a „Szombatok szombatja”-ban és az „Éneklő bolond”-ban. Mind a kettőben olyan sikert aratott, hogy a jövőben előreláthatólag egy sereg film főszerepét fogja eljátszani.

A helyes táplálkozás

Miért egészségtelen a disznósír?
Küzdeni kell az előítéletek és a maradiság ellen!

Előítéletek ellen küzdenie kell ma minden modern embernek. Az előítélet — emberi gyengeség — sok mindennek kerékkötője, hátramozdítója. Nekem nem kell ez, mert ez ilyen, ez meg olyan — mondják legtöbbször anélkül, hogy a tényről, tehát a helytelen előítélet ellenkezőjéről, az igazságról meggyőződtek volna.

A legtöbb előítéletet étkezésünkkel kapcsolatosan alkotjuk magunknak, legtöbbször egészségünk rovására. Min-

den előítélet helytelen; leküzdéséhez csak egyetlen mód van:

„Saját magunkon és magunkban meggyőződni a helyes útról.

„Mindenki saját szerencséjének a kovácsa”, mondja a közmondás. A szerencse, a siker eléréséhez azonban törhetetlen egészség kell, úgyhogy ezt a mondást megtoldhatnók azzal, hogy egészségének pedig mindenki saját maga az első őre! Az egészség fenntartásának első feltétele a helyes

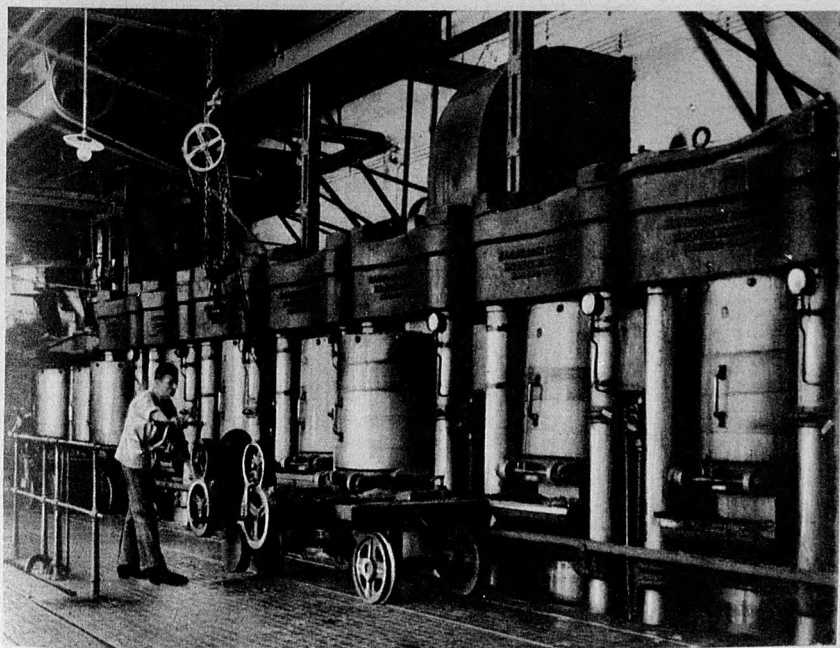
A darabokra tört kókuszpálma-kopra raktár

táplálkozás. Miből áll ez? Emésztőszerveinket túlterhelünk nem szabad! Óvakodnunk kell a nehéz, zsíros ételektől! A zsírok, különösen a disznózsír túlságosan igénybe veszi gyomrunkat. A gyomor az emberi test katlanja, túlfűteni nem szabad, mert következményei súlyosak lehetnek! A gyomorhajók, savtúltengés, fekély, gyomorsüllyedés, mind, mind a mértéktelen és okszerűtlen táplálkozás következményei. Ne együnk zsírt, merül fel tehát a kérdés? De igen, hiszen enélkül főzni sem lehet, erre kalóriaértékénél fogva a szervezetnek is szüksége van! De ne disznózsírral, hanem növényzsírral főzzünk! Mi a növényzsír és miből készül?

A kókuszdió útja

A kókuszdiót mindnyájan ismerjük, gyermekkorunkban örömmel vásároltuk ezt az ízletes tápláló gyümölcsöt és mennyire teljes volt boldogságunk, ha esetleg egy egész kókuszdióra szert tehattünk. Először meglékeltük, kiittuk zamatos tejét, majd kemény kérgétől megszabadítva, a belét is elfogyasztottuk. Nos, ebből az ízletes zamatos bélből készül a növényzsír. De hogyan?

Messze keleten, Kelet-Indiában és Ceylon szigetén virul a kókuszpálma. A bennszülöttek összegyűjtik a gyümölcsöt, majd féltányér nagyságú darabokra törve, a napon szárítják. Az ilymódon szárított darabokat —

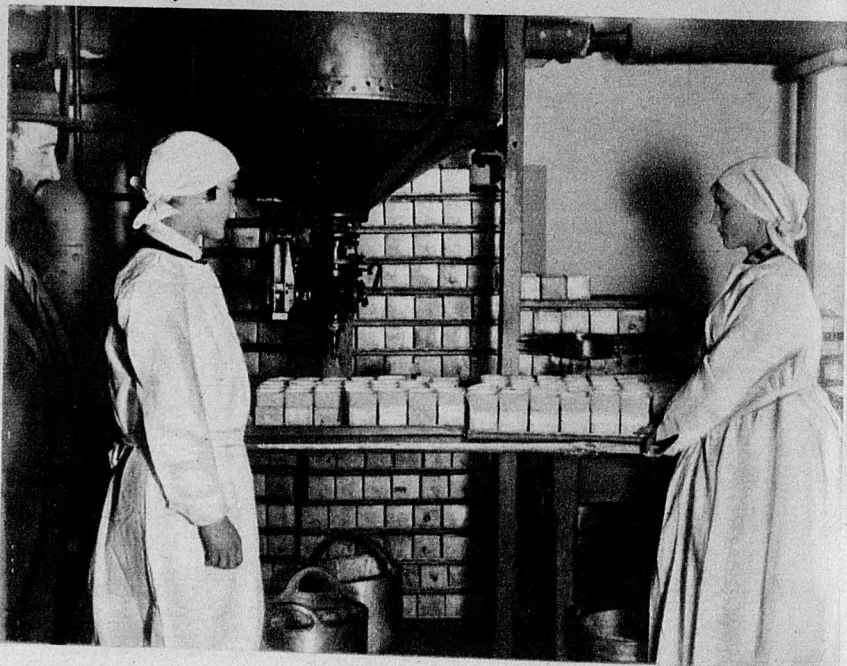

A préselő gép

az úgynevezett koprát — zsákokba csomagolva hajóval Európába szállítják, ahol teljes hajórakományként kerül eladásra. Az európai olajgyárakban a koprát hatalmas, erre a célra szolgáló gépekkel felaprítják, majd az aprított koprát nagyméretű olajprésekben nagy nyomással ki-
 préselik. Így nyerik a kókuszolajat, amelyet a kókuszdió származása szerint Ceylon-kókuszolajnak neveznek. Nyers állapotban a kókuszolaj még nem élvezhető. Az idegen, tisztátalan anyagokat különféle vegyszerekkel kell eltávolítani. Utána a kókuszolajat jól elzárható készülékbe öntik, ahol a készülék, belső szerkezeténél fogva, a Ceylon-kókuszolajat megbontja és egyúttal száraz gőz behatásának teszi

ki, miáltal a még meglévő idegen anyagtól és víztől teljesen megszabadul. Nyolcórás kezelés után az olajat szűrőprésekben sajtolják, ahol a még esetleg fennmaradt idegen anyagoktól is megtisztul. Az olaj immár élvezhető, de még mindig folyékony állapotban van. Szilárd halmazállapotot úgy vesz fel, hogy e készülékben levegővel keverik, majd automatikus gépezeten keresztül az előre előkészített burkolókockába folyik, amelyeket hűtőkamrákban alacsony hőmérséklet mellett lehűtenek, azután a csomagokat lezárják és ládába csomagolják.

Ilymódon állítják elő a 100% zsírtartalmú, könnyen emészthető és egészséges ételmiszert,

A szűrő prés

a „CERES“-ételsírt.

Ezen ételsír gyártása a mai modern kor minden követelményének teljes mértékben megfelel.

Míg a disznózsír tisztaságáról sohasem lehetünk biztosak, valamint arról, hogy elkészítése izlésünknek megfelelően történik-e (hiszen sokhelyütt még mindig kézzel nyomják ki a tepertőt), addig a Ceres-ételsír használatánál nyugodtak lehetünk afelől, hogy az a higiénia szempontjából sem hagy hátra kívánnivalót.

A Ceres-ételsír tökéletesen helyettesíti a disznózsírt, így tehát minden ételhez, süteményhez felhasználható. A Cereszel előállított étel, sütemény sokkal ízesebb, mint az, amely disznózsírral készült. Továbbá a sütéshez,

főzéshez a Ceresből kisebb mennyiség kell, mint a disznózsírból, mert míg a disznózsír természetesen vizet is tartalmaz, addig a Ceres 100%-os, tehát teljes zsirtartalommal bíró növényzsír. Egyetlen próba meggyőz mindarról, amit itt a Ceresről közöltünk.

A esodálatos sárga napraforgó . . .

A növényzsírpar étolajat is gyárt, amely szintén teljes mértékben pótolja a disznózsírt. Ezen elsőrangú gyártmány mellett sem mehetünk el szó nélkül. Az étolaj előállításához szükséges nyersanyagok tekintetében már nem szorulunk rá más világrészekre, de még a külföldre sem, mert ennek a gyártmánynak

A Ceres csomagolása

az anyagát már a jó hazai föld adja. Ez a hosszúszerű, nagytányérú napraforgó.

Nincs Magyarországon ember, aki ezt az érdekes, jellegzetes virágot ne ismerné. Vidéken magas száránál fogva a kis konyhakertekhez kerítésnek használják, vannak azonban nagy gazdaságok, ahol a napraforgó nagy értékét felismerve, holdak ezreit vetik be napraforgómaggal. Szeptember végén érik a napraforgó virága, melynek közepe csupa babnagyságú mag. Ebből a magból sajtolják az olajat, amely azután különféle tisztító eljárás után aranyszínű étolajjává válik. Étolajjal már régen, tudunkon kívül is táplálkozunk. Reggeli és uzsonnánkénkhöz elfogyasztott, friss, ropo-

gós „vajás” péksütemény is étolajjal készül. A kifli tésztáját az étolaj porhanyósabbá teszi, mint a vaj és így ízletesebb is.

Mivel főznek az előkelő külföldi szállodák ?

A külföld már régen olajjal, Cereszsel főz. E sorok írója külföldi útján erről lépten-nyomon meggyőződhetett. A legelőkelőbb éttermek és szállodák növényi zsírokkal főznek és jó egynéhány étel, így például a gulyás, hal, tésztafélék stb. sokkal ízletesebbek, mint azok, amelyek disznózsírral vagy vajjal készültek.

Dánia, a nagy vajtermelő ország is növényzsírokat használ, mert ez

A gépház

olcsó
tálja
emeli.

Gyö
írja e
pedig
árthat
100%
atómja
szerve

Mind
közölt
jük m
a diszn
két ár
lyesen

Ugy

▼▼▼▼

Egyi
történe
arra, h
tásban
tott ho
hogyan
— E
ságos u
vemet
— M
költő.
vét? H
dom ki

A Va
ujdensá
vat" c
szerző
han vég
rabon.

— Va
szomsz
Csontos

— ?
— An
pesten

olcsóbb, a drága vaját pedig exportálja és ezzel saját és népe jólétét emeli.

Gyomorbajos embereknek az orvos írja elő az olajjal való főzést. Ami pedig a betegnek használ, az nem árt hat az egészségesnek. Az étolaj 100%-ban emészthető, a legkisebb atómja is felhasználódik az emberi szervezetben.

Mindezekben, a Ceresről és étolajról közöltek kívül pedig még azt említjük meg, hogy mindkét gyártmány a disznósírnál jóval olcsóbb. A fenti két árucikk gyártási módjáról személyesen volt alkalmam meggyőződni.

Ugy a Ceres-növényzsir, valamint

étolaj is a **HUTTER JÓZSEF szappangyár-olajipar részvénytársaság** ránkospalotai gyárában készül.

Az a nagy áldozatkészség és szeretet, melyet e cég e két árucikk népszerűsítésére fordít, nagy figyelmet és pártfogást érdemel.

Előítélet — maradiság — ezek leküzdéséhez ma egy lépéssel, reméljük, közelebb jutottunk. Külföldi szomszédaink már mind berendezkedtek a növényzsírok használatára, úgy-hogy például Ausztria évi növényolaj- és növényzsírfogyasztása ma már az ezer vagónt — tehát az egy-százezer métermázsát — is meghaladja.

Féltreértés

Egyik ifjú költőnkéről szól az alábbi történet, aki már hosszú idő óta vár arra, hogy legújabb regénye nyomtatásban megjelenjen. A minap beállított hozzá a cselédje és bejelentette, hogy másnap kilép a szolgálatból.

— Eppen azért arra kérem a nagyságos urat, hogy tessék kiadni a könyvemet — mondta a lány.

— Megörült?! — kiáltott fel az ifjú költő. — Én adjam ki a maga könyvét? Hiszen még a sajátomét sem tudom kiadni.

Változó idők

A Városi Színház soron következő újdonsága tudvalevően a „Párisi divat” című operett lesz. A két fiatal szerző az egyik Rákóczi uti kávéházban végzi az utolsó simításokat a darabon.

— Változnak az idők — mondja a szomszéd asztalnál ülő *Náday Béla Csontos Gyulának.*

— Amint láthatod, az idén Budapesten csinálják a „Párisi divatot”.

Jó barátok

Két görög beszélget a Király Színház öltözőjében:

— Voltam a fotografusnál — mondja az egyik — és egy gyönyörű szép, élethű felvételt készíttettem magamról.

— Az lehetetlen — vág közbe a másik.

— Miért?

— Mert vagy gyöngörű szép, vagy élethű.

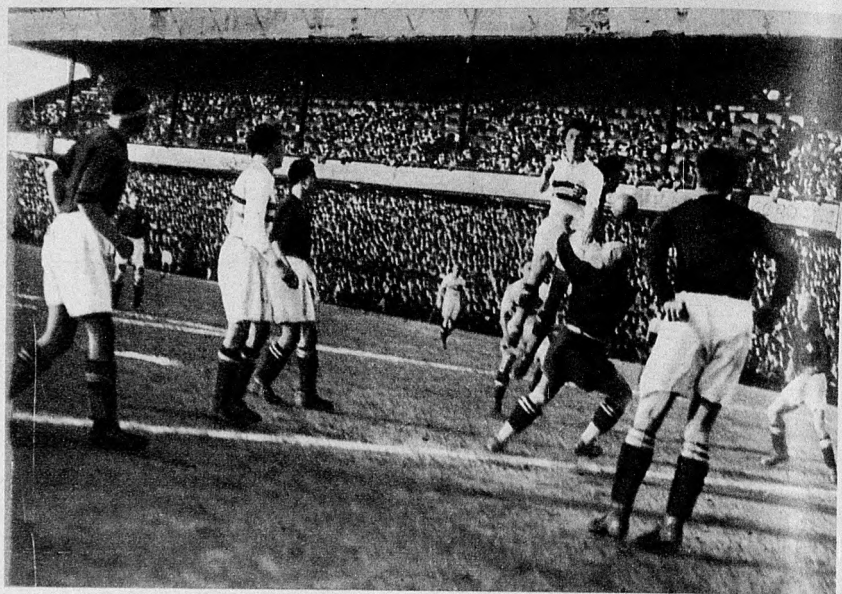
Boros logika

Papp Jancsi a minap, mi tagadás benne a'aposan a fenekére nézett a borospohárnak. Egy ideig csendesén ült a helyén, míg egyszerre csak megszólalt:

— Gyerekek, telefonáljatok a lakásomra és kérdezzétek meg, hogy ott-hon vagyok-e?

— Minek? — kérdezte a társaság egyik tagja.

— Mert ha azt mondják, hogy ott-hon vagyok, akkor rendben van, de ha nem, akkor meg van magamról a véleményem.

A Magyarország—Svájc nemzetközi mérkőzésen Turay fejesét a svájci kapus fogja (Pobuda felv.)

Harc a labdaért a tizenegyes vonalon a Hungária—Teplitzer F. K. mérkőzésen

Angol sportladyk a mezei futóversenyre készülnek Wimbledonban

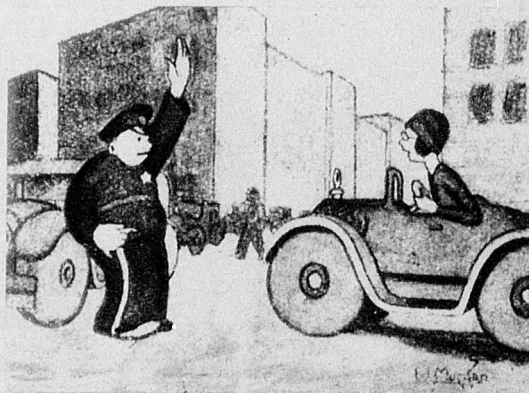

Meleg helyzet a kapu előtt a Ferenfváros—Sabária mérkőzésen

Amin az egész világ nevet

Amikor a tanítónő autót vezet

Tanítónő: Jól van fiam, kimehetsz! (Saturday Evening Post)

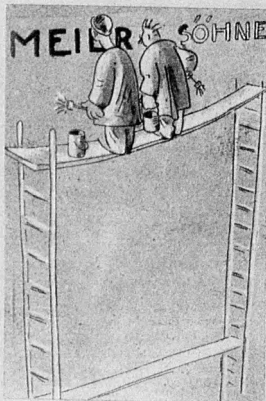
Fürdőhelyen

— Hogy ajánlhatom-e ezt a fürdőhelyet? Kérem, mikor én idejöttem, nem tudtam egy lépést se tenni, egy szót se szólani . . .

— Borzasztó, hát mi baja volt Önnek?

— Betegség? Semmi! Én itt születtem. (Ulk.)

Jó tanács

— Eredj hátrább egy lépéssel Emil! Ugy jobban látod a hatást.

(Münchener Ill. Zeit.)

Tengerparton

John: Kérem szépen, mi süt most az égen, a nap vagy a hold?

Idegen: Nem tudom kérem. Csak egy hete lakom ebben a városban. (Ulk.)

Pénzt vagy gyereket

— Mit szeretne szívesebben, egy milliót vagy tizenkét lánygyereket?

— Tizenkét lányt?

— Hogy-hogy?

— Mert, ha nekem egy milliót lenne, az csak természetes, hogy kívánnék még egy-néhányat, de ha tizenkét lányom, dehogyan akarnék még többet. (Tit-Bits)

Kávéhazban

Telefonos: — Kérem uram, Ön már egy negyed-órája áll a telefontnál, anélkül, hogy egy szót beszélne. Tessék letenni a kagylót, más is akar telefonálni.

Vendég: Maradjon csendben! Hiszen a feleségemmel beszélék. (Brumbár)

Jó megfigyelő

Önagysága: Jesszusom, kiszakadt a harisnyyám!

Kalauz: Biztosan ennek az úrnak a szeme zárta ki. (Sourire)

Vadászat után.

— No és hogy végződött a vadászat?

— Óriási szerencsével, kisasszony! Lőni ugyan nem lőttem semmit, de amíg távol voltam, kétszer keresett a végrehajtó.

(Sourire)

Széplábu Anna,

regénye

II. rész

Irta Faraçó Sándor

I. FEJEZET

Kihalt volt a Váci ucca is, a városra fülledt, nehéz meleg nehezedett rá, csak a Jánoshegy felől jött egy kis szellő, amely megremeglette az Erzsébet tér szomorú fáit. Ezek a fák már mindent megszoktak. A meleg sem zavarta őket. Az Erzsébet téri fák évtizedek óta nagyszerű börziánerek lettek, mert délelőttöként kiérdemesült tőzsdeügynökök ülnek az árnyékukban és a régi tőzsde eseményeiről beszélgetnek. Arrébb, túl a kioszkon fehérbóbitás nőrszök tolják a gyermekkocsikat, itt feltámadt a régi bábel, mert a gyermekkertésznök németül, angolul, franciául, sőt olaszul kertészkednek a gyermekek körül, akik egészségesen magyarul bögnek a nyári melegben.

Egyszer egy nagy angol gyermekocsi keltett itt feltűnést, ez a gyermekocsi olyan volt a silányabb hazai gyártmányú kocsik között, mint a Rolls Royce az autók közt, már megszűről feltűnt mindenkinek. A gyermekocsiiban éppen úgy sivalkodott egy szöke apróság, mint az egyszerűbb kocsikban. Ezt a kocsit mindenki ismerte a téren. A gyermeket, aki benne örült kezdődő életének, Pistának hívták és Pista nagy népszerűségnek örvendett. Szegényebb anyák irigykedve nézték, mert Pista valósággal fürdött a jólétben. Drága kézimunka borította picit a testét, az ő nőrsze volt a legszebb és őt látogatta meg minden délben a legszebb, legelegánsabb matua.

A Bazilikában tizenkettőt kongattak. A Nemzeti Szalón előtt egy nagy és elegáns autó állt meg, a fehérlibériás sofőr leugrott a volán mellől és kiségitte azt a feltűnően elegáns hölgyet, aki az autóban ült.

Az emberek megfordultak az uccán. Önagysága, aki inkább lánynak látszott, mint asszonynak, könnyed léptekkel elsuhogott a kioszk mellett, végigment a kavicsos úton és valahol Vörös Pálné ülő szobra előtt állapodott meg.

Itt állt az angol gyermekocsi.

A nőrsz tisztességtudóan felugrott, a gyermek azonban nem vett tudomást látogatójáról, tovább bögött valami ismeretlen, szomorú okból, amelyet csak a csecsemők ismernek. A fiatalasszony a gyermek fölé hajolt és kedvesen gügyögte:

— Pista!

Pista erre sem reagált. A nőrsz szólalt meg helyette:

— Heute ist er sehr schlimm! — mondta és haragos tekintetet vetett ápolójára.

A fiatalasszony kiemelte a gyermeket a kocsiból, megcsókolta, magához szorította, váltott egy-két szót a nőrszszel, aztán továbblibbent, el a kioszk mellett, az autóig, amely csakhamar elszuhant vele.

A szobor alatt, a régi börzeügynökök és az öreg nénikék közt megindult az eszmecsere, amelybe beszóltak a nőrszök is.

— Még mindig milyen szép ez a nő!

— mondta egy öreg ügynök, aki még a bécsi krach idején vérzett el.

— Miért ne lenne szép — mondta egy nőrsz, aki csak magyarul beszélt, hazai nőrsz. — hiszen még nagyon fiatal...

— Már lehet vagy harminc! — erősödött a bécsi krach tanuja.

— Még huszonöt sincs — volt a válsz.

A vitát egy fellebbezhetetlen fórum, a Pista nőrsze döntötte el, aki kijelentette, hogy a nagyságos asszony csak huszonnégy éves. Ezt a megállapítást minden vita nélkül el kellett fogadni, ez a megállapítás fellebbezhetetlen volt, mint egy kúriai döntvény.

— Hát a férje hány éves? — kérlezte egy öreg néni, aki az Erzsébet térre jár fiatalodni már tizennyolc éve, de még egyszer sem sikerült neki.

— Harminc — felelte a nőrsz.

— És jól élnek?

A nőrsz körülnézett, hogy nem hallja-e valaki. A csósztól, aki most öntötte nyakon a tulipánokat, nem kellett félnie. Pista még egyelőre nem aperciál és tőle sem kell tartani. A fák némák még az Erzsébet téren is.

Ez a környezet megnyugtatta a nőrszöt, aki már nyugodtan pletykázott.

— Nem élnek jól — mondta.

Ez a kijelentés szenzációként hatott az Erzsébet téren. A verebek is azt csipelték ettől a pillanattól kezdve a fákon, hogy Pistuka hozzátartozói nem élnek jól.

— Csodálatos — mondta a jól beavatott nénike, aki színházi lapokban mindig azt olvasta, hogy a nőrsz gazdái szeretik egymást. Az öregasszony, aki minden délután kávét ivott a Hangliban és ettől a kávéból úgy berugott, mint egy öreg kocsis két liter ürmöstől, csak úgy forralta magában a szenzációt. Milyen nagyszerű lesz, ha hazamegy este a Bérkocsis uccába és ott elmondja ezt az esetet az egész tisztelt háznak, hogy kérem, nem élnek jól, kérem, valami baj van. Ilyen a mai fiatalság, tessék elképzelni, ott az a

gyönyörű gyerek, a Pista, a legszebb a téren és mégis és autójuk van és mégis, nahát mi mindent kell megélni az embernek, ez régebben, amikor még Rudolf trónörökös élt, nem fordulhatott elő.

— Talán egy harmadik van a játéokban? — kérdezte az idős hölgy izgatottan.

Olyan izgatott volt, hogy levette a szemüvegét. Szemüveg nélkül, teljesen vértetetlenül akarta mellreszívni a szenzációt.

— Van valaki — mondta a nőrsz misztikusan és komoran, mint a tihányi visszhang éjjel, holdfényben.

— Jézus Mária! — mondta az öregasszony.

— Ich hab's mir gleich gedacht — mondta az egykori tözsdés.

Most már a többi nőrsz is odafigyelt. Az angol, francia és német lányok, akik valamennyien itt születtek Pesten, kórusban süvöltötték a angolkocsis nőrsz felé:

— Na ne mondja!

— Milyen érdekes!

Ebben a pillanatban valamennyi gyereket ki lehetett volna lopni a koscsikból az Erzsébet téren.

A kávénénike ismét feltette a szemüvegét:

— És ki az? — kérdezte remegő izgatottsággal.

A nőrsz csak most jött rá arra, hogy ő német és tört magyarsággal suttofta:

— Nem tudok, ki az! Egy férfi. Szép férfi.

„Ne koplalj, de légy karcsú!”

A helyes táplálkozás szabályai -
Teljes étlap kalória-táblázattal,
tal, gyönyörű illusztrációkkal

Kapható kiadóhivatalunkban (VII,
Dohány ucca 12). Ára 1 pengő
80 fill. Póztán bérmentve 1 pengő
90 fillér. Az összeg bélyegekben is
beküldhető, utánvétellel nem küldjük

és össze
számára
az ő ür
pokon
Hogy n
Meri a
kellett

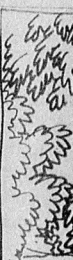
— So
ugyauz
nyolc k
is ideálj

Igy p
bet tere
sollyal

nem sít
amely s
a tözsdé
menyi

A sze
virág sz
tekben

És a
A kav

— Katona?

— Cibil férfi!

— Nahát! — kiáltotta az egyik nőrsz és összecsapta a kezét. Holott nem volt számára szenzáció ez a kijelentés, mert az ő úrnője is megcsalta páratlan napokon délután a férjét egy zsokéval. Hogy miért csak páratlan napokon? Mert a férjnek páratlan napokon be kellett járnia a hivatalba...

— Schöne Geschichte — mondta ugyanaz a nőrsz és titokban a negyvennyolc kilós zsokéra gondolt, aki neki is ideálja volt.

Igy pattant ki a szenzáció az Erzsébet tere. A nőrsz diplomatikus mosollyal az arcán állt fel. A Pista már nem sírt. Látott egy nagy piros virágot, amely sokkal jobban tetszett neki, mint a tőzsdeügynök, a kávénéni és valamennyi nőrszök együttvéve.

A szerző is úgy találja, hogy a piros virág szebb volt. A szerző teljes mértékben igazat ad Pistának.

Es a nőrsz to'lt a gyermekekocsit.

A kavicsok csikorogtak. Pista apró

szeme elől egyre jobban eltávolodott az a piros virág. Már ismét könnyek to'ultak a szemébe. Szerette volna a virágot, de még nem értett az emberek nyelvén és ezért nyögőcsélni kezdett. A nőrsz, aki vitte magával a szenzációt, nem törődött Pista artikulálatlan hangjaival. Nem is értette azokat. A piros virág biztosan megértette volna.

A nőrsz végigtolta a kocsit a Váci utcán, egy szép palota előtt megállt.

Itt állt az elegáns autó is.

A fehérruhás sofőr megemelte sapkáját a nőrsz előtt.

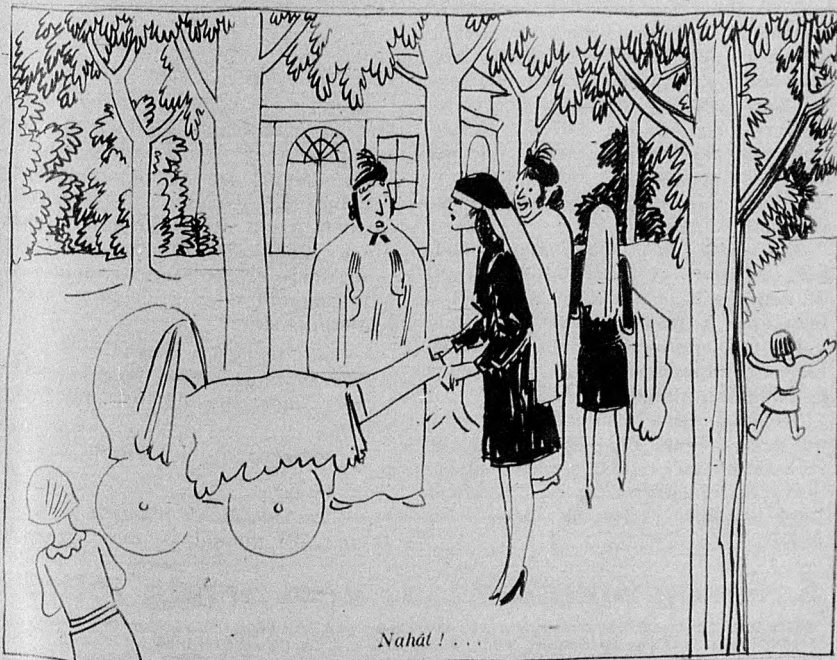
— Ma eljössz? — kérdezte.

A nőrsz elpirult volna, de már nem volt abban a korban, amikor pirulni illik. Utoljára ezerkilencszázhuszonegyben piru't, Szent István napján. És így felelt természetesen:

— Jövök!

A sofőr örömeben tőfögött egyet a trombitán.

Pista sírt. Vágyott a piros virág után. Az angol gyermekkocsi lenn maradt a lépcsőházban és a nőrsz a kar-

Nahát!...

ján vitte a gyermeket a lifthez, amely fellendült velük a harmadik emeletre.

A lifttől jobbra egy ajtó volt, ezzel a táblával:

KOLTAY ANDRÁS
író

Ebbe a lakásba vitte a gyermeket a nőrsz.

*

Ilyenkor Pesten csak annyit szoktak mondani egy ilyen nagy, hétszobás lakásra, hogy „kiadó“. Kevesen vannak, akik ilyen lakást meg tudnak tartani. Koltay András, az egykori filmszcenáriumíró, Széplábú Anna férje, megengedhette magának azt a luxust, hogy ilyen lakást béreljen. Színműveit az egész világon játszották és a külföldi színházak csakúgy ontották feléje a tantiémekeket. Budapest egyik legünnepeltebb színpadi szerzője volt, a darabjait rendszerint százszor játszották és minden igazgató boldog volt, ha előadhatóit egy-egy új Koltay-darabot. Az egykori költő, akit ismerünk a nyomor éveiből, a szerelem éveiből, meghízott, jellegzetes alakja lett a Fészek-klubnak, sokat kártyázott, sokat ivott, szóval nem lehetett benne ráismerni az egykori rajongó és lelkes Koltay Andrára, aki Széplábú Anna görllhöz írt hosszú verseket.

A nagy színpadi szerző egészen megváltozott.

Most durcásan ült az íróasztala mellett, egy teleírt ív papiros fölé hajolt, de nem fordított semmi figyelmet a munkára. A felesége, Széplábú Anna, a kis nefejejsuccai görllből lett világhíresség támaszkodott az íróasztalnak és hangosan vitáztak egymással.

Széplábú Anna nem változott semmit sem. A teste kissé érettebb és aszszonyosabb volt, de a szemei ugyanolyan tüzzel világítottak és a legszebb, legelegánsabb asszonyok közé számított.

Ha valamelyik előkelő bankvezér vacsorát rendezett és azt akarta, hogy a lakomája látogatott legyen, ha azt akarta, hogy a legelőkelőbb társaság jelenjen meg és, hogy Egyed Zoltán írjon róla színházi rovatában, akkor meghívta Széplábú Annát. Az estélyt csak akkor mondták ki sikerültnek, ha az egykor ünnepelt színész nő megjelent ott.

Most is egy ilyen meghívót szorongatott a kezében Széplábú Anna. A meghívót a leggalánsabb bankvezér küldte, Holnap lelt volna egy nagy estély a bankár palotájában. És Széplábú Anna kijelentette:

— Nem megyek el!

— El kell menned! — mondta a férj.

Anna csodálkozva tekintett a férjére. Miért kell elmennie, ha nem akar elmenni? Már évek óta nem tudta, hogy mit jelent e szó, hogy „kell“. Meg is kérdezte a férjétől:

— Miért kell?

András gondolkodás nélkül vágta rá:
— Mert én akarom.

Anna durcásan felelt:

— Én pedig nem akarom!

Most a vita széles mederbe csapott. András jónak látta kijelenteni, hogy egy ilyen nagy írónak, mint ő, nem illik ellenmondani. András elmondta, hogy neki meg kell jelennie a nagy vacsorán, emellett üzleti szempontok is szólnak. Anna meg nem akarta tudomásul venni férje kijelentéseit és minden üzleti szempont ellenére harsányan kijelentette ismét:

— Már pedig én nem megyek el!

András most felállt, hátraborzolta a haját és most úgy állt ott, mint a saját szobra.

— Ellenkezel? — kérdezte.

— Igen.

— Nem gondolsz ilyenkor az emberekre? Mit gondolnak majd az embe-

Szépség megtartása; nem nehéz feladat!

Díjtalan kozmetikai tanácsot ad telefonon is! Ignátné Kolozsvári Cinczegg Eujza kozmetikai intézete, VIII, József körút 2. 1. em. (Nemzeti Színházzal szemben.) Orvosi rendelő! — Szolid árak! — Széplátószerek postai sétőküldései! — Telefon: József 301-03

rek, ha olvassák, hogy Koltay András szerencsétlen házasesetletet él?

Anna gúnyosan mosolygott és válat vont:

— Fűtülök az emberekre. Az embereknek könnyű. Nem kell elmenjök nagy estélyekre, ahol unatkoznak. Én inkább itthon maradok a kisfiam mellett...

— Hagyj fel ezzel a polgári mentalitással — mondta András.

— Ez a szív mentalitása. Hetek óta nem én altattam el a fiamat. Minden este máshová viszi a nagy író a feleségét. A nagy író feleségének egy perce sem marad a gyermeke számára. Ma, nem bánom, elmegyek veled a Fészekbe, de holnap együtt akarok lenni

a fiammal. Légy szíves, mondd le az estélyt, nagyon sajnálom...

Ezzel Anna sarkonfordult és kiment a szobából.

Be kell vallani, hogy a divatos színműró nagyon hülyén tekintett most a felesége után.

De aztán kitört hirtelen:

— Nem bírom! Nem bírom! Engem nem értenek meg ebben a házban! Az én életem pokol és szenvedés...

Anna már nem hallotta ezt.

Megérkezett a kislia és annak szentelte minden figyelmét. És a kislíú örült is nagyon, mert a piros virág után az édesanyját szerette a legjobban. A nőrsz, amíg Anna együtt gügyögött a fiával, a dolgozószobába

A BOJKOTTÁLT COTY-PUDEROKNÁL

JOBBAK ÉS ÁRTALMATLANABBÁK

A DR. JUTASSY-PUDEROK

Porpuder

Vizpuder

PORPUDEROK

kaphatók minden színben, egy nagy doboz ára . . . . . 3.—F

PORCELLÁNVIZ (Eau de Porcelaine)

csepfolyós puder, víztiszta, csak mosdáskor megy le a bőrről, nem pereg le, nem feltűnő, nem áruló. Ez adja a divatos hófehér arcszínt. Arcelsztátlanságot eltakar. Abszolúte ártalmatlan, sőt az arcbőrre előnyös, finomítja és mattá teszi azt. Alatta nem izzad, nem fényesedik az arc és minthogy a pórusokat nem tömi el, mitesszerekre és likacsodásra hajlamos arcokra elsőrangú puder, egy üveg ára 6.—P

Kaphatók minden szaküzletben, vagy megrendelhetők ezen a címen:

DR. JUTASSY KOZMETIKA,

Budapest, IV. kerület, Kossuth Lajos ucca 4 szám

bankvezér va-
arta, hogy a
en, ha azt
ob társaság
yed Zollán
ban, akkor
Az estélyt
erültnék, ha
znő megje-
vót szoron-
Anna. A
bankvezér
egy nagy es-
És Szép'abú
mondta a
ett a férjére.
n akar el-
tudta, hogy
ill". Meg is
ül vágta rá:
n!
rbe csapott.
teni, hogy
ő, nem illik
ndta, hogy
y vacsorán.
is szólnak.
tudomásul
minden üz-
ányan kije-
gyek el!
laborzo'ta a
mint a saját
te.
r az embe-
l az embe-
ladal
Cinczegb
mben.) Orvos
el 301-03

ment. A nagyságos úr még mindig dühöngött. Dühösen összeszaggatta az előtte heverő papirost — oh, milyen pótolhatatlan veszteség irodalomtörténetünk számára.

De amikor meglátta a szőke nőrszöt, felvidult.

— Käthe! — mondta gyengéden és néhány lépést tett a lány felé.

— Tessék vigyázni, a másik szobában van a nagyságos asszony — mondta a nőrsz.

— Gyere közelebb, Käthe!

Käthe gyengéden közeledett, azután egy csókba forrtak...

A nagy író megvigasztalódott.

A nőrsz megint nem pirult el, bár nagyon erőlködött.

András pedig felemelt a telefonkagylót. Csak András szavait ismételtük:

— Halló! Te vagy az? Igen, kicsikém, ott leszek délután... Holnap este nem jöhetek! Mert nem sikerült rábeszelnem őt, hogy menjen el egy este lyre... En onnan akartam elszökni

... ne haragudj... ma délután... pá, cukros!

A nagy író letette a kagylót.

Aztán bement a másik szobába, megcsókolta gyermekét és kijelentette, hogy nem ebédel itthon, mert valamelyik színháznál nagyon sürgős dolga van. Faludi Jenő várja. Már indult. Az autó most őt vitte, nem a Magyar Színházhoz, hanem a Logody uccába. Vajon Faludi Jenő ideköltözött? Igen, már kijött eléje a kiskapun és a nagy író megcsókolta őt. Be kell vallani, hogy Faludi Jenő nagyon megváltozott, időközben szőke lett, huncut picit szája volt és hamiskás szeme...

Margitnak hívták és a Vigszínházban volt másodnaiva.

Ő volt Koltay András legújabb felfedezettje. A mester egy darabot írt a színház számára, azzal a kikötéssel, hogy a főszerepet Szegligeti Margit, a kis naiva játssza el. Jób Dániel igazgató kétségbe volt esve, mikor András előállt követelésével.

— De hiszen ez a lány rettenetesen

... Azután egy csókba forrtak...

után... pá,

nyílt.
obába, meg-
kijelentette,
mert valame-
rgős dolga
r indult. Az
Magyar Szín-
ccába. Vaj-
t? Igen, már
a nagy író
lani, hogy
tözött, idő-
pici szája

Vigszínház-

újabb felfe-
rabot írt a
kikötéssel,
Margit, a
ániel igaz-
kor András

ettentésen

tehetségtelen! — mondta Jób igaz-
gató...

— Különvéleményt jelentek be —
mondta András.

— Miért, talán nem tehetségtelen?
— kérdezte Jób direktor gúnyosan.

— Lehet, hogy tehetségtelen —
mondta András, — de ez nem látszik
rajta a színpadon.

Jób sokáig nem válaszolt. Elgondol-
kozva nézett maga elé, majd kijelen-
tette:

— Szegligeti Margit sohasem fog
nagy szerepet játszani az én színhá-
zamban — mondta az igazgató...

— Már pedig én ragaszkodom
hozzál!

— Akkor a legnagyobb sajnálattal
kénytelen vagyok visszaadni a darabot
— mondta Jób...

András egy pillanatra meghökkent,
mert ezt a darabot tartotta legjobb mű-
vének. De aztán eszébe jutott a naiva
szája és szó nélkül visszavette a da-
rabot.

Elment vele egy másik színházba. A
két Faludi, az egyik a Fővárosi Ope-
retszínházban, a másik a Magyar Szín-
házban ugyanezen a véleményen volt
Szegligeti kisasszony művészetét ille-
tően.

Beöthy igazgató a Belvárosi Színház
részéről sem jelentett be különvéle-
ményt és ő is visszaadta tisztelettel a
darabot.

Csak a Budapesti Színházban volt
némi hajlandóság a darabot Szegligeti
kisasszonnyal súlyosbítva előadni, de
Feld Mátyás igazgató is húzódozott és
kijelentette, hogy e közsínház falai
közt már Duse és Blaha Lujza is fel-
léptek.

— Az régen volt! — mondta András.

De itt sem került színre az „Igazi
Nap”.

Csendesen pihent András asztal-
fiókjában.

Margit most is a darab iránt érdek-
lődött.

— Mikor lesz a bemutató? — kér-
dezte gyengéden.

— Novemberben, édesem. Türe-
lem...

— Melyik színházban?

— Még nem tudom. A direktorok
verekednek érte...

— Tanuljam már a szerepet?

— Még ne tanulj. Inkább csókolj
meg...

És a nagy író megcsókolta a kis
naivát.

Este a Fészek-klub női estélyén ta-
lálkozott csak a feleségével, aki szem-
rehányóan kérdezte:

— Hol voltál olyan sokáig András?
Vártalak otthon...

— Fontos tárgyalásom volt.

— Kivel?

— Mondtam már, hogy a Faludi-
val...

— Anna elmosolyodott:

— De hiszen Faludi itt van.

András bosszúsán harapott az aj-
kára:

— Nem ezzel a Faludival, hanem

**Az én kedvenc
cipőpasztám!**

Gyártja Magyarország legrégebbi gyára.

BENES TESTVÉREK

vegyeszeti gyár R.-T.

GYŐR, BUDAPEST

a másikkal. A Fővárosi Operettszínház igazgatójával.

Most már kacagott Anna:

— Hiszen ő is itt van! Nézd, ott kártyázik Szabolcs Ernővel és Radó ezredessel...

András nem várt még egy kérdésre. Ő is leült kártyázni. És Anna elvegyült a művészasszonyok közé.

Az egyik asztalnál Mészáros Giza, a legokosabb pesti asszony ült. Barátságosan üdvözölte Annát és helyet kínálta meg. Anna szomorúan foglalt helyet Mészáros Giza mellett.

— Miért vagy oly szomorú? — kérdezte Giza asszony.

— Nem is vagyok szomorú — felelte Anna.

— Ne tagadd Anna. Láttuk az arcon. Sőt, ha nem csalódom, ma már sírtál is. Ha nem csalódom, még ma sírni fogsz. Ne sírj. Talán valami baj van a férjje!

— Nincsen semmi baj — mondta Anna.

Mészáros Giza elmosolyodott:

— Szóval megcsal! — mondta.

— Szó sincs róla — felelte Anna.

— Még nem tudod kivel?

— Fogalmam sincs róla.

— Nem is fontos — felelte Mészáros Giza. — Sohasem arra kell haragudni, akivel megcsalnak, hanem arra, aki megcsal bennünket. Végeredményben rá sem ke'l haragudni. Ha szeret, akkor visszatér. Ha nem tér vissza, akkor nem szeret és akkor jobb, ha ott marad a Logody utcában...

Anna meglepetve nézett Mészáros Gizára:

— Honnan tudod, hogy a Logody utcában?

— Én mindent tudok.

— Ki az?

— A fiatal színészgeneráció egy szép reményekre jogosító tagja.

— Szóval tehetséges?

— Tehetségtelen...

— Hát akkor miért mondd, hogy szép reményekre jogosít?

— Csak a férfiakat jogosítja szép reményekre. Tháliát nem. Thália nevet rajta és szeretné lerázni az uszályáról...

— Ki az? — kérdezte Anna.

— Szepliget Margit...

Annából önkéntelenül kiszakadt egy kiáltás:

— Az a tehén?

— Igen. Tehén. Eltaláltad. Minden direktornak ez a véleménye róla és joggal. De arra jó, hogy mint szobalány, ajtót nyisson Bárdy Ödönnek. Góth Sándornak már nem ő nyit ajtót. Azt is megsúgom neked, Anna, hogy a férjed egy darabot írt a számára. Állítólag a legjobb darabja... Sorra házalta a darabban a direktorokat, hogy Szepligeti Margittal, akit röviden Mancinak szokás nevezni, játszassa a főszerepet. Eddig azonban nem ta'ált olyan direktorra, aki hajlandó lett volna színháza el'en ezt a merényletet támogatni. Mancika továbbra is szobalány marad a színpadon, holott András a multkor kijelentette itt a Fészekben, hogy sokkal tehetségesebb, mint Gál Franci...

Anna szemében könnyek csillogtak.

— Miért sírsz? — kérdezte Mészáros Giza.

— Szeretem őt — mondta Anna egyszerűen.

— Azért nem kell sírni. Könnyekkel nem lehet egy férfit jó útra téríteni. Csak nevetéssel. Nem szabad utána futni. Azt a tanácsot adom neked az életre, hogy ne fuss egy férfi után, ha utól akarod őt érni!

— Hát mit csináljak? — kérdezte Anna.

Végte'len szomorúság rezgett a hangjában.

Mészáros Giza, a legokosabb pesti asszony elgondolkodott.

— Vissza kellene térned a színpadra! Anna szinte felkiáltott a csodálkozástól.

— Mit érek el ezzel?

— Ujból szerelmes lesz beléd...

— Biztos ez?

— Kileneven százalék eshetőség. András, úgy látszik, már elfelejtette, hogy színpadi őstehetség vagy. Most már csak az anyát és a feleséget látja benned, akit megúnt... Ha ismét látná a ragyogó színésznőt...

(Folytatjuk)

BÉ
elgra
kezdő
20
Délidő
Budapest

Ru
B
Kabá
S
Crepe
Kele
D
Tör
Nanso
Női
Ha

Csip
Pyjam

és p
Váló

Ri
div
Kirá

BÉLYEGALBUM

elrajzolt ábrával elsőrangú segítsége a kezdő gyűjtőknek. Ára 1 pengő, portó 20 fillér. Megrendelhető a

Délibáb kiadóhivatalában,
Budapest, VII. kerület, Dohány uca 16

**Ruha- és kabátszövetek
Bársonyujdonságok**

**Kabátbélések, műselymek,
szaténok, libertyk**

**Crepe de Chinek, georgettek
Kelengyevásznak, siffonok**

Damasztok, anginok

Törülközők, zsebkendők

Nansouc fehérneműbatisztok

Női kombiné-ujdonságok

**Harisnyák, kesztyűk,
pulloverek**

**Csipke- és szalagkülön-
legességek**

Pyjama- és pongyolaflanellók

**Csodásan szép
és pazar választékban!
Válogatott minőségben,
szerény árákért!**

Klein Antal

divatnagyrúházában

Király uca 53 sz.

(Akácfa uca sarok)

A 43. számú keresztretjvény helyes megjelölése.
Vízszintes sorok: 1. Dante Alighieri 14. Apa 15. Flaubert 16. Nis 17. Repül 18. Leonardo 21. Ir 22. Lea 24. Ég 25. Lú 26. Darab 28. Ute 29. Go 31. Ney 32. As 33. Döre 34. Séma 35. Re 36. Rádió 38. Day 39. Hte (the) 41. Lakat 43. Inri 45. Ij 46. Owz 48. Nehéz 50. Hus 51. Ob 52. Sut 53. Alku 55. Kó 56. A bán 57. Tre 58. Ki 59. Érez 60. Pini 61. A só 63. Annam 65. Mondat 67. Salto 69. Tudja 71. Oli 72. Pofon 74. Ké 75. Hol 78. Iris 79. Er 80. Ál 82. Mig 83. Saint Cyr L'ecole. Függőleges sorok: 1. Darius Hystaspes 2. Aperté 3. Naplemente 4. Ella 5. Aal 6. Lueger 7. Ibolyát 8. Genua 9. Hradsin 10. It 11. Endródi Sándor 12. Rio 13. Isabay J. Baptiste 15. Fű 19. Radó 23. Egal 24. Énekek éneke 27. Ara 30. Oran 37. Dizóz 40. Tours 42. A hűr 44. Rubin 45. Ioni 47. Zakatol 49. Ékem 50. Ha 54. Simon 60. Foj (fojt) 62. Ól 64. A tény Md. 66. Alig 68. Aora (aorta) 70. Uhu 73. Fay Fay) 76. Oli 77. Loe (eol) 81. Lt 82. Mc.

Előfizetési ár:

¼ évre 3 pengő 50 fillér, ½ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 60 Groschen

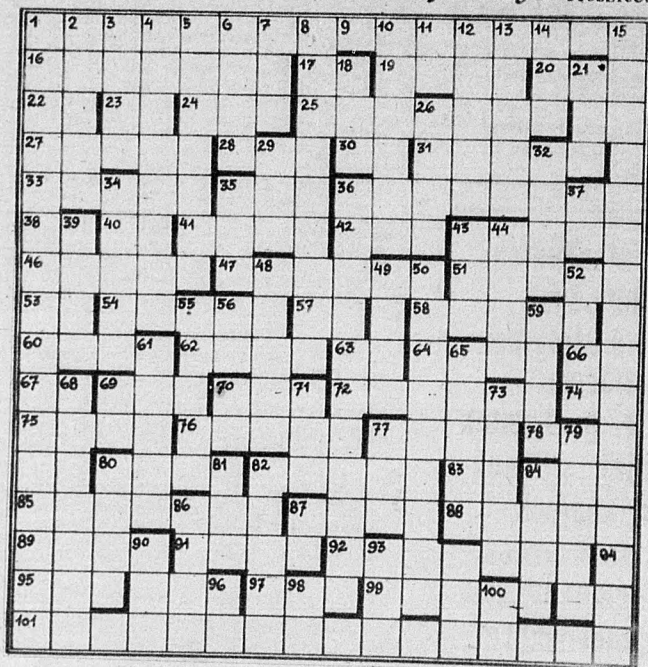
Felelős szerkesztő és kiadó: PAIZS GÉZA
Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰ-
INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII. Dohány uca 12 szám

MEINL KÁVÉ

44. sz. keresztrejtvény. Készítette: Sz. R.

Vizsziates sorok:

- Középkori francia költő teljes neve
- Számunkra szomorú emlékü török kikötőváros
- Szám neve
- Visszafelé olvasva ilyen a jó étel
- Földműves szerzője
- Műveltető képző
- Véd szinonimája egy ékezet pótlásával
- Angol egyetemi város neve fonetikusán
- Igy táncoljuk a csárdást
- Svéd vegyész neve
- Egy mássalhangzóval az elején szeszes ital
- Ilyen lap is van
- Raktár más nyelven és fonetikusán
- Fellegvár oroszul
- A pék teszi
- Órül az ember, ha az elveszett tárgya...
- Igekötő
- Orosz folyó
- Szólóének
- Harang — latinul
- Főütőér neve
- Névelő

- Valamikor volt ilyen tanár is bár ma még nagyobb szükség volna rá
- A diákok erópróbája
- Német filozófus neve
- Tiltó szó
- Medve — más nyelven
- Kötőszó
- 1848-as kormány belügyminiszterének neve
- Magyar XVI. századbeli rablólovag neve
- Ebből lesz a növény (névelővel)
- Háziallat hangja
- Női név
- Mutatószó
- Sarok más nyelven és fonetikusán
- Égítést
- Finn kikötőváros
- Az átmérő fele birtokos raggal
- Mutatószó
- Lakodalom — szinonimája
- Egy mássalhangzóval a végén német drámáiról neve

- Déltiroli udülőhely
- Sem az ember, szeret ebben lenni
- Autómárka
- Női név
- Francia személyes névmás
- Dohányos ember ígéje
- Az uralkodó személyére kirendelt katoná (névelővel)
- A napam férje
- Nemzet
- Német író neve
- A dob hangja
- Elpusztult ókori város neve
- 1000 római számjelzéssel
- Helyhatározószó
- 901 római számjelzéssel
- Ugrás — más nyelven
- 1393-ban a Moldvába fojtották

Függőleges sorok:

- Amerikai államférfi és feltaláló teljes neve
- Modern találmány
- Hangszer (névelővel)
- Hónap neve
- Ásvány

- Férfinév
- Tenger
- Csillagtalán éjszakai mondjuk (harom szó)
- 500 római számjelzéssel
- Bibliai női név
- Képző
- Bibliai férfinev
- Lüttich — más néven
- Növény
- A képzőművészetben az impresszionista irány ellenhatású jelentkezőt a XIX. század végén
- Te vagy — franciául és fonetikusán
- Testrész
- Idegen női név
- Francia birtokos névmás fonetikusán
- Helyhatározó
- A szelek királya a mitológiában
- Nagy amer. folyó
- Az óra teszi
- Alsóitáliai helység neve, ahol az ókorban filozófiai iskola volt
- Visszafelé olvasva női név
- Francia gyarmat Ázsiában
- Egy mássalhangzóval a végén két híres francia festő vezetője
- Szürke — más nyelven
- Szójáték
- Európai főváros
- A kalap rokona
- Körül más nyelven
- Visszafelé olvasva pár — más nyelven
- A Szaharában sok van
- Nemzet más nyelven
- Egyházi ének ékezetihával
- Rangjelző szó
- Visszafelé olvasva: folyó spanyolul
- Szerep más nyelven
- Női név
- Erték — közkeletű idegen szóval
- Helyhatározó szó
- Fegyver
- Férfi ruhadarab
- Magyar folyó neve
- Visszafelé olvasva: sakk kifejezés
- Mutatószó
- Görög összetételben új jelent
- Csont latinul és fonetikusán
- Te — más nyelven
- Személyes névmás
100. Franciául birtokos névmás fonet.

R.
 inév
 ger
 agtalan éjsza
 mondjuk (há
 szó)
 római számjel
 el
 iai női név
 zó
 iai férfinév
 ich - más
 en
 ény
 épzóművészet
 az impresszió
 irány ellen
 ául jelentke
 a XIX. szá
 végén
 ragy - fran
 és fonetikus
 ész
 en női név
 cia birtokos
 is fonetikus
 határozó
 lek királya a
 ógiában
 amer. folyó
 ra teszi
 táliai helység
 ahol az ókor
 filozófiai is
 volt
 afele olvasva
 év
 ia gyermat
 ban
 mássalhang
 a végén két
 francia festő
 ekneve
 e - más
 en
 ék
 ai főváros
 ap rokona
 más nyelven
 felé olvasva
 más nyel
 arában sok
 t más nyelv.
 zi ének
 hibával
 elző szó
 felé olvasva:
 panyolul
 más nyelven
 y
 - közke
 legén szóval
 atározó szó
 er
 uhadarab
 r folyó neve
 felé olvasva:
 fejezés
 szó
 összetételek
 at jelent
 latinul és
 usan
 más nyelven
 ves névmás
 ául birte
 vmas fonet.

Mary Lewis,

Michael Bohnen felesége, aki az elmúlt héten hangversenyt adott Budapesten

Délibáb

Megjelenik minden szombaton

Lili Dagover

a „Magyar rapusztó” című új Erich Pommer - Ufa-filmjében
Bemutatja a Palace, Ufa és Fórum filmszínház.

30
fillér

Kalcsik